Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1782/2003

af 29. september 2003

om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001

(EFT L 270 af 21.10.2003, s. 1)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Rådets forordning (EF) nr. 583/2004 af 22. marts 2004	L 91	1	30.3.2004
►**M2**	Rådets forordning (EF) nr. 864/2004 af 29. april 2004	L 206	20	9.6.2004

Berigtiget ved:

►**C1** Berigtigelse, EFT L 94 af 31.3.2004, s. 70 (1782/2003)

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1782/2003

af 29. september 2003

om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001

INDHOLDSFORTEGNELSE

AFSNIT I ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

AFSNIT II ALMINDELIGE BESTEMMELSER

- Kapitel 1 Krydsoverensstemmelse
- Kapitel 2 Graduering og finansiel disciplin
- Kapitel 3 Bedriftsrådgivningssystem
- Kapitel 4 Integreret forvaltnings- og kontrolsystem
- Kapitel 5 Andre almindelige bestemmelser

AFSNIT III ENKELTBETALINGSORDNING

- Kapitel 1 Almindelige bestemmelser
- Kapitel 2 Fastlæggelse af beløbet
- Kapitel 3 Betalingsrettigheder
  - Afdeling 1 Arealbaserede betalingsrettigheder
  - Afdeling 2 Betalingsrettigheder, der er underlagt særlige betingelser
- Kapitel 4 Arealanvendelse under enkeltbetalingsordningen
  - Afdeling 1 Arealanvendelse
  - Afdeling 2 Udtagningsrettigheder
- Kapitel 5 Regional og frivillig gennemførelse
  - Afdeling 1 Regional gennemførelse
  - Afdeling 2 Delvis gennemførelse
  - Afdeling 3 Valgfri udelukkelser
  - Afdeling 4 Valgfri overgang

AFSNIT IV ANDRE STØTTEORDNINGER

- Kapitel 1 Særlig kvalitetspræmie for hård hvede
- Kapitel 2 Præmie for proteinafgrøder
- Kapitel 3 Afgrødespecifik betaling for ris
- Kapitel 4 Arealbetaling for nødder
- Kapitel 5 Støtte til energiafgrøder
- Kapitel 6 Støtte til stivelseskartofler
- Kapitel 7 Mælkepræmie og tillægsbetalinger
- Kapitel 8 Særlig regionalstøtte til markafgrøder
- Kapitel 9 Støtte til frø

▼B

	Kapitel 10	Arealstøtte til markafgrøder
	Kapitel 11	Præmier for får og geder
	Kapitel 12	Betalinger for oksekød
	Kapitel 13	Støtte til bælgplanter
AFSNIT V	OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	
BILAG I	Liste over støtteordninger, der opfylder kriterierne i artikel 1	
BILAG II	Nationale lofter omhandlet i artikel 12, stk. 2	
BILAG III	Lovgivningsbestemte forvaltningskrav omhandlet i artikel 3 og 4	
BILAG IV	Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i artikel 5	
BILAG V	Forenelige støtteordninger omhandlet i artikel 26	
BILAG VI	Liste over direkte betalinger i forbindelse med enkeltbetalingen omhandlet i artikel 33	
BILAG VII	Beregning af referencebeløbet omhandlet i artikel 37	
BILAG VIII	Nationale lofter omhandlet i artikel 41	
BILAG IX	Liste over markafgrøder omhandlet i artikel 66	
BILAG X	Traditionelle produktionsområder for hård hvede omhandlet i artikel 74	
BILAG XI	Liste over arter omhandlet i artikel 99	

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37 og artikel 299, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør fastlægges fælles betingelser for direkte betalinger inden for den fælles landbrugspolitiks forskellige indkomststøtteordninger.

(2) Fuldstændig udbetaling af den direkte støtte bør kædes sammen med overholdelse af regler vedrørende landbrugsjord, landbrugsproduktion og landbrugsaktiviteter. Disse regler bør tjene til i de fælles markedsordninger at inkorporere basisnormer for miljø, fødevaresikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd, landbrugernes arbejdssikkerhed og god landbrugs- og miljømæssig stand. Hvis disse basisnormer ikke overholdes, bør medlemsstaterne helt eller delvis inddrage den direkte støtte på grundlag af proportionale, objektive og graduerede kriterier. En sådan inddragelse bør ikke berøre de sanktioner, der nu er fastlagt eller senere fastlægges ved andre bestemmelser i fællesskabslovgivningen eller den nationale lovgivning.

(3) For at undgå, at landbrugsarealer ikke længere bliver dyrket og sikre, at de bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand, bør der fastlægges normer, uanset om der er et grundlag herfor i

([1]) Udtalelse af 5.6.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 208 af 3.9.2003, s. 64.
([3]) Udtalelse af 2.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

▼B

medlemsstaternes bestemmelser. Der bør derfor fastlægges en fællesskabsramme, inden for hvilken medlemsstaterne kan indføre normer under hensyntagen til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold og eksisterende landbrugssystemer (arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis) og landbrugsstrukturer.

(4) Da permanente græsarealer har en positiv miljøvirkning, bør der indføres foranstaltninger for at fremme bevarelsen af de eksisterende permanente græsarealer og undgå en massiv omlægning til agerjord.

(5) For at opnå en bedre balance mellem de politiske redskaber, der skal fremme bæredygtigt landbrug, og dem, der skal fremme udviklingen af landdistrikterne, bør der indføres et system for en gradvis nedsættelse af de direkte betalinger på et tvungent grundlag for hele Fællesskabet i årene 2005-2012. Alle direkte betalinger ud over visse beløb bør nedsættes med en bestemt procentsats hvert år. De sparede midler bør anvendes til at finansiere foranstaltninger vedrørende landdistriktudvikling og fordeles mellem medlemsstaterne efter objektive kriterier, som skal fastlægges. Det er dog hensigtsmæssigt at fastsætte, at en vis procentdel af beløbene bør forblive i den medlemsstat, hvor de er opstået. Medlemsstaterne kan indtil 2005 fortsat anvende den nuværende graduering på frivilligt grundlag efter Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte ([1]).

(6) For at sikre, at beløbene til finansiering af den fælles landbrugspolitik (udgiftsområde 1a) ligger under lofterne i de finansielle overslag, er det hensigtsmæssigt at indføre en finansiel mekanisme til om nødvendigt at tilpasse de direkte betalinger. Der bør fastsættes en tilpasning af den direkte støtte, når prognoserne viser, at udgiftsområde 1a — med en sikkerhedsmargen på 300 mio. EUR — overskrides i et givet år.

(7) På grund af de strukturtilpasninger, der følger af afskaffelsen af interventionerne for rug, er det hensigtsmæssigt at fastætte overgangsforanstaltninger for visse rugproducerende regioner, som finansieres med en del af de beløb, der fremkommer ved gradueringen.

(8) For at hjælpe landbrugerne med at leve op til normerne for et moderne højkvalitetslandbrug er det nødvendigt, at medlemsstaterne indfører et omfattende system for rådgivning til erhvervsmæssigt drevne bedrifter. Bedriftsrådgivningssystemet bør hjælpe landbrugerne med at blive mere bevidste om materialestrømme og driftsprocesser i forbindelse med normerne for miljø, fødevaresikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd uden på nogen måde at gribe ind i deres forpligtelse til og ansvar for at overholde disse normer.

(9) For at lette indførelsen af bedriftsrådgivningssystemet bør der fastsættes en frist for, hvornår medlemsstaterne skal have oprettet systemet. Landbrugerne bør kunne indgå i systemet på frivillig basis, idet de landbrugere, der modtager over et bestemt beløb pr. år i direkte betalinger prioriteres. Da det drejer sig om rådgivning til landbrugerne, bør de oplysninger, der opnås under rådgivningsarbejdet, behandles fortroligt bortset fra i tilfælde af grove overtrædelser af fællesskabslovgivningen eller den nationale lovgivning.

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113. Ændret ved forordning (EF) nr. 1244/2001 (EFT L 173 af 27.6.2001, s. 1).

▼B

(10) Ifølge artikel 8 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]) skal medlemsstaterne træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre sig, at de foranstaltninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, virkelig er blevet gennemført og gennemført på behørig måde, og forebygge og forfølge uregelmæssigheder.

(11) For at forbedre forvaltnings- og kontrolmekanismernes effektivitet og nytte er det nødvendigt at tilpasse det system, der er indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27. november 1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger ([2]), så det også kommer til at omfatte enkeltbetalingsordningen, støtteordningerne for hård hvede, proteinafgrøder, energiafgrøder, ris, kartoffelstivelse, nødder, mælk, frø, bælgplanter og særlig regional støtte samt kontrol af anvendelsen af reglerne for krydsoverensstemmelse, graduering og bedriftsrådgivningssystemet. Der bør åbnes mulighed for senere at medtage andre støtteordninger.

(12) Af hensyn til en effektiv kontrol og for at undgå, at der indgives flere støtteansøgninger til forskellige betalingsorganer i den enkelte medlemsstat, bør hver medlemsstat oprette et enhedssystem til registrering af identiteten af de landbrugere, der indgiver støtteansøgninger omfattet af det integrerede system.

(13) De forskellige komponenter i det integrerede system sigter mod en mere effektiv forvaltning og kontrol. For fællesskabsordninger, der ikke er omfattet af denne forordning, bør medlemsstaterne derfor kunne anvende systemet på den betingelse, at de ikke på nogen måde handler i modstrid med de pågældende bestemmelser.

(14) Som følge af systemets kompleksitet og de mange støtteansøgninger, der skal behandles, er det af afgørende betydning at anvende passende tekniske ressourcer og forvaltnings- og kontrolmetoder. Det integrerede system bør derfor i hver medlemsstat omfatte en elektronisk database, et system til identificering af landbrugsparceller, støtteansøgninger fra landbrugerne, et harmoniseret kontrolsystem og for enkeltbetalingsordningens vedkommende et system til identificering og registrering af betalingsrettigheder.

(15) For at de indsamlede data kan behandles og anvendes til efterprøvning af støtteansøgninger, er det nødvendigt at oprette ydedygtige elektroniske databaser, der især gør det muligt at foretage krydskontrol.

(16) Identificering af landbrugsparceller er et nøgleelement for en korrekt anvendelse af de arealrelaterede ordninger. Erfaringerne har vist, at de nuværende metoder er præget af visse mangler. Det bør derfor fastsættes, at der om nødvendigt skal oprettes et identificeringssystem ved hjælp af telemåling.

(17) Af forenklingshensyn bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at der indgives en enkelt ansøgning for flere støtteordninger, og at den årlige ansøgning erstattes af en stående ansøgning, der kun skal bekræftes hvert år.

(18) Medlemsstaterne bør kunne anvende beløb, der bliver til rådighed som følge af betalingsnedsættelser ved graduering, til visse yderligere foranstaltninger i forbindelse med støtte til udvikling af landdistrikterne i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) ([3]).

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
([2]) EFT L 355 af 5.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 495/2001 (EFT L 72 af 14.3.2001, s. 6).
([3]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

▼B

(19) Da det ikke kan forudses, hvilke beløb der bliver til rådighed som følge af krydsoverensstemmelse, tilstrækkelig lang tid i forvejen til, at disse beløb kan anvendes til yderligere foranstaltninger i forbindelse med støtte til udvikling af landdistrikterne, bør de pågældende beløb krediteres EUGFL, Garantisektionen, med undtagelse af en vis procentdel, som medlemsstaterne bør beholde.

(20) Betalingerne under Fællesskabets støtteordninger bør af de kompetente nationale myndigheder foretages fuldstændigt til modtagerne, jf. dog de i denne forordning omhandlede nedsættelser, og inden for bestemte tidsfrister.

(21) Den fælles landbrugspolitiks støtteordninger omfatter direkte indkomststøtte særlig med henblik på at sikre landbrugerne en rimelig levestandard. Dette mål hænger nøje sammen med bevarelsen af landdistrikterne. For at undgå fejlfordeling af fællesskabsmidlerne bør der ikke foretages støtteudbetalinger til landbrugere, der kunstigt har skabt betingelser for sådanne betalinger.

(22) De fælles støtteordninger må tilpasses udviklingen, om nødvendigt inden for korte frister. Modtagerne kan derfor ikke regne med, at støttebetingelserne forbliver uændrede, og bør være forberedt på en eventuel revision af ordningerne i lyset af markedsudviklingen.

(23) Som følge af de betydelige budgetvirkninger, støtten i form af direkte betalinger har, og for bedre at vurdere fællesskabsordningernes effekt bør disse underkastes en egentlig evaluering.

(24) En forøgelse af fællesskabslandbrugets konkurrenceevne og fremme af fødevarekvaliteten og miljønormer indebærer nødvendigvis en nedgang i de institutionelle priser for landbrugsvarer og en stigning i produktionsomkostningerne for landbrugsbedrifterne i Fællesskabet. For at nå disse mål og fremme et mere markedsorienteret og bæredygtigt landbrug er det nødvendigt at fuldføre overgangen fra produktionsstøtte til producentstøtte ved indførelse af et system med afkoblet indkomststøtte til hver bedrift. Mens afkoblingen ikke vil medføre nogen ændring af de beløb, der faktisk udbetales til landbrugerne, vil den gøre indkomststøtten betydeligt mere effektiv. Enkeltbetalingen til en bedrift bør derfor gøres betinget af krydsoverensstemmelse med kriterierne for miljø, fødevaresikkerhed, dyresundhed og dyrevelfærd og bevarelse af bedriften i god landbrugs- og miljømæssig stand.

(25) Et sådant system bør samle en række eksisterende direkte betalinger, som en landbruger modtager under forskellige ordninger, i en enkeltbetaling, der fastlægges på grundlag af tidligere rettigheder inden for en referenceperiode og tilpasses under hensyntagen til den fuldstændige gennemførelse af foranstaltningerne indført i forbindelse med Agenda 2000 og ændringerne af støttebeløbene fastlagt ved denne forordning.

(26) Da fordelene i form af administrativ forenkling vil blive større, hvis mange sektorer medtages, bør ordningen i første fase dække alle produkter, der indgår i ordningen for markafgrøder, samt bælgplanter, frø, oksekød og får. De reviderede betalinger for ris og hård hvede og betalingen i mælkesektoren, når reformen er fuldt gennemført, bør også medtages i ordningen. Desuden bør betalingerne for stivelseskartofler og tørret foder indgå i ordningen, mens de separate betalinger til forarbejdningsindustrien bør bevares.

(27) Der bør fastsættes særlige foranstaltninger for hamp for at sikre, at ulovlige afgrøder ikke kan skjules mellem afgrøder, der er berettigede til enkeltbetalingen, og den fælles markedsordning for hamp dermed påvirkes ugunstigt. Der bør derfor kun ydes arealbetalinger for arealer tilsået med hampesorter, der frembyder visse garantier med hensyn til indhold af psykotrope stoffer. Henvisningerne til de særlige foranstaltninger omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1673/2000 af 27. juli 2000 om den

▼B

fælles markedsordning for hør og hamp bestemt til fiberproduktion ([1]) bør tilpasses tilsvarende.

(28) For at give landbrugerne frit valg med hensyn til, hvad der skal produceres på deres jord, herunder produkter, for hvilke støtten fortsat er koblet, og derigennem øge markedsorienteringen, bør enkeltbetalingen ikke være betinget af produktion af et specifikt produkt. For at undgå konkurrenceforvridning bør nogle produkter dog udelukkes fra produktion på støtteberettigede arealer.

(29) Det beløb, landbrugeren er berettiget til under den nye ordning, bør fastlægges under henvisning til de beløb, han har modtaget i en referenceperiode. For at der kan tages hensyn til særlige situationer, bør der etableres en national reserve. Denne reserve bør også kunne anvendes til at lette nye landbrugeres deltagelse i ordningen. Enkeltbetalingen bør fastlægges på bedriftsniveau.

(30) Det samlede beløb, en bedrift er berettiget til, bør opdeles i dele (betalingsrettigheder) og kædes sammen med et bestemt antal støtteberettigede hektar, som skal fastlægges, for at lette overdragelsen af præmierettigheder. For at undgå spekulative overdragelser, der fører til akkumulering af betalingsrettigheder uden et tilsvarende landbrugsgrundlag, bør det fastsættes, at der ved ydelse af støtten skal være en forbindelse mellem rettighederne og et bestemt antal støtteberettigede hektar, og at der skal være mulighed for at begrænse overdragelsen af rettigheder inden for en region. Der bør fastsættes særlige bestemmelser om støtte, der ikke direkte er knyttet til et areal, under hensyntagen til den særlige situation for fåre- og gedeavl.

(31) For at sikre, at støtten og rettighederne som helhed kan holdes på et niveau, der ikke overstiger de nuværende budgetgrænser på fællesskabsplan eller nationalt plan og, hvis relevant, regionalt plan, bør der fastsættes nationale lofter, der beregnes som summen af alle midler, der i hver medlemsstat ydes til betaling af støtte under de relevante støtteordninger i referenceperioden og under hensyn til senere tilpasninger. Der bør anvendes proportionale nedsættelser, hvis loftet overskrides.

(32) For at bevare udtagningens fordele med hensyn til begrænsning af udbuddet og samtidig styrke dens miljøfordele under det nye støttesystem, bør udtagningsbetingelserne for agerjord fastholdes.

(33) For at opnå den fornødne smidighed til, at der kan tages hensyn til særlige situationer, bør medlemsstaterne have mulighed for at fastlægge en vis balance mellem individuelle betalingsrettigheder og regionale eller nationale gennemsnit og mellem eksisterende betalinger og enkeltbetalingen. Der bør være mulighed for en særlig undtagelse fra forbuddet mod at dyrke frugt og grøntsager, herunder spisekartofler, for at undgå, at produktionen afbrydes i forbindelse med regionalisering, og således at konkurrenceforvridning samtidig begrænses mest muligt. For at tage hensyn til en medlemsstats særlige landbrugsmæssige forhold er det endvidere hensigtsmæssigt at fastsætte, at en medlemsstat kan anmode om en overgangsordning til gennemførelse af enkeltbetalingsordningen, samtidig med at de budgetlofter, der er fastsat for enkeltbetalingsordningen, fortsat overholdes. I tilfælde af alvorlig konkurrencefordrejning i overgangsperioden og for at sikre overholdelse af Fællesskabets internationale forpligtelser er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at imødegå sådanne situationer.

([1]) EFT L 193 af 29.7.2000, s. 16. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 651/2002 (EFT L 101 af 17.4.2002, s. 3).

▼B

(34) I tilfælde af frivillig gennemførelse eller gennemførelse i en overgangsperiode er det af hensyn til landbrugernes berettigede forventninger hensigtsmæssigt at fastsætte en dato, inden hvilken medlemsstaterne skal træffe afgørelse om anvendelse af enkeltbetalingsordningen. For at sikre fortsættelsen af de nuværende ordninger bør der endvidere fastsættes nogle betingelser for ret til støtte, idet Kommissionen får beføjelse til at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne.

(35) For at produktionen af hård hvede kan bevare sin betydning i de traditionelle produktionsområder er det samtidig med en styrkelse af støtten til hård hvede, der opfylder visse minimumskvalitetskrav, hensigtsmæssigt i en overgangsperiode at nedsætte det nuværende særlige supplement for hård hvede i traditionelle områder og at afskaffe den særlige støtte i etablerede områder. Kun produktion af hård hvede, der er egnet til fremstilling af semulje- og pastaprodukter, bør være berettiget til denne støtte.

(36) For at styrke de proteinrige afgrøders betydning og give et incitament til forøgelse af produktionen heraf bør der ydes en supplerende betaling til landbrugere, som producerer disse afgrøder. For at sikre en korrekt anvendelse af den nye ordning bør der fastlægges betingelser for støtteberettigelse. Der bør fastsættes et maksimalt garantiareal og anvendes proportionale nedsættelser, hvis dette overskrides.

(37) For at produktionen af ris kan bevare sin betydning i de traditionelle produktionsområder bør der ydes en supplerende betaling til risproducenter. For at sikre en korrekt anvendelse af den nye ordning bør der fastlægges betingelser for støtteberettigelse. Der bør fastsættes nationale basisarealer og anvendes nedsættelser, hvis disse overskrides.

(38) Der bør indføres nye støtteordninger for nødder for at undgå, at nøddeproduktionen eventuelt ophører i de traditionelle områder, med de deraf følgende negative virkninger for miljøet og landdistrikterne, herunder sociale og økonomiske virkninger. For at sikre en korrekt anvendelse af de nye ordninger bør der fastlægges betingelser for støtteberettigelse, herunder en minimumstæthed for træer og en minimumsstørrelse for arealet. For at imødekomme særlige behov bør medlemsstaterne kunne yde en tillægsstøtte.

(39) For at undgå budgetoverskridelser bør der fastsættes et maksimalt garantiareal og anvendes proportionale nedsættelser, hvis dette overskrides, dog kun i de medlemsstater, der overskrider deres areal. For at sikre en afbalanceret anvendelse i hele Fællesskabet bør dette areal fordeles i forhold til medlemsstaternes nøddeproduktionsarealer. Medlemsstaterne bør være ansvarlige for fordelingen af arealerne på deres område. Arealer omfattet af forbedringsplaner bør ikke være berettigede til støtte under den nye ordning, før planen er udløbet.

(40) For at udnytte de gode resultater af forbedringsplanerne ved udbudsgruppering kan medlemsstaterne gøre berettigelsen til fællesskabsstøtte og national støtte betinget af medlemskab af producentorganisationer. For at undgå afbrydelser må der sikres en gnidningsløs overgang til den nye ordning.

(41) Der ydes i øjeblikket støtte til energiafgrøder i kraft af muligheden for at dyrke industriafgrøder på udtagne arealer. Energiafgrøder tegner sig for den største nonfoodproduktion på udtagne arealer. Der bør indføres en særlig støtte til energiafgrøder med det formål at øge kuldioxidsubstitutionen. Der bør fastsættes et maksimalt garantiareal og anvendes proportionale nedsættelser, hvis dette overskrides. Ordningerne bør revideres efter en bestemt periode under hensyntagen til gennemførelsen af Fællesskabets biobrændselsinitiativ.

(42) For at bevare stivelsesproduktionen i de traditionelle produktionsområder og anerkende kartoffelproduktionens rolle i den agronomiske cyklus bør der ydes en supplerende betaling til producenter af stivelseskartofler. For så vidt som systemet for

▼B

betalinger til producenter af stivelseskartofler delvis skal medtages i enkeltbetalingsordningen bør Rådets forordning (EF) nr. 1868/94 af 27. juli 1994 om en kvoteordning for produktionen af kartoffelstivelse ([1]) også ændres.

(43) Medtagelsen af markafgrøder samt oksekød og får udvider enkeltbetalingsordningen til at omfatte præmier, som udbetales i regionerne i den yderste periferi og øerne i Det Ægæiske Hav, for at opnå en yderligere forenkling og undgå opretholdelse af en retlig og administrativ ramme for et begrænset antal landbrugere i disse områder. For at bevare den rolle, som visse produktionsformer spiller i disse regioner af Fællesskabet, er det dog hensigtsmæssigt at fastsætte, at medlemsstaterne kan beslutte, at de ikke behøver at medtage disse betalinger i enkeltbetalingsordningen. Den samme mulighed bør gælde for de supplerende betalinger i visse regioner i Sverige og Finland samt for frøstøtte. I disse tilfælde kræver videreførelsen af de nuværende ordninger, at der fastsættes visse betingelser for ret til støtte, idet Kommissionen får beføjelse til at fastsætte gennemførelsesbestemmelserne.

(44) For at lette overgangen mellem de nuværende ordninger for betalinger for markafgrøder og husdyrpræmier og den nye enkeltbetalingsordning er det hensigtsmæssigt at fastsætte visse tilpasninger af de nuværende direkte betalinger i disse sektorer.

(45) Landbruget på Azorerne er stærkt afhængigt af mælkeproduktion. Det er derfor tilrådeligt at videreføre og udvide foranstaltningerne i artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ([2]) og i en periode på i alt seks produktionsår fra 1999/2000 at fastsætte en undtagelse fra visse bestemmelser i den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter vedrørende begrænsning af produktionen for at tage hensyn til udviklingen af og vilkårene for den lokale produktion. Denne foranstaltning skulle i anvendelsesperioden gøre det muligt at fortsætte omstruktureringen af sektoren på Azorerne uden at forstyrre markedet for mejeriprodukter, og uden at afgiftsordningen i Portugal og EF derved påvirkes i betydelig grad.

(46) Anvendelsen enkeltbetalingsordningen vil rent faktisk indebære, at programmet for omstilling fra markafgrøder til ekstensiv husdyrproduktion på jorder i Portugal, jf. forordning (EF) nr. 1017/94 ([3]), bliver overflødigt. Forordning (EF) nr. 1017/94 bør derfor ophæves ved ikrafttrædelsen af enkeltbetalingsordningen.

(47) Som følge af ovennævnte ændringer og nye bestemmelser bør Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92, (EF) nr. 1577/96 af 30. juli 1996 om indførelse af en særlig støtte for visse bælgplanter ([4]) og (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ([5]) ophæves. Forordning (EF) nr. 1259/1999 bør også ophæves, dog med undtagelse af nogle bestemmelser, der fastsætter særlige midlertidige og frivillige ordninger.

(48) De særlige bestemmelser vedrørende direkte betalinger i Rådets forordning (EØF) nr. 2358/71 af 26. oktober 1971 om den fælles markedsordning for frø ([6]), nr. 2019/93 af 19. juli 1993 om

([1]) EFT L 197 af 30.7.1994, s. 4. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 962/2002 (EFT L 149 af 7.6.2002, s. 1).
([2]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26.
([3]) EFT L 112 af 3.5.1994, s. 2. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2582/2001 (EFT L 345 af 29.12.2001, s. 5).
([4]) EFT L 206 af 16.8.1996, s. 4. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 811/2000 (EFT L 100 af 20.4.2000, s. 1).
([5]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1038/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 16).
([6]) EFT L 246 af 5.11.1971, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 154/2002 (EFT L 25 af 29.1.2002, s. 18).

▼B

særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav ([1]), (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ([2]), (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer ([3]), (EF) nr. 1454/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer ([4]) og (EF) nr. 2529/2001 af 19. december 2001 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød ([5]) har i realiteten mistet deres substans og bør derfor udgå.

(49) På tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden består Fællesskabet af femten medlemsstater. Da de nye medlemsstater i henhold til tiltrædelsestraktaten af 2003 tiltræder den 1. maj 2004, bør forordningen inden denne dato tilpasses efter procedurerne i nævnte tiltrædelsestraktat, således at den kan finde anvendelse på de nye medlemsstater.

(50) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([6]) —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning fastsætter:

— ►C1 fælles regler for direkte betalinger ◄ under de af den fælles landbrugspolitiks indkomststøtteordninger, der finansieres af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget ►C1 (EUGFL), Garantisektionen, opført i bilag 1, undtagen støtteordningerne i forordning (EF) nr. 1257/1999 ◄

— en indkomststøtte til landbrugerne (i det følgende benævnt »enkeltbetalingsordningen«)

▼M2

— støtteordninger for landbrugere, som producerer humle.

▼B

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) »landbruger« en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer — uanset hvilken retlig status sammenslutningen og dens medlemmer har i henhold til national ret — hvis bedrift befinder sig på Fællesskabets område som omhandlet i traktatens artikel 299, og som udøver en landbrugsaktivitet

([1]) EFT L 184 af 27.7.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 442/2002 (EFT L 68 af 12.3.2002, s. 4).
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).
([3]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.
([4]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1922/2002 (EFT L 293 af 29.10.2002, s. 11).
([5]) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.
([6]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

b) »bedrift« alle de produktionsenheder, som landbrugeren driver, og som befinder sig på en og samme medlemsstats område

c) »landbrugsaktivitet« produktion, avl eller dyrkning af landbrugsprodukter, herunder høst, malkning, opdræt af husdyr og hold af husdyr til landbrugsformål, eller bevarelse af jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand som fastlagt i henhold til artikel 5

d) »direkte betaling« en betaling ydet direkte til landbrugerne under en af de i bilag I anførte indkomststøtteordninger

e) »betalinger i et givet kalenderår« eller »betalinger i referenceperioden« betalinger, der er eller vil blive ydet for det eller de pågældende år, herunder alle betalinger for andre perioder, der begynder i det eller de pågældende kalenderår

f) »landbrugsprodukter« de produkter som er anført på listen i bilag I til traktaten, herunder bomuld, men med undtagelse af fiskevarer.

AFSNIT II

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

KRYDSOVERENSSTEMMELSE

Artikel 3

Hovedkrav

1. Den landbruger, der modtager direkte betalinger, skal overholde de lovgivningsbestemte forvaltningskrav, der er omhandlet i bilag III, efter den tidsplan, der er fastsat i dette bilag, og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand som fastlagt i henhold til artikel 5.

2. Den kompetente nationale myndighed sørger for, at landbrugeren får en liste over de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og de betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand, der skal overholdes.

Artikel 4

Lovgivningsbestemte forvaltningskrav

1. De i bilag III omhandlede lovgivningsbestemte forvaltningskrav fastlægges ved fællesskabslovgivning på følgende områder:

— folkesundhed, dyresundhed og plantesundhed

— miljø

— dyrevelfærd.

2. I forbindelse med denne forordning anvendes de i bilag III anførte retsakter med de til enhver tid vedtagne ændringer deraf og for så vidt angår direktiver, således som de er gennemført i medlemsstaterne.

Artikel 5

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle landbrugsarealer, især arealer, der ikke længere anvendes til produktionsformål, bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand. Medlemsstaterne fastlægger på nationalt eller regionalt plan minimumskrav for god landbrugs- og miljømæssig stand på grundlag af de rammer, der er opstillet i bilag IV, idet der tages hensyn til de pågældende områders særlige karakteristika, herunder jordbunds- og klimaforhold, eksisterende landbrugssystemer, arealanvendelse, vekseldrift, landbrugspraksis og landbrugsstrukturer. Dette berører ikke de standarder for god landbrugspraksis, der anvendes i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999, og foranstaltninger vedrørende miljøvenligt landbrug, der anvendes over referenceniveauet for god landbrugspraksis.

▼B

2. Medlemsstaterne sikrer, at arealer, der var permanente græsarealer på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, forbliver permanente græsarealer. ►M1 De nye medlemsstater sikrer, at arealer, der den 1. maj 2004 var permanente græsarealer, forbliver permanente græsarealer. ◄

En medlemsstat kan imidlertid under behørigt begrundede omstændigheder fravige første afsnit, hvis den træffer forholdsregler til at hindre en betydelig nedgang i de samlede permanente græsarealer.

Første afsnit gælder ikke for permanente græsarealer, der skal tilplantes med skov, hvis skovrejsningen er forenelig med miljøet, og med udelukkelse af beplantning med juletræer og hurtigtvoksende arter i kort omdrift.

Artikel 6

Betalingsnedsættelse eller -udelukkelse

1. Såfremt de lovgivningsbestemte forvaltningskrav eller betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand ikke overholdes som følge af en handling eller undladelse, der direkte kan tilskrives den enkelte landbruger, nedsættes eller annulleres de samlede direkte betalinger, der skal ydes i det kalenderår, hvor den manglende overholdelse finder sted, efter anvendelse af artikel 10 og 11, i overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelserne fastsat i henhold til artikel 7.

2. Den i stk. 1 omhandlede nedsættelse eller udelukkelse anvendes kun, hvis den manglende overholdelse vedrører:

a) en landbrugsaktivitet, eller

b) et landbrugsareal tilhørende bedriften, herunder parceller omfattet af udtagning.

Artikel 7

Gennemførelsesbestemmelser for nedsættelse eller udelukkelse

1. Gennemførelsesbestemmelserne for de i artikel 6 omhandlede nedsættelser og udelukkelser fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2. Der tages i den forbindelse hensyn til, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og til kriterierne i stk. 2, 3 og 4 i nærværende artikel.

2. I tilfælde af uagtsomhed kan nedsættelsesprocenten ikke overstige 5 % og for gentagen manglende overholdelse 15 %.

3. I tilfælde af forsætlig manglende overholdelse kan nedsættelsesprocenten i princippet ikke være mindre end 20 %, og den kan gå helt op til fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger og gælde i et eller flere kalenderår.

4. I et enkelt kalenderår kan de samlede nedsættelser og udelukkelser dog ikke overstige det samlede beløb omhandlet i artikel 6, stk. 1.

Artikel 8

Revision

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2007 en rapport om anvendelsen af krydsoverensstemmelsesordningen, om nødvendigt ledsaget af passende forslag især henblik på bl.a. at ændre listen over lovgivningsbestemte forvaltningskrav i bilag III.

Artikel 9

Beløb fremkommet som følge af krydsoverensstemmelse

Det beløb, der fremkommer som følge af anvendelsen af dette kapitel, krediteres EUGFL, Garantisektionen. Medlemsstaterne kan tilbageholde 25 % af disse beløb.

▼B

KAPITEL 2

GRADUERING OG FINANSIEL DISCIPLIN

Artikel 10

Graduering

1. Alle direkte betalinger, der i et givet kalenderår skal foretages til en landbruger i en given medlemsstat, nedsættes for hvert år indtil 2012 med følgende procenter:

— 3 % i 2005

— 4 % i 2006

— 5 % i 2007

— 5 % i 2008

— 5 % i 2009

— 5 % i 2010

— 5 % i 2011

— 5 % i 2012.

2. De beløb, der følger af anvendelsen af de i stk. 1 fastsatte nedsættelser efter fradrag af de samlede beløb omhandlet i bilag II, stilles til rådighed som yderligere fællesskabsstøtte til foranstaltninger inden for programmeringen af landdistriktsudviklingen finansieret under EUGFL, Garantisektionen, i henhold til forordning (EF) nr. 1257/1999.

3. Et beløb svarende til et procentpoint tildeles den medlemsstat, hvor de tilsvarende beløb er fremkommet. De resterende beløb fordeles mellem de pågældende medlemsstater efter proceduren i artikel 144, stk. 2, på grundlag af følgende kriterier:

— landbrugsareal

— landbrugsbeskæftigelse

— bruttonationalprodukt (BNP) pr. indbygger i købekraft.

En medlemsstat skal dog modtage mindst 80 % af de samlede beløb, som gradueringen har medført i denne medlemsstat.

4. Hvis produktionen af rug i en medlemsstat gennemsnitligt udgjorde over 5 % af dens samlede kornproduktion i perioden 2000-2002, og dens andel af Fællesskabets samlede rugproduktion udgjorde over 50 % i samme periode, skal mindst 90 % af de beløb, som gradueringen har medført i den pågældende medlemsstat, uanset andet afsnit i stk. 3, omfordeles til denne medlemsstat i perioden til og med 2013.

Uden af det berører den mulighed, som er fastsat i artikel 69, skal mindst 10 % af det beløb, der er tildelt den pågældende medlemsstat, i sådanne tilfælde være til rådighed for foranstaltninger som omhandlet i stk. 2 i rugproducerende regioner.

I dette stykke forstås ved »korn« korn som omhandlet i bilag IX.

5. Stk. 1 finder ikke anvendelse på direkte betalinger, som ydes til landbrugere i de franske oversøiske departementer, på Azorerne og Madeira, på De Kanariske Øer og på øerne i Det Ægæiske Hav.

Artikel 11

Finansiel disciplin

1. For at sikre, at de beløb til finansiering af den fælles landbrugspolitik, som på nuværende tidspunkt henhører under udgiftsområde 1a (markedsforanstaltninger og direkte støtte), ligger under de årlige lofter i afgørelsen truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 18. november 2002, vedrørende konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Bruxelles den 24.-25. oktober 2002, skal der fra 2007-budgettet fastsættes en tilpasning af de direkte betalinger, når prognoserne viser, at de beløb, der er afsat under udgifts-

▼B

område 1a, med en margen på 300 mio. EUR under de afsatte beløb og inden anvendelsen af den graduering, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, vil blive overskredet i et givet budgetår. Dette foregriber ikke de finansielle overslag for 2007-2013.

2. Efter et forslag fra Kommissionen, som senest forelægges den 31. marts i det kalenderår, for hvilke de i stk. 1 omhandlede tilpasninger finder anvendelse, fastsætter Rådet disse tilpasninger senest den 30. juni i samme kalenderår.

Artikel 12

Tillægsstøtte

1. Der ydes en tillægsstøtte til de landbrugere, der modtager direkte betalinger i henhold til denne forordning.

Tillægsstøtten skal svare til det beløb, der fremkommer ved anvendelse af nedsættelsesprocenterne for det pågældende kalenderår i henhold til artikel 10 på de første 5 000 EUR eller mindre i direkte betalinger.

2. De samlede tillægsstøttebeløb, der kan ydes i en medlemsstat i et kalenderår, kan ikke overstige de i bilag II anførte lofter. Medlemsstaterne foretager om nødvendigt en lineær procenttilpasning af tillægsstøtten for at sikre overholdelse af lofterne i bilag II.

3. De i artikel 10 omhandlede nedsættelser anvendes ikke for tillægsstøtten.

4. Fra 2007-budgettet skal Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, tage lofterne i bilag II op til revision for at tage hensyn til strukturændringer på bedrifterne.

▼M1

5. For de nye medlemsstater fastsættes de i stk. 2 nævnte lofter af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

Artikel 12a

Anvendelse over for de nye medlemsstater

1. Artikel 10 og 12 gælder for de nye medlemsstater først fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet for disse betalinger i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

2. Ved anvendelsen af planen for stigninger i artikel 143a på samtlige direkte betalinger i de nye medlemsstater gælder artikel 11 for de nye medlemsstater først fra begyndelsen af det kalenderår, for hvilket niveauet for de direkte betalinger i de nye medlemsstater mindst svarer til niveauet for disse betalinger i Fællesskabet i dets sammensætning pr. 30. april 2004.

▼B

KAPITEL 3

BEDRIFTSRÅDGIVNINGSSYSTEM

Artikel 13

Bedriftsrådgivningssystem

1. Inden den 1. januar 2007 opretter medlemsstaterne et system for rådgivning af landbrugerne om areal- og bedriftsforvaltning (i det følgende benævnt »bedriftsrådgivningssystem«), der iværksættes af en eller flere udpegede myndigheder eller af private organer.

▼B

2. Rådgivningsarbejdet skal mindst omfatte de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i kapitel 1.

Artikel 14

Betingelser

1. Landbrugere kan deltage i bedriftsrådgivningssystemet på frivillig basis.

2. Medlemsstaterne prioriterer landbrugere, der modtager mere end 15 000 EUR i direkte betalinger pr. år.

Artikel 15

De godkendte private organers og udpegede myndigheders forpligtelser

Uden at det berører den nationale lovgivning om aktindsigt, sikrer medlemsstaterne, at private organer og udpegede myndigheder som omhandlet i artikel 13 ikke videregiver personlige eller individuelle oplysninger og data, de bliver bekendt med under deres rådgivningsarbejde, til andre end den landbruger, der driver den pågældende bedrift, medmindre det drejer sig om uregelmæssigheder eller overtrædelser, de konstaterer under deres arbejde, og som efter fællesskabslovgivningen eller den nationale lovgivning er omfattet af en forpligtelse til at underrette en offentlig myndighed, særlig i tilfælde af strafferetlige overtrædelser.

Artikel 16

Revision

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2010 en rapport om anvendelsen af bedriftsrådgivningssystemet, om nødvendigt ledsaget af passende forslag med henblik på at gøre det obligatorisk.

KAPITEL 4

INTEGRERET FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEM

Artikel 17

Anvendelsesområde

Hver medlemsstat opretter et integreret forvaltnings- og kontrolsystem, i det følgende benævnt »det integrerede system«.

Det integrerede system anvendes for de støtteordninger, der er omhandlet i afsnit III og IV i denne forordning og artikel 2a i forordning (EF) nr. 1259/1999.

Det anvendes også i det fornødne omfang for forvaltningen og kontrollen af de regler, der er fastsat i kapitel 1, 2 og 3.

Artikel 18

Det integrerede systems elementer

1. Det integrerede system omfatter følgende elementer:

a) en elektronisk database

b) et system til identificering af landbrugsparceller

c) et system til identificering og registrering af betalingsrettigheder som omhandlet i artikel 21

d) støtteansøgninger

e) et integreret kontrolsystem

f) et enkeltsystem til registrering af identiteten af hver landbruger, der indgiver en støtteansøgning.

▼B

2. Ved anvendelse af artikel 67, 68, 69, 70 og 71 skal det integrerede system omfatte et system til identifikation og registrering af dyr, som er oprettet i overensstemmelse med direktiv 92/102/EØF ([1]) og forordning (EF) nr. 1760/2000 ([2]).

Artikel 19

Elektronisk database

1. I den elektroniske database registreres for hver landbrugsbedrift oplysningerne fra støtteansøgningerne.

Databasen skal bl.a. muliggøre, at der straks hos medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte søgning på oplysningerne for kalender- og/eller produktionsårene fra 2000.

2. Medlemsstaterne kan oprette decentrale databaser, forudsat at baserne og de administrative procedurer for registrering af og adgang til dataene udformes ensartet i hele medlemsstaten og er indbyrdes kompatible, så der kan foretages krydskontrol.

Artikel 20

System til identificering af landbrugsparceller

Systemet til identificering af landbrugsparceller oprettes på grundlag af kort eller matrikeldokumenter eller andre kartografiske referencer. Der anvendes elektroniske geografiske informationssystemteknikker, herunder fortrinsvis luft- eller rumortobilleder, med en ensartet standard, der sikrer en nøjagtighed, som mindst svarer til kartografi i skalaen 1:10 000.

Artikel 21

System til identificering og registrering af betalingsrettigheder

1. Systemet til identificering og registrering af betalingsrettigheder oprettes således, at efterprøvning af rettigheder og krydskontrol med støtteansøgningerne og systemet til identificering af landbrugsparceller er mulig.

2. Systemet skal muliggøre, at der straks hos medlemsstatens kompetente myndighed kan foretages direkte søgning på oplysningerne for mindst de seneste tre på hinanden følgende kalenderår og/eller produktionsår.

Artikel 22

Støtteansøgninger

1. For de direkte betalinger omfattet af det integrerede system indgiver landbrugeren hvert år en ansøgning, der skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt som de er relevante:

— alle bedriftens landbrugsparceller

— betalingsrettighedernes antal og beløb

— andre oplysninger fastsat i denne forordning eller af den pågældende medlemsstat.

2. Medlemsstaten kan beslutte, at støtteansøgningen kun skal omfatte de ændringer, der er indtrådt siden indgivelsen af støtteansøgningen for det foregående år. Medlemsstaten udsender fortrykte skemaer baseret på arealerne fastlagt det foregående år og leverer grafisk materiale, der angiver de pågældende arealers beliggenhed.

3. Medlemsstaten kan beslutte, at der indgives en enkelt støtteansøgning for alle eller flere af de støtteordninger, der er anført i bilag I, eller andre støtteordninger.

([1]) EFT L 355 af 15.12.1992, s. 32. Ændret ved tiltrædelsesakten af 1994.
([2]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

▼B

Artikel 23

Efterprøvning af støtteberettigelsesbetingelser

1. Medlemsstaterne foretager en administrativ kontrol af støtteansøgningerne, herunder en efterprøvning af det støtteberettigede areal og de tilsvarende betalingsrettigheder.

2. Den administrative kontrol suppleres med et system for kontrol på stedet for at efterprøve støtteberettigelsen. Til dette formål opstiller medlemsstaterne en stikprøveplan for landbrugsbedrifterne.

Medlemsstaterne kan anvende telemålingsteknikker til udførelse af kontrollen på stedet af landbrugsparcellerne.

3. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der er ansvarlig for at koordinere kontrollen i henhold til dette kapitel.

Såfremt medlemsstaterne delegerer dele af det arbejde, der skal udføres i medfør af dette kapitel, til specialiserede organer eller virksomheder, skal den udpegede myndighed fortsat styre arbejdet og bære ansvaret for det.

Artikel 24

Nedsættelser og udelukkelser

1. Såfremt det konstateres, at landbrugeren ikke opfylder betingelserne for at være berettiget til støtten som omhandlet i denne forordning eller artikel 2a i forordning (EF) nr. 1259/1999, anvendes der helt eller delvis nedsættelser eller udelukkelser, som fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i nærværende forordning, for den betaling, der er ydet eller skal ydes, og for hvilken støtteberettigelsesbetingelserne ikke er opfyldt, hvilket i øvrigt ikke berører nedsættelserne og udelukkelserne omhandlet i denne forordnings artikel 6.

2. Nedsættelsesprocenten gradueres efter, hvor alvorlig, omfattende, varig og hyppig den konstaterede manglende overholdelse er, og kan gå helt op til fuldstændig udelukkelse fra en eller flere støtteordninger i et eller flere kalenderår.

Artikel 25

Kontrol af krydsoverensstemmelse

1. Medlemsstaterne foretager kontrol på stedet for at efterprøve, om landbrugeren overholder forpligtelserne omhandlet i kapitel 1.

2. Medlemsstaterne kan anvende deres eksisterende forvaltnings- og kontrolsystemer til at sikre overholdelsen af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav og betingelserne for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i kapitel 1.

Disse systemer, herunder særlig systemet til identificering og registrering af dyr oprettet i overensstemmelse med direktiv 92/102/EØF og forordning (EF) nr. 1760/2000, skal være forenelige, jf. artikel 26 i nærværende forordning, med det integrerede system.

Artikel 26

Forenelighed

Med henblik på anvendelsen af de i bilag V anførte støtteordninger sikrer medlemsstaterne, at de herfor gældende forvaltnings- og kontrolprocedurer er forenelige med det integrerede system på følgende punkter:

a) den elektroniske database

b) systemerne til identificering af landbrugsparceller

c) administrativ kontrol.

Disse systemer skal følgelig være indrettet til uden problemer eller konflikter at tillade, at de fungerer sammen, eller at der udveksles data mellem dem.

▼B

Med henblik på anvendelsen af andre fællesskabs- eller nationale støtteordninger end de i bilag V anførte kan medlemsstaterne i deres forvaltnings- og kontrolprocedurer indbygge en eller flere af det integrerede systems komponenter.

Artikel 27

Information og kontrol

1. Kommissionen holdes regelmæssigt informeret om anvendelsen af det integrerede system.

Den tilrettelægger udvekslinger af synspunkter med medlemsstaterne herom.

2. Efter rettidig underretning af de pågældende kompetente myndigheder kan dertil bemyndigede repræsentanter udpeget af Kommissionen:

— foretage enhver undersøgelse eller kontrol af de foranstaltninger, der er truffet til oprettelse og implementering af det integrerede system

— foretage kontrol hos de i artikel 23, stk. 3, omhandlede specialiserede organer og virksomheder.

Repræsentanter for den pågældende medlemsstat kan deltage i disse kontrolforanstaltninger. Ovennævnte kontrolbeføjelser berører ikke anvendelsen af nationale bestemmelser, hvorefter visse handlinger kun kan udføres af embedsmænd, der er særligt udpeget efter den nationale lovgivning. De af Kommissionen udpegede bemyndigede repræsentanter deltager navnlig ikke i besøg i hjemmet hos eller officielle forhør af mistænkte efter medlemsstatens nationale lovgivning. De har dog adgang til de således opnåede oplysninger.

3. Uden at dette i øvrigt indskrænker medlemsstaternes ansvar for det integrerede systems iværksættelse og anvendelse, kan Kommissionen henvende sig til personer eller organer, der er specialiserede på området, for at fremme oprettelsen, overvågningen og udnyttelsen af det integrerede system, især for at yde teknisk rådgivning til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne på disse myndigheders anmodning.

KAPITEL 5

ANDRE ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 28

Betaling

1. Hvor intet andet er bestemt i denne forordning, foretages betalingerne under de i bilag I anførte støtteordninger med det fulde beløb til modtagerne.

2. Betalingerne foretages én gang årligt i perioden fra 1. december til 30. juni i det følgende kalenderår.

Imidlertid skal den i artikel 12 omhandlede tillægsstøtte udbetales inden den 30. september i det kalenderår, der følger efter det pågældende kalenderår.

3. Uanset stk. 2 og efter proceduren i artikel 144, stk. 2, kan Kommissionen

a) forlænge udbetalingsperioden for de betalinger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer ([1])

([1]) EFT L 172 af 30.9.1966, s. 3025. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1513/2001 (EFT L 201 af 26.7.2001, s. 4).

▼B

b) muliggøre udbetaling af forskud

c) bemyndige medlemsstaterne til afhængigt af budgetsituationen inden den 1. december at udbetale forskud i regioner, hvor landbrugerne på grund af usædvanlige forhold har alvorlige økonomiske vanskeligheder,

— på indtil 50 % af betalingerne

eller

— på indtil 80 % af betalingerne, hvis udbetaling af forskud allerede er muliggjort.

Artikel 29

Betalingsbegrænsning

Uden at det berører eventuelle særlige bestemmelser i de enkelte støtteordninger, foretages der ingen betaling til modtagere, om hvem det konstateres, at de kunstigt har skabt betingelser for modtagelse af sådanne betalinger for at få en fordel i strid med den pågældende støtteordnings mål.

Artikel 30

Revision

Støtteordningerne anført i bilag I anvendes under hensyntagen til den revision, der til enhver tid kan foretages på baggrund af markedsudviklingen og budgetsituationen.

Artikel 31

Evaluering

For at måle deres effektivitet underkastes betalingerne under de i bilag I anførte støtteordninger en evaluering med henblik på vurdering af deres effekt i forhold til målene og analyse af deres virkninger for de relevante markeder.

Artikel 32

Interventioner under forordning (EF) nr. 1258/1999

De i bilag I anførte støtteordninger betragtes som en intervention som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), og artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999.

AFSNIT III

ENKELTBETALINGSORDNING

KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 33

Støtteberettigelse

1. Landbrugerne har adgang til enkeltbetalingsordningen, hvis de

a) har opnået en betaling i den i artikel 38 omhandlede referenceperiode under mindst én af de i bilag VI anførte støtteordninger, eller

b) har fået overdraget hele eller en del af bedriften ved arv eller forskud på arv fra en landbruger, der opfyldte betingelserne i litra a), eller

c) har opnået en betalingsrettighed fra den nationale reserve eller ved overdragelse.

2. Hvis en landbruger, der har opnået en direkte betaling i referenceperioden, ændrer sin retlige status eller benævnelse inden for denne periode eller senest den 31. december i året forud for det år, hvor

▼B

enkeltbetalingsordningen anvendes, skal han have adgang til enkeltbetalingsordningen på samme vilkår som den landbruger, der oprindelig drev bedriften.

3. Hvis der sker bedriftssammenlægninger inden for referenceperioden eller senest den 31. december i året forud for det år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, skal den landbruger, der driver den nye bedrift, have adgang til enkeltbetalingsordningen på samme vilkår som de landbrugere, der drev de oprindelige bedrifter.

Hvis der sker opdelinger af bedrifter inden for referenceperioden eller senest den 31. december i året forud for det år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, skal de landbrugere, der driver bedrifterne, have pro rata adgang til enkeltbetalingsordningen på samme vilkår som den landbruger, der drev den oprindelige bedrift.

Artikel 34

Ansøgning

1. I det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes, sender medlemsstatens kompetente myndighed de i artikel 33, stk. 1, litra a), omhandlede landbrugere et ansøgningsskema med angivelse af:

a) det i kapitel 2 omhandlede beløb (i det følgende benævnt »referencebeløbet«)

b) det i artikel 43 omhandlede antal hektar

c) antallet og værdien af betalingsrettigheder pr. hektar som defineret i kapitel 3.

2. Landbrugerne ansøger om at blive omfattet af enkeltbetalingsordningen inden en dato, som fastsættes af medlemsstaterne, dog senest den 15. maj.

Kommissionen kan dog efter fremgangsmåden i artikel 144, stk. 2, tillade, at datoen den 15. maj udsættes i visse områder, hvor ekstraordinære klimaforhold bevirker, at de normale datoer ikke kan anvendes.

3. Med undtagelse af force majeure og usædvanlige omstændigheder i henhold til artikel 40, stk. 4, tildeles de landbrugere, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra a) og b), og andre landbrugere, som opnår betalingsrettigheder fra den nationale reserve, ikke nogen rettigheder, hvis de ikke ansøger om at blive omfattet af enkeltbetalingsordningen senest den 15. maj i det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes.

De beløb, der svarer til ikke-tildelte rettigheder, overgår til den i artikel 42 omhandlede nationale reserve og kan omfordeles fra en dato, der fastsættes af medlemsstaten, dog senest den 15. august i det første år, hvor enkeltbetalingsordningen anvendes.

Artikel 35

Dobbeltkrav

Det areal svarende til antallet af støtteberettigede hektar, jf. definitionen i artikel 44, stk. 2, som der indgives en enkeltbetalingsansøgning for, kan være omfattet af en ansøgning om enhver anden direkte betaling samt om enhver anden form for støtte, der ikke er omfattet af denne forordning, medmindre der træffes anden afgørelse.

Artikel 36

Betaling

1. Støtten under enkeltbetalingsordningen udbetales for betalingsrettigheder som defineret i kapitel 3 med et tilsvarende antal støtteberettigede hektar som defineret i artikel 44, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at kombinere betalingerne under enkeltbetalingsordningen med betalinger under andre støtteordninger.

▼B

KAPITEL 2

FASTLÆGGELSE AF BELØBET

Artikel 37

Beregning af referencebeløbet

1. Referencebeløbet er et treårigt gennemsnit af det samlede beløb af de betalinger, landbrugeren har modtaget under de i bilag VI anførte støtteordninger, beregnet og tilpasset ifølge bilag VII, i hvert kalenderår i den i artikel 38 omhandlede referenceperiode.

2. Hvis en landbruger har indledt en landbrugsaktivitet inden for referenceperioden, baseres gennemsnittet, uanset stk. 1, på de betalinger, han modtog i det eller de kalenderår, i hvilke han udøvede landbrugsaktiviteten.

Artikel 38

Referenceperiode

Referenceperioden omfatter kalenderårene 2000, 2001 og 2002.

Artikel 39

Anvendelse af graduering og krydsoverensstemmelse som omhandlet i forordning (EF) nr. 1259/1999

Ved anvendelse af artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 1259/1999 i referenceperioden er de i bilag VII omhandlede beløb dem, der ville være blevet ydet inden anvendelsen af nævnte artikler.

Artikel 40

Nødsituationer

1. Uanset artikel 37 har en landbruger, hvis produktion i referenceperioden har været ugunstigt ramt af force majeure-forhold eller usædvanlige omstændigheder, der er indtrådt før eller i referenceperioden, ret til at anmode om, at referencebeløbet beregnes på basis af det eller de kalenderår i referenceperioden, hvor force majeure-forholdene eller de usædvanlige omstændigheder ikke gjorde sig gældende.

2. Hvis force majeure-forholdene eller usædvanlige omstændigheder har gjort sig gældende i hele referenceperioden, beregner medlemsstaten referencebeløbet på grundlag af perioden 1997-1999. Stk. 1 finder i så fald tilsvarende anvendelse.

3. Tilfælde af force majeure-forhold eller usædvanlige omstændigheder, med tilfredsstillende relevante beviser for den kompetente myndighed, indberettes skriftligt af den pågældende landbruger til myndigheden inden for den frist, som hver enkelt medlemsstat fastsætter.

4. Den kompetente myndighed anerkender force majeure-forhold eller usædvanlige omstændigheder i f.eks. følgende tilfælde:

a) landbrugeren afgår ved døden

b) landbrugerens langvarige uarbejdsdygtighed

c) der indtræffer en alvorlig naturkatastrofe, der i væsentlig grad berører bedriftens landbrugsareal

d) ødelæggelse af stalde på bedriften ved ulykkestilfælde

▼B

e) en epizooti berører hele landbrugerens besætning eller del af denne.

▼M2

5. Stk. 1, 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på humleproducenter, der i samme periode var omfattet af rydningsforpligtelser, jf. Rådets forordning (EF) nr. 1098/98 ([1])

Hvis de foranstaltninger, der er nævnt i første afsnit, både omfattede referenceperioden og den periode, der er nævnt i stk. 2, fastsætter medlemsstaterne efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridning, et referencebeløb i overensstemmelse med de nærmere regler, der fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

▼B

Artikel 41

Loft

1. Summen af referencebeløbene må for hver medlemsstat ikke overstige det nationale loft fastsat i bilag VIII.

2. Den enkelte medlemsstat foretager om nødvendigt en lineær procentvis nedsættelse af referencebeløbene for at sikre, at dens loft overholdes.

Artikel 42

National reserve

1. Medlemsstaterne foretager efter en eventuel nedsættelse i henhold til artikel 41, stk. 2, en lineær procentvis nedsættelse af referencebeløbene for at oprette en national reserve. Denne nedsættelse kan højst udgøre 3 %.

2. Den nationale reserve omfatter desuden forskellen mellem loftet fastsat i bilag VIII og summen af de referencebeløb, der skal ydes til landbrugerne under enkeltbetalingsordningen inden den i stk. 1, andet punktum, omhandlede nedsættelse.

3. Medlemsstaterne kan anvende den nationale reserve til en prioriteret tildeling af referencebeløb til landbrugere, der indleder deres landbrugsaktivitet efter den 31. december 2002 eller i 2002 men uden at modtage direkte betalinger det år, efter objektive kriterier og således, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

4. På vilkår, der fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, anvender medlemsstaterne den nationale reserve til fastlæggelse af referencebeløb for landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, efter objektive kriterier og således, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

5. Medlemsstaterne kan anvende den nationale reserve til efter objektive kriterier og således, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridning undgås, at fastlægge referencebeløb for landbrugere i områder, der er omfattet af omstrukturerings- og/eller udviklingsprogrammer vedrørende en eller anden form for offentlig intervention, for at undgå, at landbrugsarealer ikke længere bliver dyrket, og/eller for at kompensere for særlige ulemper for landbrugerne i disse områder.

6. Ved anvendelsen af stk. 3, 4 og 5 kan medlemsstaterne øge værdien pr. enhed, inden for rammerne af det regionale gennemsnit af værdien af rettighederne, og/eller øge antallet af rettigheder, der tildeles landbrugerne.

([1]) EFT L 157 af 30.5.1998, s. 7.

▼B

7. Medlemsstaterne foretager lineære nedsættelser af rettighederne, hvis deres nationale reserve ikke giver tilstrækkelig dækning af de tilfælde, der er omhandlet i stk. 3 og 4.

8. Bortset fra overdragelse ved arv eller forskud på arv og uanset artikel 46 kan rettigheder, der er fastlagt ved anvendelse af den nationale reserve, ikke overdrages i en periode på fem år, der løber fra tildelingen af disse rettigheder.

Uanset artikel 45, stk. 1, overføres rettigheder, der ikke er blevet udnyttet inden for hvert år i femårsperioden, straks til den nationale reserve.

9. Ved salg eller forpagtning i mindst seks år af bedriften eller en del af denne eller præmierettigheder inden for referenceperioden eller senest den ►M2 15. maj 2004 ◄ kan en del af de rettigheder, der tilkommer sælgeren eller bortforpagteren, uanset artikel 33 og 43, overføres til den nationale reserve på vilkår, der fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

KAPITEL 3

BETALINGSRETTIGHEDER

Afdeling 1

Arealbaserede betalingsrettigheder

Artikel 43

Fastlæggelse af betalingsrettigheder

1. Uden at det berører artikel 48 modtager en landbruger en betalingsrettighed pr. hektar, der beregnes ved at dividere referencebeløbet med et treårigt gennemsnit af det samlede antal hektar, der i referenceperioden har givet ret til de i bilag VI anførte direkte betalinger.

Det samlede antal betalingsrettigheder skal svare til ovennævnte gennemsnitlige antal hektar.

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 37, stk. 2, skal det samlede antal betalingsrettigheder svare til det gennemsnitlige antal hektar i den periode, der er lagt til grund for fastlæggelsen af referencebeløbene, ►C1 og artikel 42, stk. 8, finder anvendelse for disse betalingsrettigheder. ◄

2. Det i stk. 1 omhandlede antal hektar omfatter desuden:

a) for den i bilag VII anførte støtte til kartoffelstivelse, tørret foder og frø, antallet af hektar, for hvilke der er modtaget støtte for produktionen i referenceperioden, som beregnet i bilag VII, punkt B, D og F

b) hele foderarealet i referenceperioden.

3. Ved anvendelsen af stk. 2, litra b), forstås ved »foderareal« det areal på bedriften, der i hele kalenderåret i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 ([1]) var til rådighed til opdræt af dyr, herunder arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder. Foderarealet omfatter ikke:

— bygninger, skove, damme og veje

— arealer anvendt til andre afgrøder, der er berettigede til fællesskabsstøtte, eller til permanente afgrøder eller gartneriafgrøder

— arealer, der er omfattet af støtteordningen for landbrugere, der producerer visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteord-

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 2419/2001 af 11. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 (EFT L 327 af 12.12.2001, s. 11). Ændret ved forordning (EF) nr. 2550/2001 (EFT L 341 af 22.12.2001, s. 105).

▼B

ningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en fællesskabsordning for udtagning af landbrugsarealer.

4. Betalingsrettighederne pr. hektar ændres ikke, medmindre andet bestemmes.

Artikel 44

Anvendelse af betalingsrettigheder

1. Enhver betalingsrettighed ledsaget af en støtteberettiget hektar giver ret til betaling af det ved betalingsrettigheden fastsatte beløb.

2. Ved »støtteberettiget hektar« forstås ethvert landbrugsareal på bedriften, der er udlagt som agerjord og permanente græsarealer, undtagen arealer med permanente afgrøder eller skov, eller som anvendes til ikke-landbrugsaktiviteter.

▼M2

Ved »støtteberettiget hektar« forstås også arealer, der er tilplantet med humle.

▼B

3. Landbrugeren afgiver en erklæring vedrørende de parceller, der svarer til den støtteberettigede hektar, som ledsager en betalingsrettighed. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, skal disse parceller være til landbrugerens rådighed i en periode på mindst 10 måneder, som løber fra en dato, der fastsættes af medlemsstaterne, dog tidligst fra den 1. september i det kalenderår, der går forud for det år, hvor der er indgivet ansøgning om deltagelse i enkeltbetalingsordningen.

4. Medlemsstater kan under behørigt begrundede omstændigheder bemyndige landbrugeren til at ændre sin erklæring, såfremt han overholder antallet af hektar svarende til sine betalingsrettigheder og betingelserne for ydelse af enkeltbetaling for det pågældende areal.

Artikel 45

Uudnyttede betalingsrettigheder

1. Enhver betalingsrettighed, der ikke er udnyttet i en periode på tre år, overføres til den nationale reserve.

2. Uudnyttede betalingsrettigheder overføres dog ikke til den nationale reserve i tilfælde af force majeure-forhold og usædvanlige omstændigheder som omhandlet i artikel 40, stk. 4.

Artikel 46

Overdragelse af betalingsrettigheder

1. Bortset fra overdragelse ved arv eller forskud på arv, kan betalingsrettigheder kun overdrages til en anden landbruger, der er etableret i samme medlemsstat.

Ved arv eller forskud på arv kan betalingsrettighederne dog også kun anvendes i den medlemsstat, hvor de er fastlagt.

En medlemsstat kan beslutte, at betalingsrettigheder kun kan overdrages eller anvendes i en og samme region.

2. Betalingsrettigheder kan overdrages ved salg eller en hvilken som helst anden endelig overdragelse med eller uden jord. Forpagtning eller tilsvarende transaktioner tillades derimod kun, hvis der sammen med betalingsrettighederne overdrages et tilsvarende antal støtteberettigede hektar.

Bortset fra tilfælde af force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 40, stk. 4, kan en landbruger først overdrage sine betalingsrettigheder uden jord, når han i overensstemmelse med artikel 44 har anvendt mindst 80 % af sine betalingsrettigheder i mindst et kalenderår, eller når han frivilligt har overdraget alle de betalingsrettigheder, som han ikke har anvendt inden for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, til den nationale reserve.

▼B

3. Ved salg af betalingsrettigheder med eller uden jord kan medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper beslutte, at en del af de solgte betalingsrettigheder skal overgå til den nationale reserve, eller at deres enhedsværdi nedsættes til fordel for den nationale reserve efter kriterier, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

Afdeling 2

Betalingsrettigheder, der er underlagt særlige betingelser

Artikel 47

Betalinger, der giver ret til betalingsrettigheder, som er underlagt særlige betingelser

1. Uanset artikel 43 og 44 medregnes følgende beløb, der er et resultat af betalinger ydet i referenceperioden, i referencebeløbet på betingelserne fastsat i artikel 48 og bilag VII, punkt C:

a) sæsonpræmie i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1254/1999

b) slagtepræmie i henhold til artikel 11 i forordning (EF) nr. 1254/1999

c) særlig handyrpræmie for kvæg og ammekopræmie, når landbrugeren var fritaget for belægningsgradkravet i henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999 og forudsat, at landbrugeren ikke ansøgte om ekstensiveringsbeløb i henhold til samme forordnings artikel 13

d) supplerende betalinger i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1254/1999, såfremt de er udbetalt som tillæg til støtten omhandlet i denne artikels litra a), b) og c)

e) støtte under støtteordningen for får og geder:

— i kalenderårene 2000 og 2001 i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2467/98 og artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1323/90 ([1])

— i kalenderåret 2002 i henhold til artikel 4, artikel 5, artikel 11, stk. 1, og artikel 11, stk. 2, første, andet og fjerde led, i forordning (EF) nr. 2529/2001.

2. Uanset artikel 33, 43 og 44 indregnes beløbene for mælkepræmien og de tillægsbetalinger, der er omhandlet i artikel 95 og 96, og som skal ydes i 2007, fra 2007 i enkeltbetalingsordningen på de betingelser, der er fastsat i artikel 48, 49 og 50.

Artikel 48

Fastlæggelse af de betalingsrettigheder, der er underlagt særlige betingelser

Hvis en landbruger er tildelt de betalinger, der er omhandlet i artikel 47, uden at have nogen hektar som omhandlet i artikel 43 i referenceperioden, eller rettigheden pr. hektar resulterer i et beløb på mere end 5 000 EUR, har landbrugeren ret til henholdsvis:

a) en betalingsrettighed, der er lig med det referencebeløb, der svarer til de direkte betalinger, han er tildelt i den treårige gennemsnitsperiode

b) en betalingsrettighed for hver 5 000 EUR eller en brøkdel af referencebeløbet svarende til de direkte betalinger, han er tildelt i den treårige gennemsnitsperiode.

([1]) EFT L 132 af 23.5.1990, s. 17. Ophævet ved forordning (EF) nr. 2529/2001 (EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3).

▼B

Artikel 49

Betingelser

1. Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, gælder de øvrige bestemmelser i dette afsnit for de betalingsrettigheder, der er underlagt særlige betingelser.

2. Uanset artikel 36, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, tillader medlemsstaten, at en landbruger med betalingsrettigheder, som vedkommende ikke havde hektar til i referenceperioden, fraviger forpligtelsen til at have et antal støtteberettigede hektar svarende antallet af rettigheder, hvis den pågældende opretholder mindst 50 % af den landbrugsaktivitet, der blev udøvet i referenceperioden, udtrykt i storkreaturer.

Hvis betalingsrettighederne overdrages, kan modtageren kun nyde godt af denne fravigelse, hvis samtlige betalingsrettigheder, der er omfattet af fravigelsen, overdrages.

3. De betalingsrettigheder, der fastlægges i henhold til artikel 48, ændres ikke.

Artikel 50

Mælkepræmie og tillægsbetalinger

1. Med forbehold af artikel 48 og uanset artikel 37 og 43, modtager en landbruger et supplerende beløb for hver rettighed, der beregnes ved at dividere de beløb, der skal ydes i henhold til artikel 95 og 96, med det antal rettigheder, han ejer i 2007, undtagen for udtagningsrettigheder.

Enhedsværdien af hver betalingsrettighed, som han ejer i 2007, sættes op med det supplerende beløb.

2. Hvis han ikke ejer nogen betalingsrettigheder, anvendes artikel 48 og 49 tilsvarende. Med henblik på anvendelsen af artikel 48 forstås i så fald ved »hektar« de støtteberettigede hektar, landbrugeren ejer i 2007.

KAPITEL 4

AREALANVENDELSE UNDER ENKELTBETALINGSORDNINGEN

Afdeling 1

Arealanvendelse

▼M2

Artikel 51

Anvendelse af jorden til landbrugsformål

Landbrugerne kan anvende de parceller, der er afgivet erklæring om i henhold til artikel 44, stk. 3, til enhver landbrugsaktivitet bortset fra:

a) vedvarende afgrøder, undtagen humle

b) produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 ([1]) og i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 ([2]).

   Medlemsstaterne kan dog beslutte at tillade, at der dyrkes biafgrøder på de støtteberettigede hektarområder i en periode på højst tre måneder, der begynder hvert år den 15. august; denne dato kan dog på anmodning af en medlemsstat ændres efter proceduren i artikel 144, stk. 2, for regioner, hvor kornet af klimatiske grunde normalt høstes tidligere

c) andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93.

([1]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.
([2]) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.

▼B

Artikel 52

Produktion af hamp

1. Ved produktion af hamp henhørende under KN-kode 5302 10 00 må de anvendte sorter ikke have et indhold af tetrahydrocannabinol på over 0,2 %, og produktionen skal være omfattet af en kontrakt eller et tilsagn som omhandlet i artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1673/2000. Medlemsstaterne fastlægger et system for efterprøvning af indholdet af tetrahydrocannabinol i de dyrkede afgrøder på mindst 30 % af de arealer, hvor der dyrkes hamp til fiberproduktion, og for hvilke kontrakten er indgået eller tilsagnet givet. Hvis en medlemsstat indfører et system med forudgående godkendelse af dyrkningen, er minimum dog 20 %.

2. Efter proceduren i artikel 144, stk. 2, gøres ydelsen af betalinger betinget af, at der anvendes certificeret frø af bestemte sorter, og at der foretages anmeldelse af de arealer, hvor der dyrkes hamp til fiberproduktion.

Afdeling 2

Udtagningsrettigheder

Artikel 53

Fastlæggelse af udtagningsrettigheder

1. Såfremt en landbruger i referenceperioden var forpligtet til at udtage en del af jorden på sin bedrift i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1251/1999, medregnes det treårige gennemsnitlige beløb, der svarer til det obligatoriske udtagningsbeløb beregnet og tilpasset ifølge bilag VII, og det treårige gennemsnitlige antal obligatoriske udtagningshektar uanset artikel 37 og 43 i nærværende forordning ikke i fastlæggelsen af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 43.

2. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde modtager landbrugeren en rettighed pr. hektar (i det følgende benævnt »udtagningsrettighed«), der beregnes ved at dividere det treårige gennemsnitlige udtagningsbeløb med det treårige gennemsnitlige antal udtagningshektar, som omhandlet i stk. 1.

Det samlede antal udtagningsrettigheder skal svare til det gennemsnitlige antal obligatoriske udtagningshektar.

Artikel 54

Anvendelse af udtagningsrettigheder

1. Enhver udtagningsrettighed ledsaget af en hektar, der er berettiget til en udtagningsrettighed, giver ret til betaling af det beløb, der er fastsat i udtagningsrettigheden.

2. Uanset artikel 44, stk. 2, forstås ved »hektar berettiget til en udtagningsrettighed« ethvert landbrugsareal på bedriften, der er udlagt som agerjord, bortset fra arealer, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003 var arealer med permanente afgrøder eller skov, eller som anvendtes til ikke-landbrugsaktiviteter eller som permanente græsarealer. ►M1 For de nye medlemsstater betragtes henvisninger til datoen for ansøgninger om arealstøtte for 2003 som henvisninger til den 30. juni 2003. ◄

Som følge af en ansøgning indgivet efter den 28. juni 1995 kan følgende arealer imidlertid regnes for udtaget:

— arealer, der er udtaget i henhold til artikel 22, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1257/1999, og som hverken anvendes til landbrugsformål eller til andre lukrative formål end dem, der accepteres for anden jord udtaget i henhold til denne forordning, eller

— arealer, der er tilplantet med skov i henhold til artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999.

▼B

3. Landbrugerne udtager fra produktionen de hektar, som er berettiget til en udtagningsrettighed.

4. De udtagne arealer skal have en størrelse på mindst 0,1 ha og være mindst 10 meter brede. Medlemsstaterne kan af behørigt begrundede miljømæssige årsager acceptere en mindstebredde på mindst 5 meter og en størrelse på mindst 0,05 ha.

5. Medlemsstaterne kan på betingelser, der fastlægges efter proceduren i artikel 144, stk. 2, fastsætte undtagelser fra stk. 2, første afsnit, i nærværende artikel, såfremt de træffer foranstaltninger til at undgå enhver betydelige forøgelse af det samlede landbrugsareal, der er berettiget til udtagningsrettigheder.

6. Uanset artikel 36, stk. 1, og artikel 44, stk. 1, skal der ansøges om udtagningsrettigheder før enhver anden rettighed.

7. Udtagningsforpligtelsen gælder fortsat for udtagningsrettigheder, der overdrages.

Artikel 55

Udtagningsfritagelse

En landbruger er ikke omfattet af den i artikel 54 omhandlede udtagningsforpligtelse, hvis

a) hele hans bedrift for den samlede produktions vedkommende drives i overensstemmelse med de forpligtelser, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 2092/91 af 24. juni 1991 om økologisk produktionsmetode for landbrugsprodukter og om angivelse heraf på landbrugsprodukter og levnedsmidler ([1])

b) det udtagne areal anvendes til materialer til fremstilling inden for Fællesskabet af produkter, der ikke primært er bestemt til konsum eller foder, forudsat at der anvendes effektive kontrolsystemer.

Artikel 56

Anvendelse af udtagne arealer

1. Den udtagne jord skal bevares i god landbrugs- og miljømæssig stand som omhandlet i artikel 5.

Den må uanset artikel 55 ikke anvendes til landbrugsformål, og der må ikke på den produceres nogen afgrøde til kommercielle formål.

2. Den må indgå i omdriften.

3. Hvis den mængde biprodukter til konsum eller foderbrug, der sandsynligvis fremkommer ved dyrkning af oliefrø på udtagne arealer efter artikel 55, litra b), på grundlag af de forventede mængder, der er omfattet af kontrakter, der er indgået med landbrugerne, vil overstige en million tons om året udtrykt i sojamelækvivalenter, nedsættes den forventede mængde, der kan anvendes efter hver kontrakt til konsum eller foderbrug, for at begrænse denne mængde til en million tons.

4. Medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale national støtte på op til 50 % af de udgifter, der er forbundet med overgang til flerårige afgrøder til biomasseproduktion på udtagne arealer.

Artikel 57

Anvendelse af øvrige bestemmelser

Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, finder de øvrige bestemmelser i dette afsnit anvendelse på udtagningsrettighederne.

([1]) EFT L 198 af 22.7.1991, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 806/203 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

▼B

KAPITEL 5

REGIONAL OG FRIVILLIG GENNEMFØRELSE

Afdeling 1

Regional gennemførelse

Artikel 58

Regional tildeling af det i artikel 41 omhandlede loft

1. En medlemsstat kan senest den 1. august 2004 beslutte at anvende den i kapitel 1-4 omhandlede enkeltbetalingsordning på regionalt plan på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling.

2. Medlemsstaterne definerer regionerne efter objektive kriterier.

Medlemsstater med under tre millioner støtteberettigede hektar kan betragtes som én enkelt region.

3. Medlemsstaten fordeler det i artikel 41 omhandlede loft mellem regionerne på grundlag af objektive kriterier.

Artikel 59

Regional gennemførelse af enkeltbetalingsordningen

1. I behørigt begrundede tilfælde og efter objektive kriterier kan medlemsstaterne fordele det samlede beløb, som det regionale loft, der fastsættes i henhold til artikel 58, udgør, eller en del heraf, mellem alle de landbrugere, hvis bedrifter er beliggende i den pågældende region, herunder de landbrugere, som ikke opfylder de kriterier for at være støtteberettiget, der omhandles i artikel 33.

2. Hvis det samlede beløb, som det regionale loft udgør, fordeles, skal landbrugerne have rettigheder, hvis enhedsværdi beregnes ved at dividere det regionale loft, der fastsættes i henhold til artikel 58, med antallet af støtteberettigede hektar i den i artikel 44, stk. 2, anvendte betydning, fastlagt på regionalt niveau.

3. Hvis det samlede beløb, som det regionale loft udgør, fordeles delvis, skal landbrugerne have rettigheder, hvis enhedsværdi beregnes ved at dividere den tilsvarende del af det regionale loft, der fastsættes i henhold til artikel 58, med antallet af støtteberettigede hektar i den i artikel 44, stk. 2, anvendte betydning, fastlagt på regionalt niveau.

Hvis landbrugeren også er berettiget til rettigheder, der beregnes på grundlag af den resterende del af det regionale loft, skal den regionale enhedsværdi af hver af landbrugerens rettigheder med undtagelse af udtagningsrettigheder forøges med et beløb svarende til referencebeløbet divideret med antallet af rettigheder i henhold til stk. 4.

Artikel 48 og 49 finder tilsvarende anvendelse.

4. Antallet af rettigheder pr. landbruger skal svare til det antal hektar, han anmelder inden for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2, med undtagelse af force majeure og usædvanlige omstændigheder i henhold til artikel 40, stk. 4.

Artikel 60

Arealanvendelse

▼M2

1. Benytter en medlemsstat valgmuligheden i artikel 59, kan landbrugerne som en undtagelse fra artikel 51 og i henhold til bestemmelserne i nærværende artikel også anvende de parceller, der er omfattet af erklæringen i artikel 44, stk. 3, til produktion af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 eller i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96, og andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning, bortset fra vedvarende afgrøder, undtagen humle.

▼B

2. Medlemsstaten fastsætter det antal hektar, der kan anvendes i henhold til stk. 1, ved efter objektive kriterier at underopdele det gennemsnitlige antal hektar, der er anvendt til produktion af de produkter, der er nævnt i stk. 1, på nationalt plan i treårsperioden 2000-2002 i de regioner, der er defineret i henhold til artikel 58, stk. 2. Det gennemsnitlige antal hektar på nationalt plan og det gennemsnitlige antallet af hektar på regionalt plan fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne indsender.

3. Inden for den grænse, der fastsættes for den pågældende region i henhold til stk. 2, skal en landbruger kunne benytte valgmuligheden i stk. 1:

a) inden for det antal hektar, han har anvendt til produktion af de produkter, der er nævnt i stk. 1 i 2003

b) ved tilsvarende anvendelse af artikel 40 og artikel 42, stk. 4, inden for et antal hektar, der skal fastsættes efter objektive kriterier og således, at der sikres ligebehandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridning undgås.

4. Inden for det tilbageværende antal hektar, der er til rådighed efter anvendelsen af stk. 3, har landbrugerne tilladelse til at producere de produkter, der er omhandlet i stk. 1, på et andet antal hektar end det antal, der er omfattet af stk. 3, inden for det antal hektar, de anvender til produktion af de produkter, der er nævnt i stk. 1, i 2004 og/eller 2005, og landbrugere, der allerede i 2004 har produceret de pågældende produkter inden for det antal hektar, der blev anvendt i 2004, skal i den forbindelse have fortrinsret.

Ved anvendelse af artikel 71 erstattes årstallene 2004 og 2005 af henholdsvis året forud for året for anvendelsen af enkeltbetalingsordningen og året for selve anvendelsen.

5. Til fastsættelsen af de individuelle grænser, der er nævnt i stk. 3 og 4, skal medlemsstaten anvende landbrugerens individuelle data, når sådanne foreligger, eller anden dokumentation fra landbrugeren, som den finder tilfredsstillende.

6. Det antal hektar, der er givet tilladelse til i henhold til stk. 3 og 4, må under ingen omstændigheder være større end antallet af støtteberettigede hektar, jf. artikel 44, stk. 2, som landbrugeren har afgivet erklæring om i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

7. Tilladelsen skal i den pågældende region anvendes sammen med den tilsvarende betalingsrettighed.

8. Kommissionen forelægger senest i 2007 Rådet en rapport, om nødvendigt ledsaget af passende forslag, om de eventuelle følger, som medlemsstaternes anvendelse af denne artikel har haft for markeds- og strukturudviklingen.

Artikel 61

Græsarealer

Anvendes artikel 59, kan medlemsstaterne også på grundlag af objektive kriterier og inden for rammerne af det regionale loft eller en del heraf fastsætte forskellige enhedsværdier for de rettigheder, der skal tildeles de i artikel 59, stk. 1, omhandlede landbrugere, for så vidt angår hektar, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003 var udlagt som græsareal, og for enhver anden støtteberettiget hektar eller subsidiært for hektar, der på datoen for ansøgningerne om arealstøtte for 2003 var ►C1 permanente græsarealer ◄, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 62

Mælkepræmie og tillægsbetalinger

Uanset artikel 47, stk. 2, kan en medlemsstat beslutte, at beløbene for mælkepræmien og de tillægsbetalinger, der er omhandlet i artikel 95 og 96, ►C1 indregnes på nationalt eller regionalt plan helt eller delvis

▼B

i enkeltbetalingsordningen ◄ fra 2005. Rettigheder fastlagt i medfør af dette stykke ændres i overensstemmelse hermed.

Referencebeløbet for disse betalinger skal svare til de beløb, der ydes i henhold til artikel 95 og 96 beregnet på grundlag af de individuelle referencemængder for mælk, som er til rådighed på bedriften den 31. marts i det år, hvor disse betalinger helt eller delvist indregnes i enkeltbetalingsordningen.

Artikel 48, 49 og 50 finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 63

Vilkår for rettigheder fastlagt i medfør af denne afdeling

1. Anvendes artikel 59, kan rettigheder fastlagt i medfør af denne afdeling kun overdrages eller anvendes inden for samme region eller mellem regioner, for hvilke der er fastlagt samme rettigheder pr. hektar.

2. Anvendes artikel 59, modtager enhver landbruger i den berørte region, uanset artikel 53 udtagningsrettigheder.

Antallet af udtagningsrettigheder fastsættes ved at multiplicere en landbrugers støtteberettigede arealer, jf. artikel 54, stk. 2, som angivet i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, med en udtagningssats.

Udtagningssatsen beregnes ved at multiplicere grundsatsen for obligatorisk udtagning på 10 % med forholdet i den pågældende region mellem det areal, for hvilket der i referenceperioden er blevet udbetalt de i bilag VI omhandlede arealbetalinger for markafgrøder, og de støtteberettigede arealer, jf. artikel 54, stk. 2, i referenceperioden.

Værdien af udtagningsrettighederne er den regionale værdi af betalingsrettigheder som fastsat i medfør af artikel 59, stk. 2, eller eventuelt artikel 59, stk. 3, første afsnit.

Landbrugere er ikke berettiget til udtagningsrettigheder, hvis de angiver mindre end det antal hektar, jf. artikel 54, stk. 2, der vil være nødvendigt til at producere et antal tons svarende til 92 tons korn, jf. bilag IX, på grundlag af et udbytte, der fastsættes i medfør af regionaliseringsplanen i den pågældende region i året forud for enkeltbetalingsordningens anvendelsesår, divideret med det i tredje afsnit i nærværende stykke omhandlede forhold.

3. Uanset artikel 43, stk. 4, og artikel 49, stk. 3, kan medlemsstaterne i overensstemmelse med fællesskabsrettens generelle principper senest den 1. august 2004 også beslutte, at de rettigheder, der fastlægges i medfør af denne afdeling, ændres gradvis i trin, der er fastsat på forhånd, og efter objektive kriterier.

4. Medmindre andet er fastsat i denne afdeling gælder de øvrige bestemmelser i dette afsnit.

Afdeling 2

Delvis gennemførelse

Artikel 64

Generelle bestemmelser

1. En medlemsstat kan senest den 1. august 2004 beslutte at anvende den i kapitel 1-4 omhandlede enkeltbetalingsordning på nationalt eller regionalt plan på de betingelser, der er fastsat i denne afdeling.

2. Kommissionen fastsætter efter hver enkelt medlemsstats valg efter proceduren i artikel 144, stk. 2, et loft for hver af de direkte betalinger, der er omhandlet i henholdsvis ►M2 artikel 66, 67, 68, 68a og 69 ◄.

Loftet skal svare til andelen af de enkelte typer direkte betalinger under de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 41, og multipliceres med de procentsatser for nedsættelse, som medlemsstaterne anvender i henhold til ►M2 artikel 66, 67, 68, 68a og 69 ◄.

▼B

De fastsatte lofters samlede beløb trækkes fra de nationale lofter, der er omhandlet i artikel 41, efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

3. Senest to år efter, at samtlige medlemsstater har gennemført enkeltbetalingsordningen, eller senest den 31. december 2009 forelægger Kommissionen Rådet en rapport, der om nødvendigt ledsages af relevante forslag, vedrørende de følger, som det vil kunne få for markeds- og strukturudviklingen, at medlemsstaterne gennemfører de valgmuligheder, der gives i afdeling 2 og 3.

Artikel 65

Fastlæggelse af rettigheder i medfør af denne afdeling

1. For så vidt angår de rettigheder, der skal tildeles landbrugerne, nedsættes den andel af referencebeløbet, der hidrører fra hver af de direkte betalinger, der er omhandlet i ►M2 artikel 66, 67, 68, 68a og 69 ◄, med en procentsats, der fastsættes af medlemsstaterne inden for begrænsningerne i ►M2 artikel 66, 67, 68, 68a og 69 ◄, efter eventuelle nedsættelser i henhold til artikel 41.

2. Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, gælder de øvrige bestemmelser i dette afsnit for de rettigheder, der fastlægges for den resterende del af referencebeløbet.

Artikel 66

Betalinger i forbindelse med markafgrøder

Medlemsstaterne kan ved betalinger i forbindelse med markafgrøder

a) tilbageholde op til 25 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til de i bilag VI omhandlede arealbetalinger for markafgrøder, undtagen det obligatoriske udtagningsbeløb.

   I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

   Den supplerende betaling ydes pr. hektar til landbrugere, der producerer de i bilag IX anførte markafgrøder, og i medlemsstater hvor majs ikke er en traditionel afgrøde, græsensilage, med højst 25 % af de i bilag VI omhandlede hektarbetalinger, som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 10.

   eller alternativt

b) tilbageholde op til 40 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til det i bilag VI omhandlede supplement for hård hvede.

   I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

   Den supplerende betaling ydes pr. hektar til landbrugere, der producerer den i bilag IX anførte hårde hvede, med højst 40 % af det supplement pr. ha for hård hvede, der er omhandlet i bilag VI, og som ydes eller skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 10.

Artikel 67

Betalinger i forbindelse med får og geder

Medlemsstaterne kan tilbageholde op til 50 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til de betalinger for får og geder, der er nævnt i bilag VI.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til landbrugere, der opdrætter får og geder, med højst 50 % af de betalinger i forbindelse med får og geder,

▼B

der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 11.

Artikel 68

Betalinger i forbindelse med oksekød

1. Medlemsstaterne kan ved betalinger i forbindelse med oksekød tilbageholde op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til den i bilag VI omhandlede slagtepræmie for kalve.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til slagtning af kalve med højst 100 % af den slagtepræmie for kalve, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 12.

2. Medlemsstaterne kan også

a) i) tilbageholde op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til den i bilag VI omhandlede ammekopræmie.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til opretholdelse af ammekohold med højst 100 % af den ammekopræmie, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 12.

og

ii) tilbageholde op til 40 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til den i bilag VI omhandlede slagtepræmie for tamkvæg, bortset fra kalve.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til slagtning af tamkvæg, bortset fra kalve med højst 40 % af den slagtepræmie for tamkvæg, bortset fra kalve, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 12.

Eller alternativt

b) i) tilbageholde op til 100 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til den i bilag VI omhandlede slagtepræmie for tamkvæg, bortset fra kalve.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling ydes til slagtning af tamkvæg, bortset fra kalve, med højst 100 % af den slagtepræmie for tamkvæg, bortset fra kalve, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 12.

eller alternativt

ii) tilbageholde op til 75 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til den i bilag VI omhandlede særlige handyrspræmie.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne.

Den supplerende betaling er på højst op til 75 % af den særlige præmie for handyr, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 12.

▼M2

Artikel 68a

Betalinger i forbindelse med humle

Medlemsstaterne kan, når det gælder betalinger i forbindelse med humle, tilbageholde op til 25 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til arealbetalingerne for humle og den midlertidige udtagningsstøtte i henhold til bilag VI.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne og/eller en betaling til producentsammenslutninger, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1696/71.

Den supplerende betaling ydes til humleproducerende landbrugere på hektarbasis med højst 25 % af de betalinger pr. hektar, der er nævnt i bilag VI, og som skal ydes på de betingelser, der er angivet i afsnit IV, kapitel 10d.

Betalingen til anerkendte producentsammenslutninger ydes med henblik på at finansiere de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a)-d), i forordning (EØF) nr. 1696/71.

▼B

Artikel 69

Valgfri gennemførelse for særlige typer landbrug og kvalitetsproduktion

Medlemsstaterne kan tilbageholde op til 10 % af den del af de nationale lofter, jf. artikel 41, der svarer til hver sektor, som er nævnt i bilag VI. I forbindelse med markafgrøder, oksekød og fåre- og gedekød tages der hensyn til denne tilbageholdelse ved anvendelsen af de maksimumsprocenter, der er fastsat i henholdsvis artikel 66, 67 og 68.

I så tilfælde og inden for det loft, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, foretager den berørte medlemsstat på årsbasis en supplerende betaling til landbrugerne i den eller de sektor(er), der er berørt af tilbageholdelsen.

Den supplerende betaling ydes for særlige typer landbrug, som er vigtige for miljøbeskyttelsen eller -forbedringen eller for at forbedre kvalitet og markedsføring af landbrugsprodukter, på betingelser der skal fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

Afdeling 3

Valgfri udelukkelser

Artikel 70

Valgfri udelukkelse af nogle direkte betalinger

1. En medlemsstat kan senest den 1. august 2004 beslutte fra enkeltbetalingsordningen at udelukke:

a) en eller flere af de direkte betalinger, der ydes i referenceperioden i henhold til:

   — artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1251/1999

   — artikel 3 i forordning (EF) nr. 2358/71.

   I så fald finder artikel 64 og 65 tilsvarende anvendelse

b) alle andre direkte betalinger i bilag VI, der ydes i referenceperioden til landbrugere i de franske oversøiske departementer, Azorerne og Madeira, De Kanariske Øer og De Ægæiske Øer, og de direkte betalinger, der ydes i referenceperioden i henhold til

   — artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2019/93

   — artikel 9 i forordning (EF) nr. 1452/2001

   — artikel 13 og artikel 22, stk. 2-6, i forordning (EF) nr. 1453/2001

▼B

— artikel 5 og 6 i forordning (EF) nr. 1454/2001.

2. Med forbehold af artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2019/93, artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1452/2001, artikel 13, stk. 2, og artikel 22, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1454/2001 foretager medlemsstaterne de i nærværende artikels stk. 1 nævnte direkte betalinger inden for de lofter, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, og på de betingelser, der fastsættes i henholdsvis afsnit IV, kapitel 3, 6 og 7-13 i nærværende forordning, artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2019/93, artikel 9 i forordning (EF) nr. 1452/2001, artikel 13 og artikel 22, stk. 2-4, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1454/2001.

Det samlede beløb for de fastsatte lofter fratrækkes de nationale lofter, der er nævnt i artikel 41, efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

Afdeling 4

Valgfri overgang

Artikel 71

Valgfri overgangsperiode

1. Hvis særlige landbrugsbetingelser gør det berettiget, kan en medlemsstat senest den 1. august 2004 beslutte at anvende enkeltbetalingsordningen efter en overgangsperiode, der udløber enten den 31. december 2005 eller den 31. december 2006.

Hvis den pågældende medlemsstat beslutter at anvende enkeltbetalingsordningen inden overgangsperiodens udløb, træffer den afgørelse herom senest den 1. august i kalenderåret forud for det kalenderår, hvor enkeltbetalingsordningen skal finde anvendelse.

▼M2

For humle udløber den i første afsnit nævnte overgangsperiode den 31. december 2005. Den i første afsnit nævnte overgangsperiode gælder ikke for bomuld, olivenolie og spiseoliven og tobak.

▼B

2. ►M2 Med forbehold af artikel 70, stk. 2, anvender den pågældende medlemsstat i overgangsperioden de direkte betalinger, der er nævnt i bilag VI, på de betingelser, der er fastsat i henholdsvis afsnit IV, kapitel 3, 6-10, 10d-13, i nærværende forordning, artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2019/93, artikel 9 i forordning (EF) nr. 1452/2001, artikel 13 og artikel 22, stk. 2-4, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1454/2001, og inden for budgetlofter, der svarer til den del, som disse direkte betalinger udgør af det nationale loft, jf. artikel 41, og som fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i nærværende forordning for hver af de direkte betalinger. ◄

I forbindelse med betalingen for tørret foder yder medlemsstaterne støtte på betingelser, der skal fastlægges efter proceduren i artikel 144, stk. 2, inden for nævnte budgetgrænser.

3. Enkeltbetalingsordningen anvendes fra den 1. januar i kalenderåret efter det kalenderår, hvor overgangsperioden udløber.

I så fald træffer den berørte medlemsstat de afgørelser, der er nævnt i artikel 58, stk. 1, artikel 63, stk. 3, artikel 64, stk. 1, og artikel 70 senest den 1. august 2005 eller alternativt 2006 alt efter den frist, der fastsættes i henhold til stk. 1 i nærværende artikel.

4. Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 144, stk. 2, de nødvendige foranstaltninger, hvis anvendelsen af denne overgangsperiode forårsager alvorlige konkurrenceforvridninger på fællesskabsmarkedet, og for at sikre overholdelsen af Fællesskabets internationale forpligtelser.

▼M1

KAPITEL 6

GENNEMFØRELSE I DE NYE MEDLEMSSTATER

Artikel 71a

1. Medmindre andet er fastsat i dette kapitel, finder bestemmelserne i dette afsnit anvendelse over for de nye medlemsstater.

Artikel 33, 34, 37, 38, 39, artikel 40, stk. 1, 2, 3 og 5, artikel 41, 42, 43, 47 til 50, 53 og 58-63 finder ikke anvendelse.

2. Enhver ny medlemsstat, der anvender enkeltbetalingsordningen, træffer de i artikel 64, stk. 1, og artikel 71, stk. 1, omhandlede beslutninger inden den 1. august i det år, der går forud for det år, hvor den vil anvende enkeltbetalingsordningen for første gang.

Artikel 71b

Ansøgning om støtte

1. Landbrugerne ansøger om støtte efter enkeltbetalingsordningen inden en dato, der fastsættes af de nye medlemsstater, men senest den 15. maj.

2. Medmindre der er tale om force majeure eller usædvanlige omstændigheder, jf. artikel 40, stk. 4, får landbrugere ikke tildelt rettigheder, hvis de ikke ansøger om at blive omfattet af enkeltbetalingsordningen inden den 15. maj i det første år af enkeltbetalingsordningens anvendelse.

3. De beløb, der svarer til de rettigheder, som ikke er tildelt, tilbageføres til den nationale reserve, der omhandles i artikel 71d, og kan tildeles på ny.

Artikel 71c

Loft

De lofter, der gælder i de nye medlemsstater, er opført i bilag VIIIa.

Artikel 71d

National reserve

1. Hver af de nye medlemsstater foretager en lineær procentuel nedsættelse af sit nationale loft for at oprette en national reserve. Denne nedsættelse må uanset anvendelsen af artikel 71b, stk. 3, højst være på 3 %.

2. De nye medlemsstater anvender den nationale reserve til tildeling af betalingsrettigheder efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridninger, til landbrugere, der befinder sig i en særlig situation, som Kommissionen skal definere efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

3. I det første år af enkeltbetalingsordningens anvendelse kan de nye medlemsstater anvende den nationale reserve til tildeling af betalingsrettigheder efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne og undgås markeds- og konkurrenceforvridninger, til landbrugere i specifikke sektorer, der befinder sig i en særlig situation som følge af overgangen til enkeltbetalingsordningen. Sådanne betalingsrettigheder fordeles efter regler, som Kommissionen skal fastlægge efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

4. I medfør af stk. 2 og 3 kan nye medlemsstater forhøje enhedsværdien af rettighederne med op til 5 000 EUR og/eller det antal rettigheder, der er tildelt landbrugerne.

5. De nye medlemsstater foretager lineære nedsættelser af rettighederne, når deres nationale reserve ikke er tilstrækkeligt stor til at tilgodese de tilfælde, der er nævnt i stk. 2 og 3.

▼M1

6. Uanset artikel 46 må de rettigheder, der er fastlagt ved hjælp af den nationale reserve, ikke overdrages i en periode på fem år fra tildelingen, medmindre der er tale om overdragelse ved arv eller forskud på arv.

Uanset artikel 45, stk. 1, skal rettigheder, der ikke er blevet udnyttet i hvert år i femårsperioden, straks tilbageføres til den nationale reserve.

Artikel 71e

Regional fordeling af loftet i henhold til artikel 71c

1. De nye medlemsstater anvender enkeltbetalingsordningen på regionalt plan.

2. De nye medlemsstater fastlægger regionerne efter objektive kriterier.

Nye medlemsstater med under 3 mio. støtteberettigede hektar kan betragtes som en enkelt region.

3. Hver af de nye medlemsstater opdeler sit nationale loft i henhold til artikel 71c mellem regionerne efter objektive kriterier efter en eventuel nedsættelse i henhold til artikel 71d.

Artikel 71f

Regionalisering af enkeltbetalingsordningen

1. Alle landbrugere, hvis bedrifter ligger i en given region, tildeles rettigheder, hvis enhedsværdi beregnes ved, at det regionale loft, der fastlægges i henhold til artikel 71e, divideres med det antal støtteberettigede hektar, jf. artikel 44, stk. 2, der fastlægges på regionalt plan.

2. Antallet af rettigheder pr. landbruger er lig med det antal hektar, som landbrugeren anmelder i henhold til artikel 44, stk. 2, i det første år af enkeltbetalingsordningens anvendelse, medmindre der er tale om force majeure eller særlige omstændigheder, jf. artikel 40, stk. 4.

3. Betalingsrettighederne pr. hektar ændres ikke, medmindre andet bestemmes.

Artikel 71g

Arealanvendelse

▼M2

1. Landbrugerne kan som en undtagelse fra artikel 51 og i henhold til bestemmelserne i nærværende artikel også anvende de parceller, der er omfattet af erklæringen i artikel 44, stk. 3, til den produktion, der er nævnt i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2200/96 og artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2201/96 og andre kartofler end kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse, som der ydes støtte til i henhold til artikel 93 i nærværende forordning, bortset fra vedvarende afgrøder, undtagen humle eller oliventræer, der er plantet inden den 1. maj 1998 og i Cypern og Malta inden den 31. december 2001, eller nye oliventræer, der erstatter eksisterende oliventræer, eller oliventræer, der er omfattet af godkendte plantningsordninger og er registreret i et geografisk informationssystem.

▼M1

2. De nye medlemsstater fastsætter det antal hektar, der kan anvendes i henhold til stk. 1, ved efter objektive kriterier at underopdele det gennemsnitlige antal hektar, der blev anvendt til produktion af de i stk. 1 nævnte produkter på nationalt plan i treårsperioden 2000–2002, på de regioner, der er fastlagt i henhold til artikel 71e, stk. 2. Det gennemsnitlige antal hektar på nationalt plan og antallet af hektar på regionalt plan fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, på grundlag af de oplysninger, de nye medlemsstater indsender.

▼M1

3. Inden for den grænse, der fastsættes for den pågældende region i henhold til stk. 2, skal en landbruger kunne benytte valgmuligheden i stk. 1:

a) inden for det antal hektar, han har anvendt til produktion af de i stk. 1 nævnte produkter i 2003

b) uanset artikel 71a, stk. 1, andet afsnit, ved tilsvarende anvendelse af artikel 40 og artikel 42, stk. 4, inden for et antal hektar, der skal fastsættes efter objektive kriterier og således, at der sikres lige behandling af landbrugerne, og markeds- og konkurrenceforvridninger undgås.

4. Inden for det tilbageværende antal hektar, der er til rådighed efter anvendelsen af stk. 3, har landbrugerne tilladelse til at producere de produkter, der er omhandlet i stk. 1, på et andet antal hektar end det antal, der er omfattet af stk. 3, inden for det antal hektar, de anvender til produktion af de i stk. 1 nævnte produkter i 2004 og/eller 2005, og landbrugere, der allerede i 2004 producerede de pågældende produkter inden for det antal hektar, der blev anvendt i 2004, skal i den forbindelse have fortrinsret.

Ved anvendelse af artikel 71 eller artikel 143b erstattes årstallene 2004 og 2005 af henholdsvis året forud for året for enkeltbetalingsordningens anvendelse og året for selve anvendelsen.

5. Til fastsættelsen af de individuelle grænser, der er nævnt i stk. 3 og 4, anvender de nye medlemsstater landbrugerens individuelle data, når sådanne data foreligger, eller anden dokumentation fra landbrugeren, som de finder tilfredsstillende.

6. Det antal hektar, der er givet tilladelse til i henhold til stk. 3 og 4, må under ingen omstændigheder være større end antallet af støtteberettigede hektar, jf. artikel 44, stk. 2, som landbrugeren har anmeldt i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår.

7. Tilladelsen skal i den pågældende region anvendes sammen med den tilsvarende betalingsrettighed.

8. Den i artikel 60 omhandlede rapport skal også vedrøre gennemførelsen i de nye medlemsstater.

Artikel 71h

Græsarealer

De nye medlemsstater kan også efter objektive kriterier og inden for rammerne af det regionale loft eller en del heraf fastsætte forskellige enhedsværdier for de rettigheder, der skal tildeles de i artikel 71f, stk. 1, omhandlede landbrugere, for så vidt angår hektar, der er udlagt som græsareal og identificeret som sådant pr. 30. juni 2003, og for enhver anden støtteberettiget hektar eller subsidiært for hektar, der er permanente græsarealer og identificeret som sådanne pr. 30. juni 2003, og for enhver anden støtteberettiget hektar.

Artikel 71i

Mælkepræmier og tillægsbetalinger

Fra og med 2007 inkluderes de beløb, der følger af mælkepræmien og tillægsbetalingerne i henhold til artikel 95 og 96, og som skal ydes i 2007, i enkeltbetalingsordningen.

De nye medlemsstater kan dog beslutte, at de beløb, der følger af mælkepræmierne og tillægsbetalingerne i henhold til artikel 95 og 96, helt eller delvis skal indgå i enkeltbetalingsordningen fra 2005. Rettigheder, der er fastlagt i henhold til dette stykke, ændres i overensstemmelse hermed.

Det beløb, der anvendes til fastlæggelse af rettigheder til disse betalinger, skal svare til de beløb, der skal ydes i henhold til artikel 95 og 96, beregnet på grundlag af den individuelle referencemængde for mælk, der er til rådighed på bedriften den 31. marts i det år, hvor disse betalinger helt eller delvis optages i enkeltbetalingsordningen.

▼M1

Uanset artikel 71a, stk. 1, finder artikel 48, 49 og 50 tilsvarende anvendelse.

Artikel 71j

Udtagningsrettigheder

1. Landbrugerne modtager en del af deres betalingsrettigheder i form at udtagningsrettigheder.

2. Antallet af udtagningsrettigheder fastlægges ved, at landbrugerens støtteberettigede areal i henhold til artikel 54, stk. 2, som anmeldes i enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, multipliceres med den gældende udtagningssats.

Udtagningssatsen beregnes ved, at basissatsen for obligatorisk udtagning på 10 % multipliceres med det forhold, der i den pågældende region består mellem det regionale basisareal eller de regionale basisarealer i henhold til artikel 101, stk. 3, og det støtteberettigede areal i henhold til artikel 54, stk. 2.

3. Værdien af udtagningsrettighederne svarer til den regionale værdi for betalingsrettigheder som fastlagt i henhold til artikel 71f, stk. 1.

4. Stk. 1-3 gælder ikke for landbrugere, der anmelder et mindre antal hektar i henhold til artikel 54, stk. 2, end det antal, som ville kræves til produktion af et antal tons, der modsvarer 92 tons korn i henhold til bilag IX på grundlag af referenceudbyttet i henhold til bilag XIb, der gælder for den nye medlemsstat, hvor bedriften ligger, divideret med det i stk. 2, andet afsnit, nævnte forhold.

Artikel 71k

Betingelser gældende for rettigheder

1. Uanset artikel 46, stk. 1, må rettigheder, der fastlægges i henhold til dette kapitel, kun overdrages inden for samme region eller mellem regioner, når rettighederne pr. hektar er de samme.

2. Senest den 1. august i det år, der går forud for enkeltbetalingsordningens første anvendelsesår, kan de nye medlemsstater også under iagttagelse af det generelle princip i fællesskabslovgivningen beslutte, at rettigheder, der fastlægges i henhold til dette kapitel, gradvis skal ændres i en på forhånd fastlagt takt og efter objektive kriterier.

Artikel 71l

Fakultativ gennemførelse

1. Kapitel 5, afdeling 2, 3 og 4, finder anvendelse over for de nye medlemsstater på de i denne artikel fastsatte betingelser. Afdeling 4 gælder dog ikke for nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning i henhold til artikel 143b.

2. Henvisninger i kapitel 5, afdeling 2 og 3, til artikel 41, navnlig vedrørende de nationale lofter, betragtes som henvisninger til artikel 71c.

3. Den i artikel 64, stk. 3, nævnte rapport skal indbefatte de alternativer, der er fastsat i dette kapitel.

▼B

AFSNIT IV

ANDRE STØTTEORDNINGER

KAPITEL 1

SÆRLIG KVALITETSPRÆMIE FOR HÅRD HVEDE

Artikel 72

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, der producerer hård hvede henhørende under KN-kode 1001 10 00 på de i dette kapitel fastsatte betingelser.

Artikel 73

Beløb og støtteberettigelse

1. Støtten udgør 40 EUR pr. hektar.

2. Betalingerne ydes på betingelse af, at der anvendes visse mængder certificeret frø af sorter, der i produktionsområdet anerkendes som værende af høj kvalitet til produktion af semulje eller pasta.

Artikel 74

Arealer

▼M1

1. Støtten ydes for nationale basisarealer i de traditionelle produktionsområder, der er anført i bilag X.

Basisarealerne er følgende:

Grækenland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrig	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Cypern	6 183 ha
Ungarn	2 500 ha
Østrig	7 000 ha
Portugal	118 000 ha

▼B

2. En medlemsstat kan underinddele sit basisareal i delbasisarealer efter objektive kriterier.

Artikel 75

Overskridelse af arealet

1. Såfremt der ansøges om støtte for et areal, der er større end basisarealet, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte, proportionalt det pågældende år.

2. Hvis en medlemsstat underinddeler sit basisareal i delbasisarealer, finder nedsættelsen i stk. 1 kun anvendelse på landbrugere i delbasisarealer, i det omfang deres grænse er overskredet. Denne nedsættelse skal foretages, når de arealer i delbasisarealerne, som ikke har nået deres grænse, i den pågældende medlemsstat er blevet omfordelt til delbasisarealer, hvor disse grænser er blevet overskredet.

▼B

KAPITEL 2

PRÆMIE FOR PROTEINAFGRØDER

Artikel 76

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer proteinafgrøder på de i dette kapitel fastsatte betingelser.

Proteinafgrøder omfatter:

— ærter henhørende under KN-kode 0713 10

— valskbønner og hestebønner henhørende under KN-kode 0713 50

— sødlupiner henhørende under KN-kode ex 1209 29 50.

Artikel 77

Beløb og støtteberettigelse

Støtten udgør 55,57 EUR pr. ha proteinafgrøder høstet efter, at de er grønmodne.

Afgrøder, der dyrkes på fuldt tilsåede arealer og i overensstemmelse med lokale normer, men som ikke når at blive grønmodne som følge af usædvanlige vejrforhold, der anerkendes af den pågældende medlemsstat, forbliver dog støtteberettigede, såfremt de pågældende arealer ikke anvendes til andre formål indtil dette vækststadium.

Artikel 78

Areal

▼M1

1. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 1 600 000 ha, som der kan ydes støtte for.

▼B

2. Såfremt der ansøges om støtte for et areal, der er større end det maksimale garantiareal, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte, proportionalt det pågældende år efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

KAPITEL 3

AFGRØDESPECIFIK BETALING FOR RIS

Artikel 79

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer ris henhørende under KN-kode 1006 10 på de i dette kapitel fastsatte betingelser.

Artikel 80

Beløb og støtteberettigelse

1. Støtten ydes pr. hektar jord tilsået med ris og på den betingelse, at afgrøden bevares indtil mindst blomstringens begyndelse under normale vækstbetingelser.

Afgrøder, der dyrkes på fuldt tilsåede arealer og i overensstemmelse med lokale normer, men som ikke når blomstringsstadiet som følge af usædvanlige vejrforhold, der anerkendes af den pågældende medlemsstat, forbliver dog støtteberettigede, såfremt de pågældende arealer ikke anvendes til andre formål indtil dette vækststadium.

▼M1

2. Støtten fastsættes til følgende beløb efter udbytterne i de pågældende medlemsstater:

	Produktionsåret 2004/05 og i tilfælde af anvendelse af artikel 71 (EUR/ha)	Produktionsåret 2005/06 og fremefter (EUR/ha)
Grækenland	1 323,96	561,00
Spanien	1 123,95	476,25
Frankrig:		
— det europæiske område	971,73	411,75
— Fransk Guyana	1 329,27	563,25
Italien	1 069,08	453,00
Ungarn	548,70	232,50
Portugal	1 070,85	453,75

Artikel 81

Arealer

Der fastsættes et nationalt basisareal for hver producentmedlemsstat. For Frankrig fastsættes der dog to basisarealer. Basisarealerne er følgende:

Grækenland	20 333 ha
Spanien	104 973 ha
Frankrig:	
— det europæiske område	19 050 ha
— Fransk Guyana	4 190 ha
Italien	219 588 ha
Ungarn	3 222 ha
Portugal	24 667 ha

En medlemsstat kan underinddele sit eller sine basisarealer i delbasisarealer efter objektive kriterier.

▼B

Artikel 82

Overskridelse af arealerne

1. Såfremt det areal, hvorpå der dyrkes ris i en medlemsstat, i et givet år overstiger det i artikel 80 anførte basisareal, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte, proportionelt i det pågældende år.

2. Hvis en medlemsstat underinddeler sit basisareal eller -arealer i delbasisarealer, finder nedsættelsen i stk. 1 kun anvendelse på landbrugere i delbasisarealer, i det omfang deres grænse er overskredet. Denne nedsættelse skal foretages, når de arealer i delbasisarealerne, som ikke har nået deres grænse, i den pågældende medlemsstat er blevet omfordelt til delbasisarealer, hvor disse grænser er blevet overskredet.

KAPITEL 4

AREALBETALING FOR NØDDER

Artikel 83

Fællesskabsstøtte

1. Der ydes fællesskabsstøtte til landbrugere, der producerer nødder, på de i dette kapitel fastsatte betingelser.

▼B

Nødder omfatter:

— mandler henhørende under KN-kode 0802 11 og 0802 12

— hasselnødder henhørende under KN-kode 0802 21 og 0802 22

— valnødder henhørende under KN-kode 0802 31 og 0802 32

— pistacienødder henhørende under KN-kode 0802 50

— johannesbrød henhørende under KN-kode 1212 10 10.

2. Medlemsstaterne kan differentiere støtten efter produkt eller ved at øge eller mindske de nationale garantiarealer (i det følgende benævnt »NGA«), jf. artikel 84, stk. 3. I hver medlemsstat må det samlede støttebeløb, som ydes i et givet år, dog ikke overstige det loft, der er fastsat i artikel 84, stk. 1.

▼M1

Artikel 84

Arealer

1. En medlemsstat yder EF-støtte inden for et loft, som beregnes ved at multiplicere antallet af hektar NGA som fastsat i stk. 3 med det gennemsnitlige støttebeløb på 120,75 EUR.

▼M2

2. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 815 600 ha, som der kan ydes støtte for.

▼M1

3. Det i stk. 2 omhandlede maksimale garantiareal fordeles på følgende NGA:

Nationale garantiarealer (NGA)

Belgien	100 ha
Tyskland	1 500 ha
Grækenland	41 100 ha
Spanien	568 200 ha
Frankrig	17 300 ha
Italien	130 100 ha
Cypern	5 100 ha
Luxembourg	100 ha
Ungarn	2 900 ha
Nederlandene	100 ha
Østrig	100 ha
Polen	►M2 4 200 ◄ ha
Portugal	41 300 ha
Slovenien	300 ha
Slovakiet	3 100 ha
Det Forenede Kongerige	100 ha

4. En medlemsstat kan underinddele sit NGA i underarealer efter objektive kriterier, særlig på regionalt niveau eller i forhold til produktionen.

▼B

Artikel 85

Overskridelse af delbasisarealer

Hvis en medlemsstat underinddeler sit NGA i delbasisarealer, og et eller flere delbasisarealer overskrides, nedsættes det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om fællesskabsstøtte, proportionelt i det

▼B

pågældende år for landbrugere i delbasisarealet, såfremt deres grænse er overskredet. Nedsættelsen skal foretages, når de arealer i delbasisarealet, som ikke har nået deres grænse, i den pågældende medlemsstat er blevet omfordelt til delbasisarealer, hvor disse grænser er blevet overskredet.

Artikel 86

Støtteberettigelsesbetingelser

1. Udbetalingen af fællesskabsstøtten er betinget af især en mindste arealstørrelse og trætæthed.

2. Arealer omfattet af forbedringsplaner som omhandlet i artikel 14b i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ([1]) bliver berettigede til støtte under denne ordning den 1. januar året efter det år, i hvilket forbedringsplanen udløb.

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af fællesskabsstøtte betinget af, at landbrugerne er medlem af en producentorganisation, der er anerkendt efter artikel 11 eller 14 i forordning (EF) nr. 2200/96.

4. Hvis bestemmelsen i stk. 3 anvendes, kan medlemsstaterne beslutte, at udbetalingen af støtten i stk. 1 skal ske til en producentorganisation på medlemmernes vegne. Det støttebeløb, som producentorganisationen modtager, udbetales til medlemmerne. Medlemsstaterne kan dog tillade, at en producentorganisation som kompensation for de tjenester, der ydes medlemmerne, fratrækker højst 1 % i EF-støtten.

Artikel 87

National støtte

1. Medlemsstaterne kan som supplement til fællesskabsstøtten yde national støtte indtil et maksimumsbeløb på 120,75 EUR pr. ha pr. år.

2. Den nationale støtte kan kun ydes for arealer, der modtager fællesskabsstøtte.

3. Medlemsstaterne kan gøre ydelsen af national støtte betinget af, at landbrugerne er medlem af en producentorganisation, der er anerkendt efter artikel 11 eller 14 i forordning (EF) nr. 2200/96.

KAPITEL 5

STØTTE TIL ENERGIAFGRØDER

Artikel 88

Støtte

Der ydes en støtte på 45 EUR pr. ha pr. år for arealer, der er tilsået med energiafgrøder, som anvendes på de i dette kapitel fastsatte betingelser.

Ved »energiafgrøder« forstås afgrøder, der i hovedsagen leveres til produktion af følgende energiprodukter:

— produkter, der anses for biobrændstoffer, og som opregnes i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport ([2])

— elektrisk og termisk energi produceret på grundlag af biomasse.

([1]) EFT L 118 af 20.5.1972, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1363/95 (EFT L 132 af 16.6.1995. s. 8).
([2]) EUT L 123 af 17.5.2003, s. 42.

▼B

Artikel 89

Arealer

1. Der fastsættes et maksimalt garantiareal på 1 500 000 ha, som der kan ydes støtte for.

2. Såfremt det areal, for hvilket der ansøges om støtte, overstiger det maksimale garantiareal, foretages der efter proceduren i artikel 144, stk. 2, det pågældende år en proportional nedsættelse af det areal pr. landbruger, for hvilket der ansøges om støtte.

▼M1

Artikel 90

Betingelser for støtteberettigelse

Der ydes kun støtte for arealer, hvor produktionen er omfattet af en kontrakt mellem landbrugeren og forarbejdningsindustrien, medmindre landbrugeren selv foretager forarbejdningen på bedriften.

Arealer, for hvilke der er ansøgt om en energiafgrødeordning, kan ikke medregnes som udtaget med henblik på udtagningsforpligtelsen i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1251/1999 og i artikel 54, stk. 2, artikel 63, stk. 2, artikel 71j og artikel 107, stk. 1, i denne forordning.

▼B

Artikel 91

Revision af listen over energiafgrøder

Der kan tilføjes eller fjernes produkter i artikel 87 efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

Artikel 92

Revision af energiafgrødeordningen

Kommissionen forelægger senest den 31. december 2006 Rådet en rapport om gennemførelsen af ordningen, eventuelt ledsaget af forslag under hensyntagen til gennemførelsen af EU-biobrændstofinitiativet.

KAPITEL 6

STØTTE TIL STIVELSESKARTOFLER

Artikel 93

Støtte

Der fastsættes en støtte til landbrugere, som producerer kartofler bestemt til fremstilling af kartoffelstivelse. Støttebeløbet gælder for den mængde kartofler, der er nødvendig til fremstilling af en ton stivelse. Det udgør

— 110,54 EUR for produktionsåret 2004/2005 og i tilfælde af anvendelse af artikel 71

— 66,32 EUR fra produktionsåret 2005/2006 og frem.

Støttebeløbet tilpasses efter kartoflernes stivelsesindhold.

▼M1

Artikel 94

Betingelser

Støtten udbetales kun for den mængde kartofler, der er omfattet af en dyrkningskontrakt mellem kartoffelproducenten og stivelsesfabrikanten inden for den kvote, virksomheden har fået tildelt, jf. artikel 2, stk. 2 eller 4, i forordning (EF) nr. 1868/94.

▼B

KAPITEL 7

MÆLKEPRÆMIE OG TILLÆGSBETALINGER

Artikel 95

Mælkepræmie

1. Fra 2004 til 2007 har mælkeproducenterne ret til en mælkepræmie. Den ydes pr. kalenderår, pr. bedrift og pr. ton individuel referencemængde, der er berettiget til præmie, og som er til rådighed på bedriften.

2. Uanset stk. 3 og nedsættelser, der følger af anvendelsen af stk. 4, multipliceres den individuelle referencemængde for mælk, der er til rådighed på bedriften den 31. marts i det pågældende kalenderår, udtrykt i tons med:

— 8,15 EUR/t for kalenderåret 2004

— 16,31 EUR/t for kalenderåret 2005

— 24,49 EUR/t for kalenderåret 2006 og 2007, og

ved anvendelse af artikel 70 for de derpå følgende kalenderår.

3. Individuelle referencemængder, der midlertidigt er blevet overført i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter [1] eller artikel 16 i forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om indførelse af en afgift i mejerisektoren [2] den 31. marts i det pågældende kalenderår, anses for at være til rådighed på modtagerens bedrift for dette kalenderår.

4. Ved anvendelsen af stk. 2 gælder følgende: Hvis summen af alle individuelle referencemængder i en medlemsstat den 31. marts i et kalenderår overstiger summen af de tilsvarende samlede mængder for tolvmånedersperioden 1999/2000 i den pågældende medlemsstat i henhold til bilag I til forordning (EØF) nr. 3950/92, træffer den pågældende medlemsstat på grundlag af objektive kriterier de nødvendige foranstaltninger til at nedsætte de individuelle referencemængder, der er berettiget til præmie på sit område for det pågældende kalenderår i overensstemmelse hermed.

Artikel 96

Tillægsbetalinger

1. Fra 2004 til 2007 yder medlemsstaterne hvert år tillægsbetalinger til producenterne på deres område inden for de årlige samlede beløb, der er anført i stk. 2. Disse betalinger foretages efter objektive kriterier og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og markedsforstyrrelser og konkurrenceforvridninger undgås. Endvidere må sådanne betalinger ikke være forbundet med udsving i markedspriserne.

Præmiesupplementer må kun ydes som et tillægsbeløb til præmien i henhold til artikel 95, stk. 2.

2. Tillægsbetalinger: samlede beløb udtrykt i mio. EUR:

	2004	2005	2006 og 2007 [1]
Belgien	12,12	24,30	36,45
Danmark	16,31	32,70	49,05
Tyskland	101,99	204,53	306,79
Grækenland	2,31	4,63	6,94

[1] EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 572/2003 (EUT L 82 af 29.3.2003, s. 20).

[2] Se side 123 i denne EUT.

▼B

	2004	2005	2006 og 2007 (1)
Spanien	20,38	40,86	61,29
Frankrig	88,70	177,89	266,84
Irland	19,20	38,50	57,76
Italien	36,34	72,89	109,33
Luxembourg	0,98	1,97	2,96
Nederlandene	40,53	81,29	121,93
Østrig	10,06	20,18	30,27
Portugal	6,85	13,74	20,62
Finland	8,81	17,66	26,49
Sverige	12,09	24,24	36,37
Det Forenede Kongerige	53,40	107,09	160,64

(1) Og ved anvendelse af artikel 70 for de derpå følgende kalenderår.

Artikel 97

Definitioner

Med henblik på dette kapitel finder definitionen af »producent« i artikel 5 i forordning (EF) nr. 1788/2003 anvendelse.

KAPITEL 8

SÆRLIG REGIONALSTØTTE TIL MARKAFGRØDER

Artikel 98

Støtte

Hvis artikel 70 finder anvendelse, skal der i Finland og i Sverige nord for 62. breddegrad, og i nogle tilstødende områder med tilsvarende klimatiske forhold, der gør det særlig vanskeligt at drive landbrug, til landbrugere, der producerer korn, oliefrø, hørfrø og hør og hamp bestemt til fiberproduktion, ydes en særlig støtte på 24 EUR/t multipliceret med det udbytte, der er fastlagt i regionaliseringsplanen for den pågældende region, inden for et loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, svarende til den andel, som denne støtte udgør af det loft, der er omhandlet i artikel 41.

Hvis den samlede støtte, som der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, reduceres støtten pr. landbruger forholdsmæssigt i det pågældende år.

KAPITEL 9

STØTTE TIL FRØ

Artikel 99

Støtte

1. Finder artikel 70 anvendelse, yder medlemsstaterne hvert år den i bilag XI fastsatte støtte til produktionen af basisfrø eller certificerede frø af en eller flere af de arter, der er anført i bilag XI.

2. Anvendes det areal, der er godkendt til certificering, og for hvilket der ansøges om støtte til frø, også til at ansøge om støtte efter enkeltbetalingsordningen, reduceres støtten til frø, bortset fra frø af de arter, der er anført i bilag XI, nr. 1 og 2, med det støttebeløb, der efter enkeltbetalingsordningen vil blive ydet for det pågældende areal i et givet år, idet støtten til frø dog ikke kan blive mindre end nul.

▼M1

3. Den støtte, som der ansøges om, må ikke overstige et loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2,

▼M1

svarende til den andel, som frøstøtten for den pågældende art udgør af det nationale loft, der er omhandlet i artikel 41. For de nye medlemsstater svarer dette loft dog til de beløb, der er anført i bilag XIa.

Når den samlede støtte, som der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, reduceres støtten pr. landbruger forholdsmæssigt i det pågældende år.

▼B

4. De forskellige arter af Cannabis, som der kan udbetales støtte til i henhold til denne artikel, fastlægges efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

KAPITEL 10

AREALSTØTTE TIL MARKAFGRØDER

Artikel 100

Anvendelsesområde og definitioner

1. Finder artikel 66 anvendelse, yder medlemsstaterne på de vilkår, der fastlægges i dette kapitel, medmindre andet er bestemt, landbrugere, der producerer markafgrøder, den støtte, som den pågældende medlemsstat vælger i overensstemmelse med nævnte artikel.

2. Med henblik på dette kapitel:

— løber produktionsåret fra 1. juli til 30. juni

— forstås der ved »markafgrøder« dem, som er anført i bilag IX.

3. I medlemsstater, hvor majs ikke er en traditionel afgrøde, kan græsensilage gøres berettiget til arealstøtte for markafgrøder på samme vilkår som dem, der gælder for markafgrøder.

Artikel 101

Basisarealer

Arealbetalingen fastsættes pr. hektar og differentieres regionalt.

Arealbetalingen ydes for det areal, hvor der dyrkes markafgrøder, eller som er udtaget i overensstemmelse med artikel 107, og som ikke overstiger det regionale basisareals eller de regionale basisarealers samlede antal hektar som fastsat i bilag VI til Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 ([1]) under hensyntagen til anvendelsen af forordning (EF) nr. 1017/94.

▼M1

Det eller de regionale basisarealer i de nye medlemsstater fastsættes dog af Kommissionen efter proceduren i artikel 144, stk. 2, og inden for de nationale basisarealer, der er opført i bilag XIb.

▼B

En region betyder i denne forbindelse en medlemsstat eller en region i medlemsstaten, alt efter den pågældende medlemsstats valg. Finder artikel 66 anvendelse, reduceres det eller de areal(er), der er fastsat i bilag VI i forordning (EF) nr. 2316/1999, med det antal hektar, der svarer til udtagningsrettighederne i henhold til artikel 53 og artikel 63, stk. 2 i nærværende forordning, i den pågældende region.

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 2316/1999 af 22. oktober 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (EFT L 280 af 30.10.1999, s. 43). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1035/2003 (EUT L 150 af 18.6.2003, s. 24).

▼B

Artikel 102

Overskridelse af basisarealer og lofter

1. Hvis det samlede areal, for hvilket der ansøges om betaling under ordningen for markafgrøder, herunder det under ordningen udtagne areal, hvis artikel 71 finder anvendelse, overstiger basisarealet, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af den enkelte landbrugers støtteberettigede areal for alle de betalinger, der i den pågældende region i samme produktionsår ►C1 ydes i henhold til dette kapitel. ◄

2. Summen af betalinger, som der ansøges om, må ikke overstige det loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2. Hvis den samlede støtte, som der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, reduceres støtten pr. landbruger forholdsmæssigt i det pågældende år.

3. Hvis artikel 71 finder anvendelse, medtages arealer, for hvilke der ikke ansøges om betaling efter nærværende kapitel, men som anvendes som grundlag for en ansøgning om støtte i henhold til kapitel 12, også ved beregningen af det samlede areal, for hvilket der er ansøgt om betaling.

4. Hvis en medlemsstat lader græsensilage omfatte af arealbetalingen for markafgrøder, fastlægges der et særskilt basisareal. Hvis basisarealet for markafgrøder ikke nås i løbet af et produktionsår, kan de resterende hektar for samme produktionsår udloddes til det tilsvarende basisareal.

5. Hvis en medlemsstat har valgt at fastlægge et eller flere nationale basisarealer, kan den underopdele hvert af disse i delbasisarealer på grundlag af objektive kriterier, der skal fastlægges af medlemsstaten.

Med henblik på dette stykke skal basisarealerne »Secano« og »Regadío« betragtes som nationale basisarealer.

Hvis et nationalt basisareal overskrides, kan den pågældende medlemsstat efter objektive kriterier helt eller delvis koncentrere de foranstaltninger, der finder anvendelse ifølge stk. 1, på de delbasisarealer, for hvilke der er konstateret en overskridelse.

Medlemsstater, der har valgt at anvende den mulighed, der er nævnt i dette stykke, underretter senest den 15. september landbrugerne og Kommissionen om deres valg og om de nærmere bestemmelser for anvendelsen.

Artikel 103

Regionaliseringsplan

Den regionaliseringsplan, som fastlægges af medlemsstaterne i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 1251/1999, finder anvendelse.

▼M1

Alternativt gælder det for nye medlemsstater, der anvender den generelle arealbetalingsordning, jf. artikel 143b, i 2004 og vælger at anvende artikel 66, at regionaliseringsplanen fastlægges efter objektive kriterier senest den 1. august i den generelle arealbetalingsordnings sidste anvendelsesår. I disse tilfælde må de samlede regionale basisarealer og det vejede gennemsnitlige referenceudbytte i regionerne ikke overskride lofterne over det nationale basisareal og referenceudbytte i bilag XIb.

▼B

De pågældende medlemsstater kan på anmodning fra Kommissionen eller på eget initiativ revidere regionaliseringsplanen på grundlag af objektive kriterier.

Artikel 104

Grundbeløb

1. Arealbetalingen beregnes ved at multiplicere grundbeløbet pr. ton med det gennemsnitlige kornudbytte, der er fastsat i regionaliseringsplanen for den pågældende region.

▼B

2. Den i stk. 1 nævnte beregning foretages ved anvendelse af det gennemsnitlige kornudbytte. Hvis majs behandles særskilt, anvendes »majsudbyttet« dog for majs og udbyttet for »andre kornarter end majs« for korn, oliefrø og hørfrø samt hør og hamp bestemt til fiberproduktion.

3. Grundbeløbet for markafgrøder og, hvis artikel 71 finder anvendelse, for arealudtagning fastsættes til 63,00 EUR/t for produktionsåret 2005/2006 og fremefter.

▼M1

Artikel 105

Supplement for hård hvede

1. Der udbetales et supplement til arealbetalingen på

— 291 EUR/ha for produktionsåret 2005/06

— 285 EUR/ha for produktionsåret 2006/07 og fremefter

for det areal, hvor der dyrkes hård hvede i de traditionelle produktionsregioner, der er nævnt i bilag X, under iagttagelse af følgende lofter:

Grækenland	617 000 ha
Spanien	594 000 ha
Frankrig	208 000 ha
Italien	1 646 000 ha
Cypern	6 183 ha
Ungarn	2 500 ha
Østrig	7 000 ha
Portugal	118 000 ha.

2. Hvis summen af de arealer, for hvilke der ansøges om supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overstiger det loft, der er anført ovenfor, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. landbruger, som supplementet kan betales for.

Medlemsstaterne kan dog under iagttagelse af de i stk. 1 fastsatte lofter pr. medlemsstat fordele de i nævnte stykke anførte arealer mellem de produktionsområder, der er anført i bilag X, eller for EF i dets sammensætning pr. 30. april 2004 om nødvendigt mellem produktionsregionerne som omhandlet i regionaliseringsplanen efter produktionen af hård hvede i perioden 1993–1997. Hvis i dette tilfælde summen af de arealer i en region, for hvilke der ansøges om et supplement til arealbetalingen, i et produktionsår overstiger det tilsvarende regionale loft, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det areal pr. landbruger, som supplementet kan betales for. Nedsættelsen foretages, når der inden for en medlemsstat er foretaget en omfordeling af arealer fra regioner, som ikke har nået deres regionale loft, til regioner, som har overskredet dette loft.

3. I andre regioner end de i bilag X nævnte med en veletableret produktion af hård hvede ydes der en særlig støtte på 46 EUR/ha for produktionsåret 2005/06 for et areal på højst følgende antal hektar:

Tyskland	10 000 ha
Spanien	4 000 ha
Frankrig	50 000 ha
Italien	4 000 ha
Ungarn	4 305 ha
Slovakiet	4 717 ha
Det Forenede Kongerige	5 000 ha.

▼B

Artikel 106

Hør og hamp

For så vidt angår hør og hamp bestemt til fiberproduktion foretages arealbetalingen først — afhængigt af omstændighederne — når kontrakten er indgået, eller der er givet tilsagn, jf. artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1673/2000.

For hamp bestemt til fiberproduktion foretages arealbetalingen også under de vilkår, som fastlægges i artikel 52.

Artikel 107

Udtagning

1. Hvis artikel 71 finder anvendelse, er landbrugere, der ansøger om arealbetaling, forpligtet til at udtage en del af arealet på deres bedrift af produktionen, og får en godtgørelse for denne forpligtelse.

2. Udtagningsforpligtelsen for den enkelte landbruger, der ansøger om arealbetaling, fastsættes som en andel af det areal med markafgrøder, for hvilket vedkommende har indgivet ansøgning, og denne andel udtages i henhold til dette kapitel.

Grundsatsen for den obligatoriske udtagningsforpligtelse fastsættes til 10 % for produktionsårene 2005/2006 og 2006/2007.

3. Det udtagne areal kan anvendes til

— produktion af materialer til fremstilling i Fællesskabet af produkter, som ikke direkte er bestemt til konsum eller foderbrug, forudsat der anvendes effektive kontrolsystemer

— dyrkning af bælgplanteafgrøder på en landbrugsbedrift, der for hele produktionens vedkommende drives i overensstemmelse med kravene i forordning (EØF) nr. 2092/91.

Medlemsstaterne bemyndiges til at udbetale national støtte på op til 50 % procent af de udgifter, der er forbundet med overgang til flerårige afgrøder til biomasseproduktion på udtagne arealer.

4. Den mængde af biprodukter til konsum eller foderbrug, der vil kunne opstå ved dyrkning af oliefrø på arealer, der er udtaget efter stk. 3, første led, skal tages i betragtning for så vidt angår overholdelsen af grænsen på 1 mio. metriske tons, jf. artikel 56, stk. 3.

5. Hvis der er fastsat forskellige udbytter for vandede og ikke-vandede arealer, finder betalingen for udtagning af ikke-vandede arealer anvendelse.

6. Landbrugere kan få udtagningsbetalingen for frivillig udtagning af arealer, der overstiger deres forpligtelse. Medlemsstaterne skal tillade landmændene at udtage op til mindst 10 % af det areal med markafgrøder, for hvilket der indgives ansøgning, og som udtages i henhold til denne artikel. En medlemsstat kan fastsætte højere procentsatser, der er afpasset efter de særlige forhold og sikrer en tilstrækkelig udnyttelse af landbrugsarealerne. Hvis artikel 65 finder anvendelse, finder dette stykke anvendelse efter detaljerede regler, som Kommissionen skal vedtage efter fremgangsmåden i artikel 144, stk. 2.

7. Landbrugere, der ansøger om betaling for et areal, der ikke er større end det areal, der på grundlag af de for den pågældende region fastlagte udbytter er nødvendigt til produktion af 92 tons korn, er ikke omfattet af udtagningsforpligtelsen. Bestemmelserne i stk. 6 finder anvendelse på disse landbrugere.

8. Uanset artikel 108 kan arealer:

— der udtages med henblik på miljøvenligt landbrug (artikel 22-24 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999, og som hverken anvendes til landbrugsformål eller med gevinst for øje til et andet formål end dem, der er tilladt for andre udtagne arealer i henhold til denne forordning, eller

▼B

— der skovrejses med henblik på skovrejsning (artikel 31 i forordning (EF) nr. 1257/1999)

som følge af en ansøgning, der er indgivet efter den 28. juni 1995, medregnes ved det jordudtagningskrav, der er omhandlet i stk. 1, op til den grænse pr. bedrift, som den pågældende medlemsstat måtte have fastsat. Der må kun fastsættes en sådan grænse i det omfang, det er nødvendigt for at undgå, at en uforholdsmæssig stor del af det disponible fællesskabsbudget for den pågældende ordning koncentreres om et lille antal bedrifter.

For disse arealer ydes den i artikel 104 nævnte arealbetaling ikke, og støtten i henhold til artikel 24, stk. 1, eller artikel 31, stk. 1, andet led, i forordning (EF) nr. 1257/1999 begrænses til et beløb, som højst er lig med arealbetalingerne for udtagning som anført i artikel 104 i nærværende forordning.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade ordningen i dette afsnit gælde for en ny ansøger i en region, hvor der er stadig risiko for en betydelig overskridelse af det regionale basisareal.

9. De udtagne arealer skal have en størrelse på mindst 0,1 ha og være mindst 10 meter brede. Medlemsstaterne kan af behørigt begrundede miljømæssige årsager acceptere en bredde på mindst 5 meter og en størrelse på mindst 0,05 ha.

▼M1

Artikel 108

Støtteberettigede arealer

Ansøgninger om betalinger kan ikke indgives for arealer, der på den dato, der er fastsat for ansøgningerne om arealstøtte for 2003, var permanente græsarealer, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse.

For de nye medlemsstater kan ansøgninger om betalinger ikke indgives for arealer, der pr. 30. juni 2003 var permanente græsarealer, anvendtes til flerårige afgrøder eller henlå som skovarealer eller arealer med ikke landbrugsmæssig udnyttelse.

Medlemsstaterne kan på betingelser, der skal fastlægges nærmere efter proceduren i artikel 144, stk. 2, fravige stk. 1 eller 2 i denne artikel under forudsætning af, at de træffer foranstaltninger til at undgå, at sådanne undtagelser medfører en betydelig forøgelse af det samlede støtteberettigede landbrugsareal.

▼B

Artikel 109

Såning og ansøgning

For at kunne opnå arealbetalingen skal landbrugeren senest den 31. maj forud for høsten have sået frøene og senest den 15. maj have indgivet en ansøgning.

Artikel 110

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 144, stk. 2, især gennemførelsesbestemmelserne vedrørende:

— fastlæggelse og forvaltning af basisarealer

— udarbejdelse af produktionsregionaliseringsplaner

— græsensilage

— ydelse af arealbetalingen

— det minimumsareal, der kan ydes betaling for; i disse bestemmelser skal der især tages hensyn til kravene vedrørende overvågning og til den effektivitet, der tilstræbes med den pågældende ordning

▼B

— hård hvede; fastlæggelse af betingelserne for at opnå supplement til arealbetalingen og betingelserne for at opnå den særlige støtte, og navnlig bestemmelserne vedrørende hvilke regioner der kan komme i betragtning

— jordudtagning, navnlig for så vidt angår artikel 107, stk. 3; i disse bestemmelser skal det fastlægges, hvilke foderbælgplantefrø der må dyrkes på udtagne arealer, og de kan for så vidt angår første afsnit, første led, i dette stykke også omhandle dyrkning af afgrøder uden betaling.

Efter samme procedure kan Kommissionen

— enten gøre betalingerne betinget af, at der anvendes

i) særlige frø

ii) certificerede frø af hård hvede samt hør og hamp bestemt til fiberproduktion

iii) bestemte sorter oliefrø, hård hvede, hørfrø samt hør og hamp bestemt til fiberproduktion

— eller give medlemsstaterne mulighed for at opstille sådanne betingelser for ydelse af betalinger

— tillade, at de i artikel 109 nævnte datoer kan ændres for visse zoner, hvor særlige klimaforhold bevirker, at de normale datoer ikke kan anvendes.

▼M2

KAPITEL 10d

AREALSTØTTE FOR HUMLE

Artikel 110n

Anvendelsesområde

Der ydes støtte til landbrugere, som producerer humle henhørende under KN-kode 1210, på de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

Artikel 110o

Støtteberettigelse

Støtteberettigede arealer er arealer, som:

— er beliggende i humleproduktionsområder som offentliggjort af Kommissionen i medfør af artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1784/77 ([1])

— er tilplantet med humle og

— høstes.

▼B

KAPITEL 11

PRÆMIER FOR FÅR OG GEDER

Artikel 111

Anvendelsesområde

Hvis artikel 66 finder anvendelse, yder medlemsstaterne hvert år præmier eller tillægsbetalinger til landbrugere, der opdrætter får og geder på de betingelser, der fastlægges i dette kapitel, medmindre andet er fastsat.

([1]) EFT L 200 af 8.8.1977, s. 1. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

▼B

Artikel 112

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

a) »moderfår«: hunfår, der har læmmet mindst én gang, eller som er mindst et år

b) »moderged«: hunged, der har læmmet mindst én gang, eller som er mindst et år.

Artikel 113

Præmie for moderfår og geder

1. En landbruger, som holder moderfår på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie herfor (moderfårspræmie).

2. En landbruger, som holder modergeder på sin bedrift, kan efter ansøgning få udbetalt en præmie herfor (gedepræmie). Denne præmie ydes til landbrugere i bestemte områder, hvor produktionen opfylder følgende to kriterier:

a) gedeopdrættet tager hovedsagelig sigte på gedekødsproduktion

b) der anvendes samme teknik til opdræt af geder og får.

Der udarbejdes en liste over sådanne områder efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

3. Moderfårspræmien og gedepræmien ydes i form af en årlig betaling pr. støtteberettiget dyr, kalenderår og landbruger inden for individuelle lofter. Medlemsstaten fastsætter den nedre grænse for det antal dyr, der kræves for en præmieansøgning. Den nedre grænse må ikke være under 10 eller over 50.

4. Præmien for hvert moderfår er på 21 EUR. For landbrugere, der afsætter fåremælk eller fåremælksprodukter, er præmien pr. moderfår dog 16,8 EUR.

5. Præmien for hver moderged er på 16,8 EUR.

Artikel 114

Tillægspræmie

1. Der udbetales en tillægspræmie til landbrugere i områder, hvor fåre- eller gedehold udgør en traditionel aktivitet eller bidrager væsentligt til økonomien i landdistrikterne. Medlemsstaterne fastlægger disse områder. Under alle omstændigheder ydes tillægspræmien kun til landbrugere, hvis bedrift for mindst 50 % af det udnyttede landbrugsareals vedkommende er beliggende i ugunstigt stillede områder som fastlagt i forordning (EF) nr. 1257/1999.

2. Tillægspræmien ydes også til landbrugere, der foretager græsningsskifte, forudsat at

a) mindst 90 % af de dyr, som der ansøges om præmie for, græsser i mindst 90 på hinanden følgende dage i et støtteberettiget område fastlagt i medfør af stk. 1, og

b) bedriftens hjemsted er beliggende i et veldefineret geografisk område, hvor det af medlemsstaten er godtgjort, at græsningsskifte er i overensstemmelse med traditionel praksis for fåre- eller gedeopdræt, samt at disse dyrevandringer er nødvendige, fordi der ikke er tilstrækkeligt med foder i den periode, hvor græsningsskiftet finder sted.

3. Tillægspræmien er på 7 EUR pr. moderfår og pr. moderged. Tillægspræmien ydes på samme betingelser som dem, der er fastsat for moderfårspræmien og gedepræmien.

▼B

Artikel 115

Fælles bestemmelser

1. Præmien udbetales til landbrugere på grundlag af det antal moderfår og/eller -geder, der holdes på bedriften i en minimumsperiode, der fastsættes efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

2. Når der træder en forordning i kraft med nye regler for identifikation og registrering af får og geder, skal et dyr identificeres og registreres efter disse regler for at blive præmieberettiget.

Artikel 116

Individuelle lofter

1. Den 1. januar 2005 er en landbrugers individuelle loft, som omhandlet i artikel 113, stk. 3, lig med det antal præmierettigheder, den pågældende rådede over den 31. december 2004 ifølge de relevante EF-regler.

▼M1

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er anført stk. 4, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 118, kan bibeholdes.

Når bortses fra de tilfælde, hvor artikel 143b finder anvendelse, tildeler de nye medlemsstater producenterne individuelle lofter og opretter de nationale reserver på grundlag af det samlede antal præmierettigheder, der er forbeholdt hver af disse nye medlemsstater i henhold til stk. 4, senest et år efter tiltrædelsesdatoen.

Efter ophøret af enkeltbetalingsordningens anvendelsesperiode, jf. artikel 143b, og når artikel 67 finder anvendelse, skal tildelingen af de individuelle lofter til producenter og oprettelsen af de nationale reserver, jf. andet afsnit, ske inden udløbet af enkeltordningens første anvendelsesår.

▼B

3. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til en foranstaltning truffet efter stk. 2, bortfalder.

▼M1

4. Følgende lofter finder anvendelse:

Medlemsstat	Rettigheder (× 1 000)
Belgien	70
Den Tjekkiske Republik	66,733
Danmark	104
Tyskland	2 432
Estland	48
Grækenland	11 023
Spanien	19 580
Frankrig	7 842
Irland	4 956
Italien	9 575
Cypern	472,401
Letland	18,437
Litauen	17,304
Luxembourg	4
Ungarn	1 146
Malta	8,485
Nederlandene	930
Østrig	206
Polen	335,88

▼M1

Medlemsstat	Rettigheder (× 1 000)
Portugal (*)	2 690
Slovenien	84,909
Slovakiet	305,756
Finland	80
Sverige	180
Det Forenede Kongerige	19 492
I alt	81 667,905

(*) Skal justeres, når forordning (EF) nr. 1017/1994 udløber.

▼B

Artikel 117

Overdragelse af præmierettigheder

1. Når en landbruger sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overføre alle sine præmierettigheder til den, der overtager bedriften.

2. En landbruger kan også overføre alle eller en del af sine rettigheder til andre landbrugere uden at overdrage sin bedrift.

I tilfælde af overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften overføres en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

Medlemsstaterne kan erhverve præmierettigheder fra landbrugere, der frivilligt går med til helt eller delvist at overføre deres rettigheder. Betalingen til de pågældende landbrugere for erhvervelsen af sådanne rettigheder kan i dette tilfælde foretages enten over de nationale budgetter eller efter artikel 119, stk. 2, femte led.

Medlemsstaterne kan, uanset stk. 1 og under behørigt begrundede omstændigheder, fastsætte, at overførelsen af rettigheder i forbindelse med salg eller anden overdragelse af en bedrift sker via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at præmierettigheder flyttes væk fra følsomme områder eller regioner, hvor fårehold er særligt vigtig for den lokale økonomi.

4. Medlemsstaterne kan inden en dato, som de skal fastlægge nærmere, tillade midlertidige overførsler af den del af præmierettighederne, som den landbruger, der råder over dem, ikke selv skal bruge.

Artikel 118

National reserve

1. Medlemsstaterne skal have en national reserve af præmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages efter artikel 117, stk. 2, eller andre EF-bestemmelser, lægges til den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af deres nationale reserver udlodde præmierettigheder til landbrugere. Ved udlodningen har navnlig nytilkomne, yngre landbrugere og andre prioriterede landbrugere forrang.

Artikel 119

Supplerende betalinger

1. Hvis artikel 71 finder anvendelse, foretager medlemsstaterne supplerende betalinger på årsbasis på indtil de globale beløb, der er nævnt i stk. 3 i nærværende artikel.

▼B

Medlemsstaterne kan supplere de globale beløb, der er nævnt i stk. 3, ved at nedsætte de beløb, der kan udbetales i medfør af artikel 113. Den nedsættelse af beløbene, der kan anvendes regionalt, må ikke overstige en euro.

Betalingerne finder sted på årsbasis efter objektive kriterier, herunder navnlig de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne og undgå forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne. De kan foretages på regional basis.

2. Betalingerne kan navnlig omfatte følgende:

— betalinger til landbrugere, der anvender særlige produktionstyper, især med hensyn til kvalitet, som har betydning for den lokale økonomi eller for miljøbeskyttelsen

— supplering af de præmier som er fastsat i artikel 113. De supplerende betalinger kan finde sted på sådanne betingelser med hensyn til belægningsgrad, som medlemsstaterne måtte fastsætte i overensstemmelse med lokale vilkår

— støtte til omstrukturering af landbrugernes bedrifter eller udvikling af producentorganisationer

— arealbetalinger til landbrugere, som ydes pr. ha foderareal, som landbrugerne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår, og for hvilket der ikke søges om støtte for samme år i henhold til støtteordningen for landbrugere, der producerer visse markafgrøder, støtteordningen for tørret foder eller fællesskabsstøtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer

— betalinger til landbrugere, som frivilligt overfører deres rettigheder i henhold til artikel 117, stk. 2

— støtte til forbedring og rationalisering af forarbejdning og afsætning af fåre- og gedekød.

▼M1

3. Følgende samlede beløb finder anvendelse:

(udtrykt i tusind euro)

Belgien	64
Den Tjekkiske Republik	71
Danmark	79
Tyskland	1 793
Estland	51
Grækenland	8 767
Spanien	18 827
Frankrig	7 083
Irland	4 875
Italien	6 920
Cypern	441
Letland	19
Litauen	18
Luxembourg	4

▼M1

(udtrykt i tusind euro)

Ungarn	1 212
Malta	9
Nederlandene	743
Østrig	185
Polen	355
Portugal	2 275
Slovenien	86
Slovakiet	323
Finland	61
Sverige	162
Det Forenede Kongerige	20 162

4. I de nye medlemsstater anvendes de samlede beløb i overensstemmelse med planen for stigninger i artikel 143a.

▼B

Artikel 120

Lofter

Summen af beløbene for hver præmie eller supplerende betaling, som der ansøges om, må ikke overstige det loft, som fastsættes af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2.

Hvis den samlede støtte, som der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, reduceres støtten pr. landbruger forholdsmæssigt i det pågældende år.

KAPITEL 12

BETALINGER FOR OKSEKØD

Artikel 121

Anvendelsesområde

Hvis artikel 68 finder anvendelse, yder medlemsstaterne på de vilkår, der fastlægges i dette kapitel, den eller de former for støtte, som den pågældende medlemsstat vælger i overensstemmelse med nævnte artikel, medmindre andet er fastsat.

Artikel 122

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

a) »region«: en medlemsstat eller en region inden for en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg

b) »tyr«: et ikke-kastreret handyr

c) »stud«: et kastreret handyr

d) »ammeko«: en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion

e) »kvie«: et hundyr på mindst otte måneder, som endnu ikke har kælvet.

▼B

Artikel 123

Særlig præmie

1. En landbruger, som på sin bedrift holder handyr, kan efter ansøgning herom få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de i stk. 2 nævnte aldersgrupper.

2. Den særlige præmie ydes højst:

a) én gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på ni måneder, når der er tale om tyre, eller

b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:

— første gang, når det er ni måneder gammelt

— anden gang, efter at det har nået en alder på 21 måneder.

3. For at der kan udbetales særlig præmie:

a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af landbrugeren til opfedning i en periode, som skal fastlægges nærmere

b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes eller udføres, være udstedt et pas efter artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter ([1]) med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.

4. Når det samlede antal tyre i alderen fra ni måneder og stude i alderen fra ni måneder til 20 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i en region overstiger det regionale loft, der er nævnt i stk. 8, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr efter stk. 2, litra a) og b), pr. landbruger for det pågældende år.

I denne artikel forstås ved »regionalt loft« det antal dyr, der i en region og i et kalenderår kan modtage den særlige præmie.

5. Uanset stk. 1 og 4 kan medlemsstaterne:

— på grundlag af objektive kriterier, som er led i en politik for udvikling af landdistrikterne, og kun på betingelse af, at de tager hensyn til både miljømæssige og beskæftigelsesmæssige aspekter, ændre eller ophæve loftet på 90 dyr pr. bedrift og aldersgruppe, og

— når de udøver denne beføjelse, beslutte at anvende stk. 4 på en sådan måde, at de når op på de nedsættelser, der er nødvendige for at overholde det gældende regionale loft, uden at de bringer disse nedsættelser i anvendelse over for små landbrugere, som ikke har indgivet ansøgning om den særlige præmie i det pågældende år for mere end et mindsteantal af dyr, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

6. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagtning. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en slagtet vægt på mindst 185 kg for tyre.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til landbrugerne.

Det Forenede Kongerige bemyndiges til at anvende en anden ordning for ydelse af den særlige præmie i Nordirland end i resten af sit område.

7. Præmiebeløbet fastsættes til:

a) 210 EUR for hver præmieberettiget tyr

b) 150 EUR for hver præmieberettiget stud og aldersgruppe.

([1]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

▼M1

8. Følgende regionale lofter finder anvendelse:

Belgien	235 149
Den Tjekkiske Republik	244 349
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Estland	18 800
Grækenland	143 134
Spanien	713 999 (*)
Frankrig	1 754 732 (**)
Irland	1 077 458
Italien	598 746
Cypern	12 000
Letland	70 200
Litauen	150 000
Luxembourg	18 962
Ungarn	94 620
Malta	3 201
Nederlandene	157 932
Østrig	373 400
Polen	926 000
Portugal	175 075 (***) (****)
Slovenien	92 276
Slovakiet	78 348
Finland	250 000
Sverige	250 000
Det Forenede Kongerige	1 419 811 (*****)

(*) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1454/2001.

(**) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1452/2001.

(***) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1453/2001.

(****) Skal justeres, når forordning (EF) nr. 1017/94 udløber.

(*****) Dette loft forhøjes midlertidigt med 100 000 til 1 519 811, indtil levende dyr under seks måneder kan eksporteres.

▼B

Artikel 124

Sæsonpræmie

1. Hvis artikel 71 finder anvendelse og antallet af stude i en medlemsstat:

a) der slagtes i et givet år, overstiger 60 % af de samlede årlige slagtninger af handyr

b) der slagtes i perioden fra 1. september til 30. november i et givet år, overstiger 35 % af de samlede årlige slagtninger af stude

kan landbrugerne efter ansøgning herom få udbetalt en tillægspræmie til den særlige præmie (sæsonpræmie). Hvis begge de ovenfor nævnte udløsende satser nås i Irland eller i Nordirland, anvendes præmien dog såvel i Irland som i Nordirland.

Ved anvendelse af denne artikel på Det Forenede Kongerige betragtes Nordirland som en særskilt enhed.

2. Denne præmie fastsættes til:

— 72,45 EUR pr. dyr, der slagtes i de første 15 uger i et givet år

— 54,34 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 16 og uge 17 i et givet år

▼B

— 36,23 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 18 til uge 21 i et givet år, og

— 18,11 EUR pr. dyr, der slagtes i uge 22 og uge 23 i et givet år.

3. Hvis den i stk. 1, litra b), nævnte sats under hensyn til næstsidste punktum ikke nås, kan de medlemsstater, hvis landbrugere tidligere har modtaget sæsonpræmien, beslutte at yde denne præmie til en sats på 60 % af de beløb, der er fastsat i stk. 2.

I så fald

a) kan den pågældende medlemsstat beslutte kun at yde denne præmie i de første to eller tre af ovennævnte perioder

b) skal den pågældende medlemsstat sikre, at foranstaltningen bliver finansielt neutral i det samme regnskabsår ved tilsvarende at nedsætte:

   — den særlige præmie, der ydes for stude i anden aldersgruppe i denne medlemsstat, og/eller

   — de supplerende betalinger, der finder sted efter afdeling 2 og skal underrette Kommissionen om den foranstaltning, der er anvendt med henblik på nedsættelse.

Ved anvendelse af denne foranstaltning betragtes Irland og Nordirland som en enkelt enhed i forbindelse med beregningen af den i stk. 1, litra a), nævnte sats og dermed udbetalingen af præmien.

4. For at det kan fastslås, om de i denne artikel nævnte procentsatser er blevet overskredet, tages der hensyn til de slagtninger, der er foretaget i løbet af det år, der ligger to år forud for det år, hvor det præmieberettigede dyr blev slagtet.

Artikel 125

Ammekopræmie

1. Landbrugere, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning herom få udbetalt en præmie for ammekohold (ammekopræmie). Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. landbruger inden for individuelle lofter.

2. Ammekopræmien ydes til enhver landbruger:

a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i 12 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse.

   Direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien

b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, hvis samlede individuelle referencemængde i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3950/92, ikke overstiger 120 000 kg. Medlemsstaterne kan dog på grundlag af objektive kriterier, som de fastlægger, beslutte at ændre eller ophæve dette kvantitative loft,

forudsat at landbrugeren i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer svarende til mindst 60 % og et antal kvier svarende til højst 40 % af det antal, der er ansøgt om præmie for.

For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr efter første afsnit, litra a) og b), fastslås det på grundlag af præmiemodtagerens individuelle referencemængde, jf. artikel 95, stk. 2, og den gennemsnitlige mælkeydelse, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægsbesætning.

3. Landbrugernes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft som omhandlet i artikel 126.

4. Præmien for hvert præmieberettiget dyr udgør 200 EUR.

5. Hvis artikel 68, litra a), nr. i), finder anvendelse, kan medlemsstaterne yde en supplerende national ammekopræmie på op til 50 EUR pr. dyr, forudsat at dette ikke giver anledning til forskelsbehandling af opdrætterne i den pågældende medlemsstat.

▼B

For bedrifter beliggende i en region som defineret i artikel 3 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene [1] finansieres de første 24,15 EUR pr. dyr af denne supplerende præmie af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen.

For bedrifter beliggende på hele en medlemsstats område finansierer EUGFL, Garantisektionen, hele den supplerende præmie, hvis ammekøerne i den pågældende medlemsstat udgør mindst 30 % af det samlede antal køer, og hvis mindst 30 % af de slagtede handyr tilhører kropsbygningsklasse S og E. Enhver overskridelse af disse procentsatser fastsættes på grundlag af gennemsnittet af de to år, der går forud for det år, for hvilket præmien ydes.

6. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer, og som tilhører en besætning, hvor der opdrættes kalve med henblik på kødproduktion.

Artikel 126

Individuelle lofter for ammekøer

▼M1

1. Hver landbruger, der producerer ammekøer, ydes støtte inden for grænsen af de individuelle lofter, der er fastsat i medfør af artikel 7 i forordning (EF) nr. 1254/1999 eller stk. 2, andet afsnit.

2. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område ikke overstiger de nationale lofter, der er anført i stk. 5, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 128, kan opretholdes.

Når bortses fra de tilfælde, hvor artikel 143b finder anvendelse, tildeler de nye medlemsstater producenterne individuelle lofter og opretter de nationale reserver på grundlag af det samlede antal præmierettigheder, der er forbeholdt hver af disse medlemsstater i henhold til stk. 5, senest et år efter tiltrædelsesdatoen.

Efter ophøret af enkeltbetalingsordningens anvendelsesperiode, jf. artikel 143b, og når artikel 68, stk. 2, litra a), nr. i), finder anvendelse, skal tildelingen af de individuelle lofter til producenter og oprettelsen af de nationale reserver, jf. andet afsnit, ske inden udløbet af enkeltordningens første anvendelsesår.

▼B

3. Hvis den i stk. 2 nævnte tilpasning kræver en nedsættelse af landbrugernes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig

— landbrugernes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000

— iværksættelse af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren

— særlige naturbetingede forhold eller anvendelse af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales eller udbetales med et nedsat beløb i mindst et referenceår

— andre exceptionelle forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i det foregående år.

4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltningen i stk. 2, bortfalder.

[1] EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1105/2003 (EUT L 158 af 27.6.2003, s. 3).

▼M1

5. Følgende nationale lofter finder anvendelse:

Belgien	394 253
Den Tjekkiske Republik (*)	90 300
Danmark	112 932
Tyskland	639 535
Estland (*)	13 416
Grækenland	138 005
Spanien (**)	1 441 539
Frankrig (***)	3 779 866
Irland	1 102 620
Italien	621 611
Cypern (*)	500
Letland (*)	19 368
Litauen (*)	47 232
Luxembourg	18 537
Ungarn (*)	117 000
Malta (*)	454
Nederlandene	63 236
Østrig	375 000
Polen (*)	325 581
Portugal (****) (*****)	416 539
Slovenien (*)	86 384
Slovakiet (*)	28 080
Finland	55 000
Sverige	155 000
Det Forenede Kongerige	1 699 511

(*) gældende fra tiltrædelsesdatoen.

(**) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1454/2001.

(***) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1452/2001.

(****) Med forbehold af de særlige regler i forordning (EF) nr. 1453/2001.

(*****) Skal, når gyldigheden af forordning (EF) nr. 1017/94 udløber, forhøjes med de præmier, der følger af anvendelsen af nævnte forordning i 2003 og 2004.

▼B

Artikel 127

Overførsel af ammekopræmierettigheder

1. Når en landbruger sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overføre alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften. Han kan også overføre alle eller en del af sine rettigheder til andre landbrugere uden at overdrage sin bedrift.

I tilfælde af overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften overføres en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

2. Medlemsstaterne:

a) træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden for følsomme områder eller regioner, hvor oksekødsproduktionen er særlig vigtig for den lokale økonomi

b) kan foreskrive, enten at overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften skal ske direkte mellem landbrugerne, eller at den skal ske via den nationale reserve.

▼B

3. Medlemsstaterne kan inden en dato, som skal fastlægges nærmere, tillade midlertidige overførsler af en del af præmierettighederne, som den landbruger, der råder over dem, ikke selv anvender.

Artikel 128

National reserve af ammekopræmierettigheder

1. Hver medlemsstat skal opretholde en national reserve af ammekopræmierettigheder.

2. Alle præmierettigheder, der inddrages efter artikel 127, stk. 1, eller andre fællesskabsbestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 126, stk. 4.

3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nytilkommende landbrugere, yngre landbrugere og andre landbrugere med forrang.

Artikel 129

Kvier

1. Uanset artikel 125, stk. 3, kan medlemsstater, hvor over 60 % af ammekøerne og kvierne holdes i bjergområder som defineret i artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999, beslutte at forvalte ammekopræmien til kvier uafhængigt af ammekopræmien til ammekøer inden for grænserne af et separat nationalt loft, som den pågældende medlemsstat fastsætter.

Et sådant separat nationalt loft må ikke overstige 40 % af det nationale loft i den pågældende medlemsstat, som er fastsat i artikel 126, stk. 5. Dette nationale loft nedsættes med et beløb svarende til det separate nationale loft. Når det samlede antal kvier i en medlemsstat, som udøver beføjelsen i henhold til dette stykke, for hvilke der er indgivet ansøgning, og som opfylder betingelserne for ydelse af ammekopræmien, overstiger det separate nationale loft, nedsættes antallet af støtteberettigede kvier pr. landbruger i det pågældende år forholdsmæssigt.

2. Ved anvendelsen af denne artikel tages der kun hensyn til kvier af kødkvægracer, eller som stammer fra krydsninger med sådanne racer.

Artikel 130

Slagtepræmie

1. En landbruger, der holder kvæg på sin bedrift, kan efter ansøgning opfylde betingelserne for ydelse af slagtepræmie. Denne ydes inden for nationale lofter, som skal fastsættes, ved slagtning af præmieberettigede dyr eller ved udførsel af dem til et tredjeland.

Der kan ydes slagtepræmie til følgende:

a) tyre, stude, køer og kvier fra en alder på otte måneder

b) kalve på mere end en og under otte måneder og med en slagtet vægt på højst 185 kg,

forudsat at landbrugeren har holdt dem i en nærmere bestemt periode.

2. Præmiebeløbet udgør:

a) 80 EUR pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra a)

b) 50 EUR pr. præmieberettiget dyr som nævnt i stk. 1, litra b).

3. De i stk. 1 omhandlede nationale lofter fastsættes for hver medlemsstat og separat for de to grupper dyr i litra a) og b) i stk. 1. Hvert loft skal svare til det antal dyr i de to grupper, der blev slagtet i den pågældende medlemsstat i 1995, hvortil lægges de dyr, der i samme år blev udført til tredjelande ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for 1995, som Kommissionen har accepteret.

▼M1

For de nye medlemsstater gælder de nationale lofter i nedenstående tabel.

	Tyre, stude, køer og kvier	Kalve på mere end én og under otte måneder og med en slagtet vægt op til 185 kg
Den Tjekkiske Republik	483 382	27 380
Estland	107 813	30 000
Cypern	21 000	—
Letland	124 320	53 280
Litauen	367 484	244 200
Ungarn	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polen	1 815 430	839 518
Slovenien	161 137	35 852
Slovakiet	204 062	62 841

▼B

4. Når det samlede antal dyr i en given medlemsstat, for hvilke der er indgivet ansøgning for en af de to dyregrupper i stk. 1, litra a) eller b), og som opfylder betingelserne for ydelse af slagtepræmien, overstiger det nationale loft for denne gruppe, nedsættes antallet af alle præmieberettigede dyr i denne gruppe pr. landbruger i det pågældende år forholdsmæssigt.

Artikel 131

Belægningsgrad

1. Hvis artikel 71 finder anvendelse, er det samlede antal dyr, for hvilke der kan ydes særlig præmie og ammekopræmie, begrænset af anvendelsen af en belægningsgrad på bedriften på 2 storkreaturer (SK) pr. hektar og kalenderår. Belægningsgraden er på 1,8 SK fra 1. januar 2003. Denne belægningsgrad udtrykkes som antallet af SK pr. grovfoderenhed, der anvendes til foder til bedriftens dyr. En landbruger fritages dog for anvendelsen af belægningsgraden, hvis det antal dyr på bedriften, der skal tages i betragtning ved fastlæggelse af belægningsgraden, ikke overstiger 15 SK.

2. Ved fastlæggelse af belægningsgraden på bedriften medregnes følgende:

a) de handyr, ammekøer og kvier, får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger, og de malkekøer, der er nødvendige til produktion af den samlede referencemængde mælk, som er tildelt landbrugeren. Det således opgjorte antal dyr omregnes til SK efter følgende omregningstabel:

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

b) foderarealet, som er det areal på bedriften, der i hele kalenderåret er til rådighed til kvæg-, fåre- og/eller gedehold. I dette areal medregnes ikke:

— bygninger, skove, damme og veje

— arealer, der anvendes til andre produktioner, som er omfattet af ordninger med fællesskabsstøtte, eller som anvendes til flerårige kulturer eller gartnerikulturer, bortset fra ►C1 permanente græsarealer ◄, for hvilke der foretages arealbetalinger i henhold til artikel 136, eller i givet fald artikel 96

▼B

— arealer, der er omfattet af støtteordningen for landbrugere, der producerer visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en fællesskabsordning for udtagning af landbrugsarealer.

Foderarealet omfatter arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder.

Artikel 132

Ekstensiveringsbeløb

1. Hvis artikel 71 finder anvendelse, kan landbrugere, som får udbetalt særlig præmie og/eller ammekopræmie, få udbetalt et ekstensiveringsbeløb.

2. Ekstensiveringsbeløbet udgør 100 EUR for hver særlige præmie og ammekopræmie, der ydes, forudsat at belægningsgraden på bedriften i det pågældende kalenderår ikke overstiger 1,4 SK pr. ha.

Medlemsstaterne kan dog beslutte at yde ekstensiveringsbeløbet på 40 EUR ved en belægningsgrad på 1,4 SK pr. ha eller derover, men ikke over 1,8 SK pr. ha, og 80 EUR ved en belægningsgrad på mindre end 1,4 SK pr. ha.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 gælder følgende:

a) uanset artikel 131, stk. 2, litra a), bestemmes bedriftens belægningsgrad ved at tage hensyn til de handyr, køer og kvier, der holdes på bedriften i det pågældende kalenderår, og til de får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår. Antallet af dyr omregnes til SK ved hjælp af omregningstabellen i artikel 131, stk. 2, litra a)

b) med forbehold af artikel 131, stk. 2, litra b), tredje led, betragtes arealer, der anvendes til produktion af markafgrøder som defineret i bilag IX, ikke som »foderareal«

c) ved beregning af belægningsgraden skal det foderareal, der tages hensyn til, bestå af mindst 50 % græsarealer.

»Græsareal« defineres af medlemsstaterne. Denne definition skal mindst omfatte det kriterium, at græsarealer er arealer, som ifølge lokale driftsmetoder er anerkendt som værende bestemt til græsning for kvæg og/eller får. Dette udelukker dog ikke blandet brug af disse arealer (græsareal, hø, græsensilage) i løbet af samme år.

4. Med forbehold af belægningsgraden i stk. 2 kan landbrugere i medlemsstater, hvor mere end 50 % af mælken produceres i bjergområder som defineret i artikel 18 i forordning (EF) nr. 1257/1999, og hvis bedrifter er beliggende i sådanne områder, modtage ekstensiveringsbeløb efter stk. 2 for malkekøer, der holdes på disse områder.

5. Efter proceduren i artikel 144, stk. 2, tilpasser Kommissionen om nødvendigt de i stk. 2 i nærværende artikel nævnte beløb, navnlig under hensyntagen til antallet af dyr, som beløbet kunne udbetales for i det foregående kalenderår.

Artikel 133

Supplerende betalinger

1. Hvis artikel 71 finder anvendelse, foretager medlemsstaterne supplerende betalinger på årsbasis til landbrugerne på deres område for de globale beløb, der er anført i stk. 3 i nærværende artikel. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af landbrugerne, og forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.

2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af betalinger pr. dyr og/eller arealbetalinger.

▼M1

3. Følgende globale beløb finder anvendelse:

(udtrykt i mio. euro)

Belgien	39,4
Den Tjekkiske Republik	8,776017
Danmark	11,8
Tyskland	88,4
Estland	1,13451
Grækenland	3,8
Spanien	33,1
Frankrig	93,4
Irland	31,4
Italien	65,6
Cypern	0,308945
Letland	1,33068
Litauen	4,942267
Luxembourg	3,4
Ungarn	2,936076
Malta	0,0637
Nederlandene	25,3
Østrig	12,0
Polen	27,3
Portugal	6,2
Slovenien	2,964780
Slovakiet	4,500535
Finland	6,2
Sverige	9,2
Det Forenede Kongerige	63,8

▼B

Artikel 134

Betalinger pr. dyr

1. Betalinger pr. dyr foretages for:

a) handyr

b) ammekøer

c) malkekøer

d) kvier.

2. Betalingerne pr. dyr kan ydes som supplerende beløb pr. slagtepræmieenhed som fastsat i artikel 130, bortset fra kalve. I de øvrige tilfælde finder betalingerne pr. dyr sted:

a) på de særlige betingelser i artikel 135

b) på specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, som medlemsstaterne fastsætter.

3. De specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad fastsættes:

— på grundlag af foderarealet, jf. artikel 131, stk. 2, litra b), dog med undtagelse af de arealer, der er omfattet af arealbetalinger i henhold til artikel 136

— under hensyntagen navnlig til den pågældende produktionstypes indvirkning på miljøet, den miljømæssige følsomhed af de jorder, der anvendes til opdræt af kvæg, og de foranstaltninger, der er

▼B

iværksat for at stabilisere eller forbedre disse jorders miljømæssige situation.

Artikel 135

Betingelser for betaling pr. dyr

1. Betaling pr. dyr for handyr kan for hvert kalenderår kun ydes for et bestemt antal dyr i en medlemsstat:

— svarende til den pågældende medlemsstats regionale loft i artikel 123, stk. 8, eller

— svarende til antallet af handyr, hvortil der blev ydet præmie i 1997, eller

— svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 1997, 1998 og 1999 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret, eller

▼M1

— for de nye medlemsstater: svarende til lofterne i artikel 123, stk. 8, eller svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 2001, 2002 og 2003 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret.

▼B

Medlemsstaterne kan også fastsætte et maksimalt antal handyr pr. bedrift på nationalt eller regionalt grundlag.

Kun handyr fra en alder på otte måneder kan komme i betragtning. Hvis betalingen pr. dyr sker på slagtetidspunktet, kan medlemsstaterne beslutte at lade denne betingelse erstatte af en slagtet vægt på mindst 180 kg.

2. Betaling pr. dyr for ammekøer og kvier, som er berettiget til ammekopræmie i henhold til artikel 125, stk. 4, og artikel 129, kan kun ydes som et supplerende beløb pr. ammekopræmieenhed som fastsat i artikel 125, stk. 4.

3. Betaling pr. dyr for malkekøer kan kun ydes som beløb pr. ton præmieberettiget referencemængde, som er til rådighed på bedriften, og som skal fastsættes i overensstemmelse med artikel 95, stk. 2.

Artikel 134, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse.

4. Betaling pr. dyr for andre kvier end de i stk. 2 omhandlede kan pr. medlemsstat og pr. kalenderår kun ydes for et antal kvier svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af kvier i årene 1997, 1998 og 1999 ifølge oplysninger fra Eurostat eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har accepteret. ►M1 For de nye medlemsstater er referenceårene 2001, 2002 og 2003. ◄

Artikel 136

Arealbetalinger

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha ►C1 permanent græsareal ◄:

a) som landbrugerne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår

b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgrad, der er nævnt i artikel 134, stk. 3, og

c) for hvilket der ikke ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for landbrugere, der producerer visse markafgrøder, i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til fællesskabsstøtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer for samme år.

▼B

2. ►C1 Det permanente græsareal ◄ i en region, for hvilken der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne som det gennemsnitlige antal ha ►C1 permanent græsareal ◄, der kunne bruges til opdræt af kvæg i årene 1995, 1996 og 1997. ►M1 For de nye medlemsstater er referenceårene 1999, 2000 og 2001. ◄

3. Arealbetalingen pr. hektar, herunder i givet fald arealbetalinger i henhold til artikel 96, må ikke overstige 350 EUR.

▼M1

Artikel 136a

Betingelserne for gennemførelse i de nye medlemsstater

I de nye medlemsstater anvendes de globale beløb i henhold til artikel 133, stk. 3, og arealbetalingen pr. hektar på højst 350 EUR i henhold til artikel 136, stk. 3, i overensstemmelse med planen for stigninger i artikel 143a.

▼B

Artikel 137

Fremsendelse af oplysninger

Alle ændringer i nationale ordninger for supplerende betalinger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 138

Fælles bestemmelser

Direkte betalinger efter dette kapitel er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 1760/2000.

Artikel 139

Loft

Summen af hver direkte betaling, der ansøges om efter dette kapitel, må ikke overstige et loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, svarende til den andel, som hver af disse direkte betalinger udgør af loftet i artikel 41. ►M1 For de nye medlemsstater skal det loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, dog svare til hver af de pågældende direkte betalingers andel af det loft, der omhandles i artikel 71c. ◄

Når den samlede støtte, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes støtten pr. landbruger proportionelt det pågældende år.

Artikel 140

Stoffer, der er forbudt i henhold til direktiv 96/22/EF

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF ([1]) eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til nævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF ([2]) påvises i et dyr, der tilhører en landbrugers kvægbesætning, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller et produkt, der er

([1]) Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af β-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

([2]) Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter heraf og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10). Ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

▼B

tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på landbrugerens bedrift, udelukkes den pågældende landbruger for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i dette kapitel.

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år regnet fra det år, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen, hvis de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer, eller når undersøgelserne og kontrollen som omhandlet i direktiv 96/23/EF gennemføres, finder sanktionerne i stk. 1 i nærværende artikel anvendelse.

KAPITEL 13

STØTTE TIL BÆLGPLANTER

Artikel 141

Anvendelsesområde

Hvis artikel 71 finder anvendelse, yder de pågældende medlemsstater støtte for produktion af følgende bælgplanter:

a) linser, undtagen til udsæd, henhørende under KN-kode 0713 40 00

b) kikærter, undtagen til udsæd, henhørende under KN-kode 0713 20 00

c) vikker af arterne Vicia sativa L. og Vicia ervilla Willd., henhørende under KN-kode ex 0713 90 90 (i andre tilfælde).

Artikel 142

Støtte

1. Støtten ydes for produktionen af de i artikel 141 omhandlede bælgplanter for hvert produktionsår. Dette begynder den 1. juli og slutter den 30. juni.

En mark, hvortil der ansøges om hektarstøtte inden for rammerne af en ordning, som finansieres i henhold til artikel 1, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1258/1999 er udelukket fra at modtage den støtte, der er omhandlet i nærværende forordning.

2. Støttebeløbet fastsættes pr. ha tilsået og høstet areal til 181 EUR/ha, jf. dog bestemmelserne i artikel 143.

▼M1

Artikel 143

Loft

Den samlede støtte, der ansøges om, må ikke overstige et loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, svarende til den andel, som betalingerne til bælgplantearealet som anført i bilag VI udgør af det nationale loft i artikel 41. For de nye medlemsstater skal det loft, som Kommissionen fastsætter i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2, dog svare til den andel, som betalingerne til bælgplantearealet som anført i bilag VI udgør af det nationale loft i artikel 71c.

Når den samlede støtte, der ansøges om, overstiger det fastsatte loft, nedsættes støtten pr. landbruger proportionalt det pågældende år.

▼B

AFSNIT V

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 144

Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Direkte Betalinger, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 145

Gennemførelsesbestemmelser

Der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til denne forordning efter proceduren i artikel 144, stk. 2. De omfatter især:

a) gennemførelsesbestemmelser for oprettelsen af et bedriftsrådgivningssystem

b) gennemførelsesbestemmelser for fastlæggelse af kriterierne for tildeling af beløb, der bliver til rådighed ved anvendelse af graduering

c) gennemførelsesbestemmelser for ydelsen af den i denne forordning omhandlede støtte, herunder støtteberettigelsesbetingelser, ansøgningsdatoer og betalings- og kontrolbestemmelser, samt kontrol og konstatering af støtterettigheder, herunder eventuel nødvendig udveksling af data med medlemsstaterne, og konstatering af overskridelse af basisarealerne eller de maksimale garantiarealer samt gennemførelsesbestemmelser for inddragelse og omfordeling af uudnyttede præmierettigheder fastlagt i medfør af kapitel 11 og 12

▼M1

d) for så vidt angår enkeltbetalingsordningen, gennemførelsesbestemmelser vedrørende især etablering af den nationale reserve, overdragelse af rettigheder, definition af permanente afgrøder, græsningsarealer, landbrugsarealer og permanente græsarealer, mulighederne i kapitel 5 og 6 i afsnit III og listen over de afgrøder, der er tilladt på de udtagne arealer, samt gennemførelsesbestemmelser vedrørende overholdelse af det aftalememorandum mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Amerikas Forenede Stater om olieafgrøder inden for rammerne af GATT, der blev godkendt ved afgørelse 93/355/EØF. ([1])

▼B

e) for så vidt angår hård hvede, gennemførelsesbestemmelser vedrørende mængderne af certificeret frø og kvalitetsnormer for sorterne

f) for så vidt angår energiafgrøder, gennemførelsesbestemmelser vedrørende definition af afgrøder, der er omfattet af ordningen, mindstekrav til kontrakten, foranstaltninger til kontrol af den forarbejdede mængde og forarbejdning på bedriften

g) for så vidt angår hamp bestemt til fiberproduktion, gennemførelsesbestemmelser vedrørende de særlige kontrolforanstaltninger og metoder til bestemmelse af tetrahydrocannabinolniveauet, herunder ordninger for kontrakterne, og vedrørende forpligtelsen omhandlet i artikel 52

([1]) EFT L 147 af 18.6.1993, s. 25.

▼B

h) sådanne ændringer til bilag I, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til kriterierne fastsat i artikel 1

▼M1

i) sådanne ændringer til bilag II, VI, VII, IX, X og XI, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til især ny fællesskabslovgivning, og for så vidt angår bilag VIII og bilag VIIIa i tilfælde af anvendelse af henholdsvis artikel 62 og artikel 71i og, i givet fald på grundlag af de oplysninger, medlemsstaterne giver i forbindelse med den del af referencebeløbene, der svarer til betalingerne for markafgrøder, samt beløbene for selve lofterne, der skal forhøjes alt efter forskellen mellem det areal, der faktisk er fastlagt, og det areal, for hvilket der blev betalt præmier for markafgrøder i 2000 og 2001 i henhold til artikel 9, stk. 2 og 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3887/92 ([1]), inden for basisarealerne (eller det maksimale garantiareal for hård hvede) og under hensyntagen til det gennemsnitlige nationale udbytte, der anvendes ved beregningen i bilag VIII

▼B

j) grundtrækkene i systemet til identificering af landbrugsparceller og definition heraf

k) eventuelle ændringer af støtteansøgningen og fritagelse fra kravet om indgivelse af en støtteansøgning

l) regler om, hvilke oplysninger støtteansøgningerne mindst skal indeholde

m) regler om administrativ kontrol og kontrol på stedet og kontrol ved telemåling

n) regler om anvendelse af betalingsnedsættelser og -udelukkelser i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelserne i artikel 3 og 24, herunder tilfælde af manglende anvendelse af nedsættelser og udelukkelser

o) sådanne ændringer til bilag V, som måtte blive nødvendige under hensyntagen til kriterierne i artikel 26

p) meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen

▼M1

q) foranstaltninger, der er nødvendige og behørigt begrundede, med henblik på i en nødsituation at løse praktiske og specifikke problemer, herunder vedrørende gennemførelse af afsnit II, kapitel 4, og afsnit III, kapitel 5 og 6. Sådanne foranstaltninger kan omfatte undtagelser fra visse dele af denne forordning, dog kun i det absolut nødvendige omfang og tidsrum.

Artikel 146

Fremsendelse af oplysninger til Kommissionen

Medlemsstaterne underretter i detaljer Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer til gennemførelse af denne forordning, herunder særlig foranstaltningerne vedrørende artikel 5, 13, 42, 58, 71d og 71e.

▼B

Artikel 147

Ændringer i forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

1) Artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2019/93 affattes således:

»Artikel 6

1. I tilfælde af anvendelse af udelukkelsen i artikel 70 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for

([1]) EFT L 327 af 12.12.2001, s. 11.

▼B

landbrugere (*) forelægger Grækenland Kommissionen et program for støtte til opretholdelse af traditionelle aktiviteter i forbindelse med oksekødsproduktionen samt fåre- og gedekødsproduktionen i det omfang, det er nødvendigt for forbruget på små øer i Ægæerhavet.

Programmet udarbejdes og gennemføres af de kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaten.

2. Fællesskabet finansierer programmet op til et årligt beløb svarende til summen af de præmier, der reelt er betalt i 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 1254/1999 (**), nærværende forordning og forordning (EF) nr. 2529/2001 (***) for producenter, der er etableret på små øer i Ægæerhavet.

Kommissionen forhøjer dette beløb for at tage hensyn til udviklingen af den lokale produktion. Det årlige beløb må imidlertid under ingen omstændigheder overskride summen af lofterne for 2003 for oksekødspræmier i medfør af forordning (EF) nr. 2019/93 multipliceret med de grundlæggende og supplerende præmier og betalinger i 2003 og summen af alle de præmierettigheder, som producenter, der er etableret på små øer i Ægæerhavet, er i besiddelse af pr. 30. juni 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 2529/2001, og den relevante del af den nationale reserve multipliceret med præmierne og betalingerne i 2003.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne, godkender og ændrer programmet samt fastsætter og forhøjer beløbet i stk. 2, første afsnit, efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Kommissionen kan efter samme procedure revidere grænsen i stk. 2, andet afsnit.

4. De græske myndigheder fremlægger hvert år inden den 15. april en rapport om programmets gennemførelse.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.
(**) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).
(***) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.«

2) Artikel 9 i forordning (EF) nr. 1452/2001 affattes således:

»Artikel 9

1. I tilfælde af anvendelse af udelukkelsen i artikel 70 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*) forelægger Frankrig Kommissionen programmer for støtte til opretholdelse af traditionelle aktiviteter i forbindelse med oksekødsproduktionen samt fåre- og gedekødsproduktionen og foranstaltninger til forbedring af produktkvaliteten i det omfang, det er nødvendigt for forbruget i de franske oversøiske departementer.

Programmerne udarbejdes og gennemføres af de kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaten.

2. Fællesskabet finansierer programmerne op til et årligt beløb svarende til summen af de præmier, der reelt er betalt i 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 1254/1999 (**), nærværende forordning og forordning (EF) nr. 2529/2001 (***) for producenter, der er etableret i de franske oversøiske departementer.

Kommissionen forhøjer dette beløb for at tage hensyn til udviklingen af den lokale produktion. Det årlige beløb må imidlertid under ingen omstændigheder overskride summen af lofterne for 2003 for oksekødspræmier i medfør af forordning (EF) nr. 1452/2001 multipliceret med de grundlæggende og supplerende præmier og betalinger i 2003 og summen af alle de præmierettigheder, som producenter, der er etableret i de franske oversøiske departementer, er i besiddelse af pr. 30. juni 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 2529/2001, og den relevante del af den nationale reserve multipliceret med præmierne og betalingerne i 2003.

▼B

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne, godkender og ændrer programmerne samt fastsætter og forhøjer beløbet i stk. 2, første afsnit, efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Kommissionen kan efter samme procedure revidere grænsen i stk. 2, andet afsnit.

4. De franske myndigheder fremlægger hvert år inden den 15. april en rapport om programmernes gennemførelse.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.
(**) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).
(***) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.«

3) Forordning (EF) nr. 1453/2001 ændres således:

a) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

1. I tilfælde af anvendelse af udelukkelsen i artikel 70 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*) forelægger Portugal Kommissionen et program for støtte til opretholdelse af traditionelle aktiviteter i forbindelse med oksekødsproduktionen samt fåre- og gedekødsproduktionen og foranstaltninger til at forbedre produktkvaliteten i det omfang, det er nødvendigt for forbruget på Madeira.

Programmet udarbejdes og gennemføres af de kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaten.

2. Fællesskabet finansierer programmet op til et årligt beløb svarende til summen af de præmier, der reelt er betalt i 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 1254/1999 (**), nærværende forordning og forordning (EF) nr. 2529/2001 (***) for producenter, der er etableret på Madeira.

Kommissionen forhøjer dette beløb for at tage hensyn til udviklingen af den lokale produktion. Det årlige beløb må imidlertid under ingen omstændigheder overskride summen af lofterne for 2003 for oksekødspræmier i medfør af nærværende forordning multipliceret med de grundlæggende og supplerende præmier og betalinger i 2003 og summen af alle de præmierettigheder, som producenter, der er etableret på Madeira, er i besiddelse af pr. 30. juni 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 2529/2001, og den relevante del af den nationale reserve multipliceret med præmierne og betalingerne i 2003.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne, godkender og ændrer programmet samt fastsætter og forhøjer beløbet i stk. 2, første afsnit, efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Kommissionen kan efter samme procedure revidere grænsen i stk. 2, andet afsnit.

4. De portugisiske myndigheder fremlægger hvert år inden den 15. april en rapport om programmets gennemførelse.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, S. 1.
(**) EFT L 160 af 26.6.1999, S. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, S. 1).
(***) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.«

b) Artikel 22, stk. 2-5, affattes således:

»2. I tilfælde af anvendelse af udelukkelsen i artikel 70 iforordning (EF) nr. 1782/2003 forelægger Portugal Kommissionen et program for støtte til opretholdelse af traditionelle aktiviteter i forbindelse med oksekødsproduktionen samt fåreog gedekødsproduktionen og foranstaltninger til forbedring af produktkvaliteten.

▼B

Programmet udarbejdes og ennemføres af de kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaten.

3. Fællesskabet finansierer programmet op til et årligt beløb svarende il summen af de præmier, der reelt er betalt i 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 1254/1999, nærværende forordning og forordning (EF) nr. 2529/2001 for producenter, der er etableret på Azorerne.

Kommissionen forhøjer dette beløb for at tage hensyn til udviklingen af den lokale produktion. Det årlige beløb må imidlertid under ingen omstændigheder overskride summen af lofterne for 2003 for oksekødspræmier i medfør af nærværende forordning multipliceret med de grundlæggende og supplerende præmier og betalinger i 2003 og summen af alle de præmierettigheder, som producenter, der er etableret på Azorerne, er i besiddelse af pr. 30. juni 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 2529/2001 og forordning (EF) nr. 1254/1999 for så vidt angår ammekopræmier, samt de relevante dele af de nationale reserver deraf multipliceret med præmierne og betalingerne i 2003.

Hvis artikel 68, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1782/2003 finder anvendelse, kan de portugisiske myndigheder forhøje loftet for ammekøer for Azorerne ved at overføre rettighederne til ammekopræmier fra det nationale loft. I så fald skal det tilsvarende beløb overføres fra det loft, der er fastsat i henhold til artikel 67, litra a), nr. i), til det loft, der er nævnt i andet afsniti nærværende stykke.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne, godkender og ændrer programmet samt fastsætter og forhøjer beløbet i stk. 3, første afsnit, efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Kommissionen kan efter samme procedure revidere grænsen i stk. 2, andet afsnit.

5. De portugisiske myndigheder fremlægger hvert år indenden 15. april en rapport om programmets gennemførelse.«

c) Artikel 22, stk. 6, ophæves.

d) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

I en overgangsperiode fra produktionsåret 1999/2000 til produktionsåret 2004/2005 og med henblik på at fordele tillægsafgiften mellem de producenter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet punktum, i forordning (EØF) nr. 3950/92 (*), anses kun de producenter, jf. definitionen i artikel 9, litra c), i nævnte forordning, der er etableret og producerer på Azorerne, og som markedsfører de mængder, der overskrider deres referencemængde, som er forhøjet med den sats, der er fastsat i henhold til tredje afsnit i nærværende artikel, for at have bidraget til overskridelsen.

Tillægsafgiften opkræves for de mængder, som overstiger referencemængden, der således er forhøjet efter omfordeling mellem de i første afsnit nævnte producenter og i forhold til den referencemængde, som hver producent råder over, af de mængder, der ligger inden for den margen, der følger af denne forhøjelse, og som ikke udnyttes.

Satsen i første afsnit svarer til forholdet mellem mængderne på henholdsvis 73 000 tons for perioden fra produktionsåret 1999/2000 til produktionsåret 2003/2004 og 61 500 tons for produktionsåret 2004/2005 og summen af de referencemængder, der er disponible på bedriften pr. 31. marts 2000. Den anvendes kun for den enkelte producent for de referencemængder, denne rådede over pr. 31. marts 2000.

(*) EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 572/2003 (EUT L 82 af 29.3.2003, s. 20).«

▼B

4) Forordning (EF) nr. 1454/2001 ændres således:

a) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

1. Hvis den udelukkelse, der er omhandlet i artikel 70 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*), anvendes, forelægger Spanien Kommissionen et program for støtte til opretholdelse af traditionelle aktiviteter i forbindelse med oksekødsproduktionen samt fåre- og gedekødsproduktionen og foranstaltninger til forbedring af produktkvaliteten i det omfang, det er nødvendigt for forbruget på De Kanariske Øer.

Programmet udarbejdes og gennemføres af de kompetente myndigheder, der er udpeget af medlemsstaten.

2. Fællesskabet finansierer programmet med et årligt beløb svarende til summen af de præmier, der reelt er betalt i 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 1254/1999 (**), nærværende forordning og forordning (EF) nr. 2529/2001 (***) for producenter, der er etableret på De Kanariske Øer.

Kommissionen forhøjer dette beløb for at tage hensyn til udviklingen af den lokale produktion. Det årlige beløb må imidlertid under ingen omstændigheder overskride summen af lofterne for 2003 for oksekødspræmier i medfør af forordning (EF) nr. 1454/2001 multipliceret med de grundlæggende og supplerende præmier og betalinger i 2003 og summen af alle de præmierettigheder, som producenter, der er etableret på De Kanariske Øer, er i besiddelse af pr. 30. juni 2003 i medfør af forordning (EF) nr. 2529/2001, og den relevante del af den nationale reserve multipliceret med præmierne og betalingerne i 2003.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne, godkender og ændrer programmet samt fastsætter og forhøjer beløbet i stk. 2, første afsnit, efter proceduren i artikel 144, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1782/2003. Kommissionen kan efter samme procedure revidere grænsen i stk. 2, andet afsnit.

4. De spanske myndigheder fremlægger hvert år inden den 15. april en rapport om programmets gennemførelse.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

(**) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 806/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1).

(***) EFT L 341 af 22.12.2001, s. 3.«

b) Artikel 6 i forordning (EF) nr. 1454/2001 ophæves.

Artikel 148

Ændringer i forordning (EF) nr. 1868/94

Forordning (EF) nr. 1868/94 ændres således:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 4a

Minimumsprisen for kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse fastsættes til 178,31 EUR/t fra og med produktionsåret 2004/2005.

▼B

Denne pris gælder for den mængde kartofler, leveret til virksomheden, der er nødvendige til fremstilling af en ton stivelse.

Minimumsprisen tilpasses efter kartoflernes stivelsesindhold.«

2) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Der ydes en præmie på 22,25 EUR pr. ton produceret stivelse til virksomheder, der fremstiller kartoffelstivelse, for kartoffelstivelsesmængden inden for den kvote, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, forudsat at de har betalt kartoffelproducenterne minimumsprisen i artikel 4a for alle de kartofler, der er nødvendige til fremstilling af stivelse inden for denne kvote.«

3) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Denne forordnings bestemmelser gælder ikke for produktion af kartoffelstivelse, der foretages af bedrifter, som ikke er underlagt artikel 2, stk. 2, og som indkøber kartofler, hvortil der ikke ydes den betaling, der er omhandlet i artikel 92 i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*).

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1«

Artikel 149

Ændringer i forordning (EF) nr. 1251/1999

Forordning (EF) nr. 1251/1999 ændres således:

1) I artikel 4, stk. 3, affattes første led således:

»for proteinafgrøder:

— 63 EUR/t fra produktionsåret 2004/2005«.

2) I artikel 4, stk. 4, ændres beløbet »19 EUR/t« til »24 EUR/t«.

3) I artikel 5

a) affattes stk. 1 således:

»Der udbetales et supplement til arealbetalingen på 313 EUR/ha for produktionsåret 2004/2005 for det areal, hvor der dyrkes hård hvede i de traditionelle produktionsregioner, der er nævnt i bilag II, op til de lofter, der er fastsat i bilag III.«

b) affattes stk. 4 således:

»I andre regioner end de i bilag II nævnte med en veletableret produktion af hård hvede ydes der en særlig støtte på 93 EUR/ha for produktionsåret 2004/2005 for et areal på højst det antal ha, der er angivet i bilag IV.«

Artikel 150

Ændringer i forordning (EF) nr. 1254/1999

Forordning (EF) nr. 1254/1999 ændres således:

1) I artikel 10, stk. 1, andet afsnit, ændres satsen »20 %« til »40 %«.

2) I bilag I, tabellen om den særlige præmie, ændres tallet for Østrig til »373 400«.

3) I bilag II, tabellen om ammekopræmien, ændres tallene for Østrig og Portugal til henholdsvis »375 000« og »416 539«.

▼B

Artikel 151

Ændringer i forordning (EF) nr. 1673/2000

Forordning (EF) nr. 1673/2000 ændres således:

1) Artikel 1 ændres således:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

»a) »landbruger« en landbruger som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitiks ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*).

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.«

b) I stk. 3 ændres »forordning (EF) nr. 1251/1999« til »artikel 52 i forordning (EF) nr. 1782/2003«.

2) I artikel 5, stk. 2, første og andet led, ændres »artikel 5a i forordning (EF) nr. 1251/1999« til »artikel 52 i forordning (EF) nr. 1782/2003«.

▼M2

Artikel 151a

Ændringer af forordning (EF) nr. 546/2002

Forordning (EF) nr. 546/2002 ændres således:

1) I artikel 1 og 2 og i bilag I ændres »høstårene 2002, 2003 og 2004« til »høstårene 2002, 2003, 2004 og 2005«.

2) Overskriften på tabel 2 i bilag II affattes således:

»Garantitærskler for høstårene 2003, 2004 og 2005«

Artikel 151b

Ændring af forordning (EF) nr. 2075/92

I artikel 13, stk. 1, tilføjes følgende led:

»- 3 % af præmien for høsten i 2005.«

▼B

Artikel 152

Ændringer i andre forordninger

Følgende bestemmelser udgår:

a) artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2358/71

b) artikel 3-25 i forordning (EF) nr. 1254/1999

c) artikel 3-11 i forordning (EF) nr. 2529/2001

▼M2

e) artikel 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 1696/71 ([1]). De gælder dog fortsat for ansøgninger om direkte betalinger for høsten i 2004 og høsten i 2005, hvis en medlemsstat beslutter at anvende enkeltbetalingsordningen efter den overgangsperiode for humle, der er nævnt i artikel 71, stk. 1, tredje afsnit, i denne forordning.

▼B

Artikel 153

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 3508/92 ophæves. Den anvendes dog fortsat på ansøgninger om direkte betalinger for kalenderårene før 2005.

([1]) EFT L 175 af 4.8.1971, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2320/2003 (EUT L 345 af 31.12.2003, s. 18).

▼B

2. Forordning (EF) nr. 1017/94 ophæves fra den 1. januar 2005.

3. Forordning (EF) nr. 1577/96 og forordning (EF) nr. 1251/1999 ophæves. De finder dog anvendelse i produktionsåret 2004/2005.

4. Forordning (EF) nr. 1259/1999 ophæves pr. 1. maj 2004. Dog anvendes artikel 2a og 11 i forordning (EF) nr. 1259/1999 samt med henblik på anvendelsen af disse artikler bilaget til nævnte forordning fortsat indtil den 31. december 2005. Desuden anvendes artikel 3, 4, 5 og, med henblik på anvendelsen af disse artikler, bilaget til forordning (EF) nr. 1259/1999 indtil den 31. december 2004.

▼M2

4b. Forordning (EF) nr. 1098/98 ophæves. Den skal dog fortsat finde anvendelse indtil den 31. december 2005, hvis en medlemsstat beslutter at anvende enkeltbetalingsordningen efter den overgangsperiode for humle, der er nævnt i artikel 71, stk. 1, tredje afsnit, i denne forordning.

▼B

5. Henvisninger til de ophævede forordninger tolkes som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 154

Overgangsbestemmelser for den forenklede ordning

Såfremt en medlemsstat anvender den forenklede ordning omhandlet i artikel 2a i forordning (EF) nr. 1259/1999, gælder følgende bestemmelser:

a) 2003 er det sidste år, hvor deltagerne kan indgive nye ansøgninger

b) deltagerne modtager indtil 2005 fortsat det beløb, der er fastlagt under den forenklede ordning

c) denne forordnings afsnit II, kapitel 1 og 2, gælder ikke for de beløb, der ydes under den forenklede ordning, mens deltagelsen i den varer

d) landbrugere, der deltager i den forenklede ordning, er ikke berettigede til at ansøge om enkeltbetalingen, så længe de deltager i den forenklede ordning. Hvis der ansøges om enkeltbetalingsordningen, medregnes det beløb, der ydes under den forenklede ordning, i referencebeløbet omhandlet i denne forordnings artikel 37, og det beregnes og tilpasses i overensstemmelse med denne forordnings afsnit III, kapitel 2.

▼M1

Artikel 154a

Overgangsordninger for de nye medlemsstater

1. Hvis overgangsforanstaltninger er nødvendige for at lette overgangen fra den generelle arealbetalingsordning til enkeltbetalingsordningen og andre støtteordninger i henhold til afsnit III og IV for de nye medlemsstater, vedtages disse foranstaltninger efter proceduren i artikel 144, stk. 2.

2. De i stk. 1 nævnte foranstaltninger kan vedtages i en periode, der begynder den 1. maj 2004 og udløber den 30. juni 2009, og deres anvendelse er begrænset til dette tidsrum. På forslag af Kommissionen kan Rådet med kvalificeret flertal forlænge denne periode.

▼B

Artikel 155

Andre overgangsbestemmelser

►C1 Yderligere foranstaltninger til lettelse af overgangen fra ordningerne fastsat i de i artikel 152 og 153 omhandlede forordninger til ordningerne fastsat ved denne forordning, særlig ordningerne vedrørende anvendelsen af artikel 4 og 5 og bilaget til forordning (EF) nr. 1259/1999 og artikel 6 i forordning (EF) nr. 1251/1999,og fra bestemmelserne vedrørende forbedringsplanerne omhandlet i forordning (EØF) nr. 1035/72 til ordningerne omhandlet i artikel 83-87 i

▼B

nærværende forordning, kan fastsættes efter den i artikel 144, stk. 2, i nærværende forordning omhandlede procedure. ◄ De forordninger og artikler, der henvises til i artikel 152 og 153, finder fortsat anvendelse med henblik på fastsættelsen af de referencebeløb, der er omhandlet i bilag VII.

Artikel 156

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

2. Den anvendes fra dagen for ikrafttrædelsen med følgende undtagelser:

a) Afsnit II, kapitel 4 og 5, anvendes på ansøgninger om betalinger for kalenderåret 2005 og frem. Artikel 28, stk. 2, anvendes dog på ansøgninger om betalinger i henhold til afsnit IV, kapitel 1-7, fra den 1. januar 2004.

b) Afsnit IV, kapitel 1, 2, 3 og 6, og artikel 149 anvendes fra produktionsåret 2004/2005.

c) Afsnit IV, kapitel 4, 5 og 7, og artikel 150 anvendes fra den 1. januar 2004.

d) Afsnit II, kapitel 1, artikel 20, afsnit III og afsnit IV, kapitel 8, 10, 11, 12 og 13, og artikel 147 anvendes fra den 1. januar 2005, undtagen artikel 147, nr. 3), litra d), der anvendes fra den 1. april 2003.

e) Afsnit IV, kapitel 9, anvendes fra produktionsåret 2005/2006.

f) Artikel 151 og 152 anvendes fra den 1. januar 2005 med undtagelse af artikel 152, litra a), som anvendes fra produktionsåret 2005/2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

►C1 Liste over direkte betalinger omhandlet i artikel 1 ◄

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Enkeltbetaling	Titel III dieser Verordnung	Afkoblet betaling (se bilag VI) (*)
Hård hvede	Afsnit IV, kapitel 1, i denne forordning	Arealstøtte (kvalitetspræmie)
Proteinafgrøder	Afsnit IV, kapitel 2, i denne forordning	Arealstøtte
Ris	Afsnit IV, kapitel 3, i denne forordning	Arealstøtte
Nødder	Afsnit IV, kapitel 4, i denne forordning	Arealstøtte
Energiafgrøder	Afsnit IV, kapitel 5, i denne forordning	Arealstøtte
Stivelseskartofler	Afsnit IV, kapitel 6, i denne forordning	Produktionsstøtte
Mælk og mejeriprodukter	Afsnit IV, kapitel 7, i denne forordning	Mælkepræmie og tillægsbetalinger
Markafgrøder i Finland og i visse områder af Sverige	Afsnit IV, kapitel 8, i denne forordning (**) (*****)	Særlig regional støtte for markafgrøder
Frø	Afsnit IV, kapitel 9, i denne forordning (**) (*****)	Produktionsstøtte
Markafgrøder	Afsnit IV, kapitel 10, i denne forordning (***) (*****)	Arealstøtte, herunder betalinger for udtagning og græsensilage, supplerende beløb (**), supplement og særlig støtte for hård hvede
Får og geder	Afsnit IV, kapitel 11 i denne forordning (***) (*****)	Moderfårspræmie og gedepræmie, supplerende præmie og visse supplerende betalinger
Oksekød	Afsnit IV, kapitel 12, i denne forordning (*****)	Særlig præmie (***), sæsonpræmie, ammekopræmie (herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres) (***), slagtepræmie (***), ekstensiveringsstøtte, supplerende betalinger
Bælgplanter	Afsnit IV, kapitel 13, i denne forordning (*****)	Arealstøtte
Særlige typer landbrug og kvalitetsproduktion	Artikel 69 i denne forordning (****)	
Tørret foder	Artikel 71, stk. 2, andet afsnit, i denne forordning (*****)	
Ordning for mindre landbrugere	Artikel 2a Forordning (EF) nr. 1259/1999	Overgangsarealstøtte til landbrugere, der modtager mindre end 1 250 EUR
Olivenolie	Forordning nr. 136/66/EØF Artikel 5, stk. 1	Produktionsstøtte
Silkeorme	Forordning (EØF) nr. 845/72 Artikel 1	Støtte til fremme af avl
Bananer	Forordning (EØF) nr. 404/93 Artikel 12	Produktionsstøtte
Tørrede druer	Forordning (EF) nr. 2201/96 Artikel 7, stk. 1	Arealstøtte
Tobak	Forordning (EØF) nr. 2075/92 Artikel 3	Produktionsstøtte

▼B

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
▼M2		
Humle	Afsnit IV, kapitel 10d, i denne forordning (***) (*****)	Arealstøtte
▼B		
POSEIDOM	Artikel 9 (**) (*****), artikel 12, stk. 2, og artikel 16 Forordning (EF) nr. 1452/2001	Sektor: oksekød; sukker; grøn vanille
POSEIMA	Artikel 13 (**) (*****), 16, artikel 17 og artikel 28, stk. 1, artikel 21, artikel 22, stk. 2-4 (**) (*****) og stk. 7, artikel 27 og 29 og artikel 30, stk. 1, 2 og 4 Forordning (EF) nr. 1453/2001	Sektor: oksekød; mælk; kartofler; sukker; vidjer; ananas; tobak, læggekartofler, cikorie og te
POSEICAN	Forordning (EF) nr. 1454/2001 Artikel 5 (**) (*****), 9 og 14	Sektor: oksekød, fåre- og gedekød, kartofler
De Ægæiske Øer	Forordning (EØF) nr. 2019/93 Artikel 6 (**) (*****), 8, 11 og 12	Sektor: oksekød; kartofler; oliven; honning

(*) Fra 1. januar 2005 eller senere, hvis artikel 71 finder anvendelse. For 2004 eller senere, hvis artikel 71 finder anvendelse, er de direkte betalinger i bilag VI omfattet af bilag I, med undtagelse af tørret foder.

(**) Ved anvendelse af artikel 70.

►M2 (***) Ved anvendelse af artikel 66, 67, 68 eller 68a. ◄

(****) Ved anvendelse af artikel 69.

(*****) Ved anvendelse af artikel 71.

▼B

BILAG II

Nationale lofter omhandlet i artikel 12, stk. 2

(mio. EUR)

Medlemsstat	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Belgien	4,7	6,2	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7	7,7
Danmark	7,7	10,3	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9	12,9
Tyskland	40,4	54,6	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3	68,3
Grækenland	40,4	53,9	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4	67,4
Spanien	55,1	74,3	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9	92,9
Frankrig	51,4	68,7	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9	85,9
Irland	15,3	20,4	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5	25,5
Italien	62,3	83,7	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6	104,6
Luxembourg	0,2	0,3	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4	0,4
Nederlandene	6,8	9,2	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5	11,5
Østrig	12,4	17,1	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3	21,3
Portugal	11,3	15,4	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2	19,2
Finland	8,0	10,8	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6	13,6
Sverige	6,6	8,8	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0	11,0
Det Forenede Kongerige	17,7	23,6	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5	29,5

▼B

BILAG III

Lovgivningsbestemte forvaltningskrav omhandlet i artikel 3 og 4

A. Gælder fra 1. januar 2005

Miljø

1.	Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EFT L 103 af 25.4.1979, s. 1)	Artikel 3, artikel 4, stk. 1, 2 og 4, samt artikel 5, 7 og 8
2.	Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer (EFT L 20 af 26.1.1980, s. 43)	Artikel 4 og 5
3.	Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6)	Artikel 3
4.	Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1)	Artikel 4 og 5
5.	Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7)	Artikel 6, 13, 15, og artikel 22, litra b)

Folkesundhed og dyresundhed

Identifikation og registrering af dyr

6.	Rådets direktiv 92/102/EØF af 27. november 1992 om identifikation og registrering af dyr (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 32)	Artikel 3, 4 og 5
7.	Kommissionens forordning (EF) nr. 2629/97 af 29. december 1997 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 820/97 for så vidt angår øremærker, bedriftslister og pas i forbindelse med ordningen for identifikation og registrering af kvæg (EFT 354 af 30.12.1997, s. 19)	Artikel 6 og 8
8.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 af 17. juli 2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 (EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1)	Artikel 4 og 7

B. Gælder fra 1. januar 2006

Folkesundhed, dyre- og plantesundhed

9.	Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230 af 19.8.1991, s. 1)	Artikel 3
10.	Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3)	Artikel 3, 4, 5 og 7
11.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1)	Artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, samt artikel 18, 19 og 20
12.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatier (EFT L 147 af 31.5.2001, s. 1)	Artikel 7, 11, 12, 13 og 15

▼B

Anmeldelse af sygdomme

13.	Rådets direktiv 85/511/EØF af 18. november 1995 om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge (EFT L 315 af 26.11.1985, s. 11)	Artikel 3
14.	Rådets direktiv 92/119/EØF af 17. december 1992 om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 69)	Artikel 3
15.	Rådets direktiv 2000/75/EF af 20. november 2000 om vedtagelse af specifikke bestemmelser vedrørende foranstaltninger til bekæmpelse og udryddelse af bluetongue hos får (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 74)	Artikel 3

C. Gælder fra 1. januar 2007

Dyrevelfærd

16.	Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (EFT L 340 af 11.12.1991, s. 28)	Artikel 3 og 4
17.	Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (EFT L 340 af 11.12.1991, s. 33)(EFT L 340 af 11.12.1991, s. 33)	Artikel 3 og artikel 4, stk. 1
18.	Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23)	Artikel 4

▼B

BILAG IV

Betingelser for god landbrugs- og miljømæssig stand omhandlet i artikel 5

Problem	Normer
Jorderosion: Beskytte jorden ved passende foranstaltninger	— Minimumsjorddække — Minimumsarealforvaltning, der afspejler lokalitetsbestemt stand — Bevarelse af terrasser
Jordens indhold af organiske stoffer: Bevare jordens indhold af organiske stoffer ved passende praksis	— Normer for vekseldrift, hvis relevant — Forvaltning af stubmarker
Jordens struktur: Bevare jordens struktur ved passende foranstaltninger	— Passende anvendelse af maskiner
Minimumsniveau for vedligeholdelse: Sikre et minimum af vedligeholdelse og undgå forringelse af levesteder	— Minimumsbelægningsgrader for dyr og/eller passende systemer — Beskyttelse af permanente græsarealer — Bevarelse af landskabstræk — Undgå, at uønsket vegetation spreder sig til landbrugsjord

▼B

BILAG V

Forenelige støtteordninger omhandlet i artikel 26

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Tørrede druer	Forordning (EF) nr. 2201/96 Artikel 7 stk. 1	Areal-relateret støtte
Tobak	Forordning (EØF) nr. 2075/92 Artikel 3	Produktionsstøtte
Humle	Forordning (EØF) nr. 1696/71 Artikel 12 Forordning (EF) nr. 1098/98	Areal-relateret støtte Betalinger for midlertidigt ophør og rydning
Miljøvenligt landbrug	Afsnit II, kapitel VI (artikel 22-24), og artikel 55, stk. 3Forordning (EF) nr. 1257/1999	Areal-relateret støtte
Skovbrug	Forordning (EF) nr. 1257/1999 Artikel 31 og artikel 55, stk. 3	Areal-relateret støtte
Ugunstigt stillede områder og områder med miljørestriktioner	Forordning (EF) nr. 1257/1999 Afsnit II, kapitel V (artikel 13-21), og artikel 55, stk. 3	Areal-relateret støtte
Olivenolie	Forordning nr. 136/66/EØF Artikel 5, stk. 1	Produktionsstøtte
Bomuld	Forordning (EF) nr. 1554/95 Artikel 8	Produktionsstøtte
Tørret foder	Forordning (EF) nr. 603/95 Artikel 10 og 11	Produktionsstøtte
Citrusfrugter til forarbejdning	Forordning (EF) nr. 2202/96 Artikel 1	Produktionsstøtte
Tomater til forarbejdning	Forordning (EF) nr 2201/96 Artikel 2	Produktionsstøtte
Vin	Forordning (EF) nr. 1493/1999 Artikel 11-15	Omstruktureringsstøtte

▼B

BILAG VI

Liste over direkte betalinger i forbindelse med enkeltbetalingen omhandlet i artikel 33

Sektor	Retsgrundlag	Bemærkninger
Markafgrøder	Forordning (EF) nr. 1251/1999 Artikel 2, 4 og 5	Arealstøtte, herunder betalinger for udtagning og græsensilage, supplerende beløb (1), supplement og særlig støtte for hård hvede
Kartoffelstivelse	Forordning (EØF) nr. 1766/92 Artikel 8, stk. 2	Betalinger til landbrugere, der producerer kartofler til fremstilling af kartoffelstivelse
Bælgplanter	Forordning (EF) nr. 1577/96 Artikel 1	Arealstøtte
Ris	Forordning (EF) nr. 3072/95 Artikel 6	Arealstøtte
Frø (1)	Forordning (EØF) nr. 2358/71 Artikel 3	Produktionsstøtte
Oksekød	Forordning (EF) nr. 1254/1999 Artikel 4, 5, 6, 10, 11, 13 og 14	Særlig præmie, sæsonpræmie, ammekopræmie (herunder for kvier og den supplerende nationale ammekopræmie, når denne medfinansieres), slagtepræmie, ekstensiveringsstøtte, supplerende betalinger
Mælk og mejeriprodukter	Afsnit IV, kapitel 7, i denne forordning	Mælkepræmie og tillægsbetalinger (2)
Får og geder	Forordning (EF) nr. 2467/98 Artikel 5 Forordning (EØF) nr. 1323/90 Artikel 1 Forordning (EF) nr. 2529/2001 Artikel 4 og 5 og artikel 11, stk. 1 og stk. 2, første, andet og fjerde led	Moderfårspræmie og gedepræmie, supplerende præmie og visse supplerende betalinger
POSEIDOM (1)	Forordning (EF) nr. 1452/2001 Artikel 9, stk. 1, litra a) og b)	Sektor: oksekød
POSEIMA (1)	Forordning (EF) nr. 1453/2001 Artikel 13, stk. 2 og 3, og artikel 22, stk. 2 og 3	Sektor: oksekød
POSEICAN (1)	Forordning (EF) nr. 1454/2001 Artikel 5, stk. 2 og 3, og artikel 6, stk. 1 og 2	Sektor: oksekød; får og geder
De Ægæiske Øer (1)	Forordning (EØF) nr. 2019/93 Artikel 6, stk. 2 og 3	Sektor: oksekød
Tørret foder	Forordning (EØF) nr. 603/95 Artikel 3	Betaling for forarbejdede produkter (ifølge bilag VII, punkt D, i denne forordning)
▼M2		
Humle	Artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1696/71	Arealstøtte
	Artikel 2 i forordning (EF) nr. 1098/98	Midlertidig udtagningsstøtte

▼B

(1) Undtagen ved anvendelse af artikel 70.

(2) Fra 2007 undtagen ved anvendelse af artikel 62.

▼B

BILAG VII

Beregning af referencebeløbet omhandlet i artikel 37

A. **Arealstøtte**

1. Når en landbruger har modtaget arealstøtte, multipliceres det antal hektar, afrundet til to decimaler, som en sådan betaling blev ydet for i hvert år i referenceperioden, med følgende beløb:

1.1. For korn, herunder hård hvede, oliefrø, proteinafgrøder, hørfrø, spindhør og -hamp, græsensilage og udtagne arealer:

— 63 EUR/t multipliceret med udbyttet i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1251/1999, der er fastlagt i regionaliseringsplanen for kalenderåret 2002 for den pågældende region.

Dette punkt gælder, uden at de bestemmelser, medlemsstaterne fastsætter i henhold til artikel 6, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1251/1999, derved tilsidesættes.

Uanset artikel 38 beregnes gennemsnittet for hør og hamp på grundlag af det antal hektar, for hvilket der blev ydet betaling i kalenderårene 2001 og 2002.

1.2. For ris:

— 102 EUR/t multipliceret med følgende gennemsnitsudbytter:

Medlemsstater	Udbytter (t/ha)
Spanien	6,35
Frankrig	
— det europæiske område	5,49
— Fransk Guyana	7,51
Grækenland	7,48
Italien	6,04
Portugal	6,05

1.3. For bælgplanter:

— for linser og kikærter 181 EUR/ha

— for vikker henholdsvis 175,02 EUR/ha i 2000, 176,60 EUR/ha i 2001 og 150,52 EUR/ha i 2002.

2. Når en landbruger har modtaget supplementet eller den særlige støtte for hård hvede, multipliceres det antal hektar, afrundet til to decimaler, som en sådan betaling blev ydet for i hvert år i referenceperioden, med følgende beløb:

I de områder, der er opført i bilag II til forordning (EF) nr. 1251/1999 og i bilag IV til forordning (EF) nr. 2316/1999:

— 291 EUR/ha, når det gælder den enkeltbetaling, der skal ydes for kalenderåret 2005

— 285 EUR/ha, når det gælder den enkeltbetaling, der skal ydes for kalenderåret 2006 og efterfølgende kalenderår.

I de områder, der er opført i bilag V til forordning (EF) nr. 2316/1999:

— 46 EUR/ha, når det gælder den enkeltbetaling, der skal ydes for kalenderåret 2005.

3. Ved anvendelsen af de foregående punkter er »antal hektar« det bestemte antal hektar, som svarer til hver af de forskellige typer arealstøtte i bilag VI til denne forordning, som opfylder alle betingelser i bestemmelserne for støtteudbetaling, under hensyntagen til anvendelsen af artikel 2, stk. 4, og artikel 5 i forordning (EF) nr. 1251/1999. Beløbet pr. hektar bliver, når det gælder ris, uanset artikel 6, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 3072/95, nedsat proportionalt, hvis risarealerne i en medlemsstat i referenceperioden oversteg medlemsstatens garanterede maksimumsareal for denne periode.

▼B

B. **Betaling for kartoffelstivelse**

Når en landbruger har modtaget en betaling for kartoffelstivelse, beregnes beløbet ved, at det antal tons, som en sådan betaling blev ydet for i hvert år i referenceperioden, multipliceres med 44,22 EUR/t kartoffelstivelse. Medlemsstaterne beregner det antal hektar, der skal indgå i beregningen af enkeltbetalingen, proportionalt med antallet af tons produceret kartoffelstivelse, som støtten i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 blev ydet for i hvert år i referenceperioden, og inden for grænserne af et basisareal, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af det af medlemsstaterne meddelte antal hektar, som var omfattet af en dyrkningskontrakt i referenceperioden.

C. **Husdyrpræmier og supplerende betalinger**

Når en landbruger har modtaget husdyrpræmier og/eller supplerende betalinger, beregnes beløbet ved, at antallet af dyr, for hvilke det vides, at en sådan betaling blev ydet i hvert år i referenceperioden, multipliceres med de beløb pr. dyr, der er fastlagt for kalenderåret 2002 ved de tilsvarende artikler i henhold til bilag VI, under hensyntagen til anvendelsen af artikel 4, stk. 4, artikel 7, stk. 2, og artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999 eller artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2529/2001.

Som en undtagelse fra artikel 38 skal gennemsnittet beregnes på grundlag af det antal dyr, for hvilke der er ydet betaling i kalenderåret 2002, for så vidt angår tillægsbetalinger for får og geder, der ydes på grundlag af artikel 11, stk. 2, første, andet og fjerde led, i forordning (EF) nr. 2529/2001.

Der tages dog ikke hensyn til betalingerne i henhold til artikel 4, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1254/1999.

Finder artikel 32, stk. 11 og 12, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999 og artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1458/2001 anvendelse, må uanset artikel 38 det antal dyr, som en sådan betaling blev ydet for i det år, hvor sådanne foranstaltninger fandt anvendelse, og som lægges til grund ved beregningen af referencebeløbet, desuden ikke være større end det gennemsnitlige antal dyr, som der blev ydet betaling for i det eller de år, hvor sådanne foranstaltninger ikke fandt anvendelse.

D. **Tørret foder**

Når en landbruger har leveret foder i henhold til en kontrakt som omhandlet i artikel 9, litra c), i forordning (EF) nr. 603/95 eller forelagt en erklæring om arealstørrelse i henhold til artikel 10 i den samme forordning, beregner medlemsstaterne det beløb, der skal indgå i referencebeløbet, proportionalt med det antal tons produceret tørret foder, som støtten i henhold til artikel 3 i nævnte forordning blev ydet for i hvert år i referenceperioden, og inden for følgende øvre grænser udtrykt i mio. EUR:

Medlemsstat	Loft for foder, der er forarbejdet til produkter i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 603/95 (kunsttørret foder)	Loft for foder, der er forarbejdet til produkter i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 603/95 (soltørret foder)	Loft i alt
BLØU	0,049		0,049
Danmark	5,424		5,424
Tyskland	11,888		11,888
Grækenland	1,101		1,101
Spanien	42,124	1,951	44,075
Frankrig	41,155	0,069	41,224
Irland	0,166		0,166
Italien	17,999	1,586	19,585
Nederlandene	6,804		6,804
Østrig	0,070		0,070
Portugal	0,102	0,020	0,122
Finland	0,019		0,019
Sverige	0,232		0,232
Det Forenede Kongerige	1,950		1,950

▼B

Medlemsstaterne beregner det antal hektar, der skal indgå i beregningen af referencebeløbene, proportionalt med det antal tons produceret tørret foder, som støtten i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 603/95 blev ydet for i hvert år i referenceperioden, og inden for grænserne af et basisareal, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af det af medlemsstaterne meddelte antal hektar, der var omfattet af en dyrkningskontrakt eller en erklæring om arealstørrelse i referenceperioden.

E. **Regional støtte**

I de pågældende regioner skal følgende beløb indgå i beregningen af referencebeløbet:

— 24 EUR/t multipliceret med de udbytter, der er lagt til grund for arealbetalingerne for korn, oliefrø, hørfrø og spindhør og -hamp i regionerne i henhold til artikel 4, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1251/1999

— beløbet pr. dyr i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1452/2001, artikel 13, stk. 2 og 3, artikel 22, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 5, stk. 2 og 3, og artikel 6, stk. 1, og 2, i forordning (EF) nr. 1454/2001 multipliceret med det antal dyr, som en sådan betaling blev ydet for i 2002

— beløbet pr. dyr i henhold til artikel 6, stk. 2 og 3, i forordning (EØF) nr. 2019/93 multipliceret med det antal dyr, som en sådan betaling blev ydet for i 2002.

F. **Frøstøtte**

Når en landbruger har modtaget produktionsstøtte for frø, beregnes beløbet ved, at det antal tons, som en sådan betaling blev ydet for i hvert år i referenceperioden, multipliceres med det beløb pr. ton, der er fastsat i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2358/71. Medlemsstaterne beregner det antal hektar, der skal indgå i beregningen af enkeltbetalingen, proportionalt med det areal, der er godkendt til certificering, og som støtten i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2358/71 blev ydet for i hvert år i referenceperioden og inden for grænserne af et basisareal, der fastsættes af Kommissionen på grundlag af det samlede areal, der er godkendt til certificering som meddelt til Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3083/73. Dette samlede areal omfatter ikke jord, der er godkendt til certificering af ris (*Oryza sativa* L.), spelt (*Triticum spelta* L.), samt fibre og oliehør (*Linum usitatissimum* L.) og hamp (*Cannabis sativa* L.), og som allerede er afsat til markafgrøder.

▼M2

J. **Humle**

Når en landbruger har modtaget arealstøtte for humle eller midlertidig udtagningsstøtte, beregner medlemsstaterne de beløb, der skal indgå i referencebeløbet, ved at multiplicere antallet af hektar, afrundet til to decimaler, som der blev ydet betaling for i hvert år i referenceperioden, med et beløb på 480 EUR pr. hektar.

▼M2

BILAG VIII

Nationale lofter som omhandlet i artikel 41

Medlemsstat	2005	2006	2007, 2008 og 2009	2010 og efterfølgende år
Belgien	411	413	530	530
Danmark	838	838	996	996
Tyskland	4 489	4 503	5 492	5 496
Grækenland	837	1 700	1 722	1 760
Spanien	3 244	4 043	4 241	4 253
Frankrig	7 199	7 231	8 091	8 099
Irland	1 136	1 136	1 322	1 322
Italien	2 539	3 112	3 464	3 497
Luxembourg	27	27	37	37
Nederlandene	386	386	779	779
Østrig	613	614	712	712
Portugal	452	493	559	561
Finland	467	467	552	552
Sverige	612	612	729	729
Det Forenede Kongerige	3 351	3 351	3 869	3 869

▼M2

BILAG VIIIa

Nationale lofter i henhold til artikel 71c

Lofterne er beregnet under hensyntagen til planen for stigninger i henhold til artikel 143a, hvorfor det ikke er noget krav, at de skal nedsættes.

(mio. EUR)

Kalenderår	Den Tjekkiske Republik	Estland	Cypern	Letland	Litauen	Ungarn	Malta	Polen	Slovenien	Slovakiet
2005	228,8	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,6	35,8	97,7
2006	266,7	27,3	12,5	39,6	107,3	420,2	0,83	881,7	41,9	115,4
2007	343,6	40,4	16,3	55,6	146,9	508,3	1,64	1 140,8	56,1	146,6
2008	429,2	50,5	20,4	69,5	183,6	634,9	2,05	1 425,9	70,1	183,2
2009	514,9	60,5	24,5	83,4	220,3	761,6	2,46	1 711,0	84,1	219,7
2010	600,5	70,6	28,6	97,3	257,0	888,2	2,87	1 996,1	98,1	256,2
2011	686,2	80,7	32,7	111,2	293,7	1 014,9	3,28	2 281,1	112,1	292,8
2012	771,8	90,8	36,8	125,1	330,4	1 141,5	3,69	2 566,2	126,1	329,3
Efterfølgende år	857,5	100,9	40,9	139,0	367,1	1 268,2	4,10	2 851,3	140,2	365,9

▼B

BILAG IX

Liste over markafgrøder omhandlet i artikel 66

KN-kode	Varebeskrivelse
I. KORNSORTER	
1001 10 00	Hård hvede
1001 90	Anden hvede og blandsæd end hård hvede
1002 00 00	Rug
1003 00	Byg
1004 00 00	Havre
1005	Majs
1007 00	Sorghum
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornsorter
0709 90 60	Sukkermajs
II. OLIEHOLDIGE FRØ	
1201 00	Sojabønner
ex 1205 00	Rybsfrø
ex 1206 00 10	Solsikkefrø
III. PROTEINAFGRØDER	
0713 10	Ærter
0713 50	Hestebønner
ex 1209 29 50	Sødlupin
IV. HØR	
ex 1204 00	Oliefrø (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Hør, rå eller rødnet, til fiberproduktion (*Linum usitatissimum* L.)
V. HAMP	
ex 5302 10 00	Hamp, rå eller rødnet, til fiberproduktion (*Cannabis sativa* L.)

▼B

BILAG X

Traditionelle produktionsområder for hård hvede omhandlet i artikel 74

GRÆKENLAND

»Nomoi« (præfekturer) i følgende regioner:

Midtgrækenland

Peloponnes

De Joniske Øer

Thessalia

Makedonia

De Ægæiske Øer

Thraki

SPANIEN

Provinser

Almería

Badajoz

Burgos

Cádiz

Córdoba

Granada

Huelva

Jaén

Málaga

Navarra

Salamanca

Sevilla

Toledo

Zamora

Zaragoza

ØSTRIG

Pannonien:

1. *Gebiete der Bezirksbauernkammern*

2046 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2054 Baden

2062 Bruck/Leitha-Schwechat

2089 Baden

2101 Gänserndorf

2241 Hollabrunn

2275 Tullnerfeld-Klosterneuburg

2305 Korneuburg

2321 Mistelbach

2330 Krems/Donau

2364 Gänserndorf

2399 Mistelbach

▼B

2402 Mödling

2470 Mistelbach

2500 Hollabrunn

2518 Hollabrunn

2551 Bruck/Leitha-Schwechat

2577 Korneuburg

2585 Tullnersfeld-Klosterneuburg

2623 Wr. Neustadt

2631 Mistelbach

2658 Gänserndorf

2. *Gebiete der Bezirksreferate*

3018 Neusiedl/See

3026 Eisenstadt

3034 Mattersburg

3042 Oberpullendorf

3. *Gebiete der Landwirtschaftskammer*

1007 Wien

FRANKRIG

Regioner

Midi-Pyrénées

Provence-Alpes-Côte d'Azur

Languedoc-Roussillon

Departementer (*)

Ardèche

Drôme

ITALIEN

Regioner

Abruzzo

Basilicata

Calabria

Campagnia

Latium

Marche

Molise

Umbria

Puglia

Sardegna

Sicilia

Toscana

(*) Hvert af disse departementer kan knyttes til en af ovennævnte regioner.

▼B

PORTUGAL

Distrikter

Santarém

Lisabon

Setúbal

Portalegre

Évora

Beja

Faro.

▼M1

CYPERN

UNGARN

Regioner

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl

Közép-Alföld

Mezőföld

Berettyo-Kőrös-Maros vidéke

Györi medence

Hajdúság.

▼B

BILAG XI

Liste over arter omhandlet i artikel 99

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Støttebeløb
	1. CERES	
1001 90 10	*Triticum spelta* L.	14,37
1006 10 10	*Oryza sativa* L. (1)	
	— Langkornede arter med en kornlængde på over 6,0 mm og et forhold mellem kornlængde og -bredde på mindst 3	17,27
	— Andre arter med en kornlængde på over, under eller lig med 6,0 mm og et forhold mellem kornlængde og -bredde på under 3	14,85
	2. OLEAGINEAE	
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum* L. (spindhør)	28,38
ex 1204 00 10	*Linum usitatissimum L.* (oliehør)	22,46
ex 1207 99 10	*Cannabis sativa L.* (2) (arter med et indhold af tetrahydrocannabinol på højst 0,2 %)	20,53
	3. GRAMINEAE	
ex 1209 29 10	*Agrostis canina* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis gigantea* Roth.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis stolonifera* L.	75,95
ex 1209 29 10	*Agrostis capillaris* L.	75,95
ex 1209 29 80	*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv. ex J.S. og K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	*Dactylis glomerata* L.	52,77
ex 1209 23 80	*Festuca arundinacea* Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	*Festuca ovina* L.	43,59
1209 23 11	*Festuca pratensis* Huds.	43,59
1209 23 15	*Festuca rubra* L.	36,83
ex 1209 29 80	*Festulolium*	32,36
1209 25 10	*Lolium multiflorum* Lam.	21,13
1209 25 90	*Lolium perenne* L.	30,99
ex 1209 29 80	*Lolium x boucheanum* Kunth	21,13
ex 1209 29 80	*Phleum Bertolinii* (DC)	50,96
1209 26 00	*Phleum pratense* L.	83,56
ex 1209 29 80	*Poa nemoralis* L.	38,88
1209 24 00	*Poa pratensis* L.	38,52
ex 1209 29 10	*Poa palustris* og *Poa trivialis* L.	38,88
	4. LEGUMINOSAE	
ex 1209 29 80	*Hedysarum coronarium* L.	36,47
ex 1209 29 80	*Medicago lupulina* L.	31,88
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (økotype)	22,10
ex 1209 21 00	*Medicago sativa* L. (sorter)	36,59
ex 1209 29 80	*Onobrichis viciifolia* Scop.	20,04
ex 0713 10 10	*Pisum sativum* L. (partim) (Foderært)	0
ex 1209 22 80	*Trifolium alexandrinum* L.	45,76
ex 1209 22 80	*Trifolium hybridum* L.	45,89

▼B

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Støttebeløb
ex 1209 22 80	*Trifolium incarnatum* L.	45,76
1209 22 10	*Trifolium pratense* L.	53,49
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L.	75,11
ex 1209 22 80	*Trifolium repens* L. var. *giganteum*	70,76
ex 1209 22 80	*Trifolium resupinatum* L.	45,76
ex 0713 50 10	*Vicia faba* L. (partim) (Hestebønne)	0
ex 1209 29 10	*Vicia sativa* L.	30,67
ex 1209 29 10	*Vicia villosa* Roth.	24,03

([1]) Kornene i sleben ris måles efter følgende metode:
i) der udtages en repræsentativ prøve af partiet
ii) prøven sigtes, så at der kun er hele korn tilbage, herunder umodne korn
iii) der foretages to målinger, begge gange af 100 korn, og gennemsnittet beregnes
iv) resultatet udtrykkes i mm afrundet til en decimal.

([2]) En arts indhold af tetrahydrocannabinol (THC) bestemmes ved analyse af en prøve tørret til konstant vægt. Vægten af THC i forhold til prøvens vægt må højst være 0,2 % hvad angår støtten. Prøven består af den øverste tredjedel af et repræsentativt antal afblomstrede planter, der er tilfældigt udvalgt, og hvis stilke og frø er fjernet.

▼**M1**

BILAG XIa

Lofter over støtte til oliefrø i de nye medlemsstater, jf. artikel 99, stk. 3

(mio. euro)

Kalenderår	Den Tjekkiske Republik	Estland	Cypern	Letland	Litauen	Ungarn	Malta	Polen	Slovenien	Slovakiet
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
efterfølgende år	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

▼**M1**

Bilag XIb

Nationale basisarealer med markafgrøder og referenceudbytter i de nye medlemsstater, jf. artikel 101 og 103

	Basisareal (ha)	Referenceudbytter (t/ha)
Den Tjekkiske Republik	2 253 598	4,20
Estland	362 827	2,40
Cypern	79 004	2,30
Letland	443 580	2,50
Litauen	1 146 633	2,70
Ungarn	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polen	9 454 671	3,00
Slovenien	125 171	5,27
Slovakiet	1 003 453	4,06